

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 18/fascicle 5

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 17 de desembre del 2003, a les 10,00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 2903/03, de mesures tributàries i administratives.

fascicle 1

II. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 2902/03, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2003.

fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Passam ara al debat número 14, de totalitat, secció 18,

Conselleria de Salut i Consum, secció 74, Servei Balear de la Salut; l'ib-salut, secció 50, hospital Son Dureta; secció 51, Àrea de Salut de Menorca; secció 52, Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera; secció 54, Atenció Primària de Mallorca; secció 56, Gerència del 061 i secció 57, Serveis Centrals i EDP 89, Gestió Sanitària de Mallorca, GESMA.

En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat. Per la qual cosa, té la paraula per deu minuts el diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats que encara aguanten aquí i que no han anat a dinar, Sra. Consellera que tampoc la deixen anar a dinar a aquesta hora, que supòs que farem un debat una mica íntim, però en fi, tractarem d'exposar una sèrie de consideracions que ens han dut a fer una esmena a la totalitat, a les diverses seccions que componen el que és la Conselleria de Salut i Consum i els diversos organismes del nostre sistema de salut.

Bé, el motiu central de la nostra esmena a aquests pressuposts és que consideram que són uns pressuposts insuficients. Un creixement d'un 2,3% no cobreix ni tan sols la previsió d'inflació que hi ha ara mateix. Si a aquesta previsió hi afegim la previsió també que contemplen els propis pressuposts del creixement del Producte Interior Brut, ens aniríem que, en el cas que s'executassin, cosa que dubtam molt i llavors ho explicaré, els pressuposts tal com estan aquí prevists, al final del 2004 la incidència real dels pressuposts en el que és el PIB de les Illes Balears hauria sofert no un creixement, sinó una reducció real important. En tot cas, aquest creixement nominal pensam que no és el que necessiten les nostres illes; la manca històrica d'infraestructures sanitàries, també la necessitat d'urgents inversions, algunes d'elles no contemplades en aquest pressupost, a pesar de la seva urgència, fan que necessitem un altre tipus de pressupost.

Entre aquestes inversions no contemplades, crec que cal ressaltar especialment el nou hospital, el que se sol denominar el nou Son Dureta. Tenim entre les construccions que hi ha per a l'any que ve, un apartat per a l'hospital d'Inca, l'hospital de Menorca, una partida, crec que insuficient, per a remodelació de l'hospital Can Misses, partida oberta pel centre hospitalari de Formentera que s'ha de construir, pel centre de salut d'Eivissa també partida oberta i, segons explicava la consellera, la previsió de fer el projecte però no de començar les obres, i tenim tota la necessitat de completar la xarxa de centres de salut. Totes aquestes inversions més el nou Son Dureta que ni tan sols ve contemplat, fa que els pressuposts, al nostre parer, siguin insuficients.

Però a això hi hauríem d'afegir també la necessitat d'incrementar les plantilles, pràcticament congelades des de fa ja bastant anys, encara que en els darrers es va fer un inici d'augment d'aquestes plantilles, consideram que són plantilles que han de seguir augmentant, perquè necessitam atendre una població estable que no para de créixer, que segueix augmentant. Amb el fenomen també de la immigració que sol tenir necessitats sanitàries especials i amb tota la població

flotant o resident, turistes, segones residències, per tant les necessitats de la nostra comunitat són moltes.

També hi ha la necessitat d'incorporar noves prestacions dins el sistema públic de sanitat, que alguna cosa es va iniciar en el passat amb el govern del pacte i s'ha de seguir avançant i no retrocedint ni frivoltant en algunes qüestions, com s'ha fet des dels responsables actuals, per a algunes noves prestacions que s'havien incorporat a l'etapa del pacte i d'altres que estaven previstes. Per tant, segons nosaltres, hem de seguir augmentant per aquí.

Bé, aquestes consideracions, per a nosaltres, ens porten a dues evidències que pensam, clares: que la Conselleria de Salut i Consum perd força dins el Govern del Partit Popular. Per primera vegada en els darrers anys el pressupost d'aquesta conselleria té un creixement que és inferior a la mitjana del pressupost global del Govern, cosa que no succeïa en els darrers temps, per tant, en el Govern del PP aquesta conselleria perd importància dins el conjunt del Govern. L'altra evidència, que en algun moment estava negada, crec que ara no la nega ningú, és que la dotació de les transferències de sanitat va ser insuficient, i a més de ser insuficients es varen imposar d'alguna manera conjuntament amb el nou model de finançament, amb aquella famosa frase de què "*Fuera del sistema hace mucho frío*". Per tant, aquesta comunitat es va veure obligada a assumir unes transferències que, com el cas que havia passat ja abans d'educació, no estaven suficientment dotades. Però, a part que no estan suficientment dotades, una comparació amb el creixen els pressuposts de l'àrea amb altres comunitats autònomes, ens dóna l'evidència que, una vegada més, ens quedam a la cua de l'Estat. Sense demanar que creixin com a Extremadura, que és una pujada d'un 22,65%, o de Canàries, un 11,2, o de València, un 13 i busques, com a mínim igualar-nos a les pujades d'alguna de les comunitats que la té inferior, com és Aragó, d'un 6,4%. Vull dir, el nostre augment, a més de venir mal dotat i tenir un dèficit històric, el nostre augment percentual en relació amb l'any passat és molt inferior al de la immensa majoria de les comunitats autònomes. Per tant, ens du a una conclusió clara: augmenta també el diferencial amb altres comunitats autònomes que ja estaven en una millor situació.

I clar, i nosaltres deim: i davant això, la conselleria com pensa administrar aquests pressuposts que són insuficients? I realment no trobam massa respostes, hem de reconèixer que hi ha una política d'imatge eficaç, una política d'imatge que passa per la informació que es dóna en relació amb les llistes d'espera, la informació que es dóna en relació amb l'obertura de quiròfans, que més o manco era tal com estava programada i les ofertes d'un pacte per la salut, però no hi ha molts de resultats pràctics. I també hem de dir que reconeixem que ho tindrà difícil per dur-ho endavant. Però clar, la solució per a nosaltres no passa per maquillatges de llistes d'espera, reconeixem que segurament és el més electoralista que hi ha, que pot donar bons resultats, però no soluciona res, ni tampoc per culpabilitzar de tots els mals l'equip anterior, ni tampoc en polítiques sectàries que duguin a eliminar bons professionals perquè havien col·laborat amb el govern anterior.

Ni per parlar de suposats forats que s'han trobat, que pensam nosaltres que en realitat el que s'han trobat és un

irremeiable dèficit provocat per la situació en què es troba la sanitat de les nostres illes.

Davant de tot això, i jo pensava ser molt breu i ja me'n encén el llum groc, intentaré resumir. Nosaltres estam d'acord, varem manifestar la bona predisposició a un pacte per la salut, però ha de ser un pacte des de la lleialtat, des de la informació completa, des de la voluntat també de negociar, si es vol que hi hagi un enteniment, no que es doni suport a les decisions prèviament preses. Citaré un exemple, es va tenir el detall, que jo lloo el detall, de reunir-nos als grups parlamentaris per donar-nos una informació sobre possibles solars per al nou Son Dureta. Independentment que el nou Son Dureta entenem nosaltres que havia de ser al mateix lloc que el Son Dureta vell, tal com hi havia un projecte aprovat i que comptava també amb el vist-i-plau del ministeri, se'ns du allà per explicar uns possibles solars, sense donar-nos informació suficient i amb una decisió que, entenem nosaltres, que estava presa anteriorment, ja se sabia a quin solar es volia optar i que, a més, s'havia renunciat, també prèviament, al millor solar, en el cas que s'hagués de fer un nou hospital, perquè el Ministeri de Defensa no estava molt disposat a col·laborar.

Una altra qüestió i ja intent acabar, Sr. President, és que aquests pressuposts per a nosaltres tampoc no són creïbles. No són creïbles perquè la previsió d'augment de la despesa de personal és una evidència absoluta per a nosaltres que no es complirà; no es complirà perquè la despesa per personal haurà d'augmentar substancialment per damunt del que es diu en aquest projecte de pressuposts. De tal manera que es compleix l'ortodòxia que no hi hagi dèficit, però això no és cert perquè el pressuposten a la baixa unes despeses que necessàriament s'hauran de produir i que no estan pressupostades.

Una altra qüestió que també és molt voluntarista i al final del període veurem que no s'ha complert, és la rebaixa de la despesa farmacèutica. Bona intenció que sempre es posa de manifest pels gestors de l'àrea sanitària, però que mai no s'aconsegueix. Per tant, són uns pressuposts per a nosaltres insuficients, ho he dit abans, i a més són uns pressuposts que no són reals i que no serveixen per atendre les necessitats de la nostra població.

Nosaltres ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, Sr. President. Ja és l'última cosa que volia dir. Dins la disponibilitat a un pacte real per la salut, pot tenir el Govern i la consellera la seguretat absoluta que en tot el que suposi reivindicar unes dotacions suficients, un sistema de finançament estable per al sistema sanitari de les nostres illes tindrà el nostre suport. No creiem massa en qüestions com allò de la zona estratègica, però si és un complement tampoc no hi tindríem res en contra. Però aquí hem d'assegurar entre tots, i en això tindrà el nostre suport, que hi hagi un finançament estable i suficient per a la sanitat de les nostres illes, perquè si no ho tendrem molt complicat per superar els dèficits històrics.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En segon lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en el present debat, per la qual cosa i per un espai de 10 minuts, té la paraula la diputada Sra. Mascaró Melià.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President, gràcies també als diputats aquí presents, la poca assistència d'avui sí que ens demostra que almanco en alguna cosa estam d'acord tots els grups polítics, que per a una bona salut fa falta una bona alimentació, i avui tenim una bona constatació d'això.

Referent a les esmenes, des del PSM només hem presentat dues esmenes a la totalitat, dic només perquè hem considerat que si la presentàvem a la Conselleria de Salut, com la Conselleria de Salut ja traspassava, era la que feia les transferències a les altres seccions, tampoc no importava gastar més papers perquè amb una vegada ja ho podríem dir tot. No és que considerem que estiguin excessivament bé la resta de seccions, sinó molt al contrari.

Començaré per la de GESMA. Hem presentat una esmena a la totalitat de GESMA perquè, a part de les deficiències que després exposaré a l'altra, i es poden adjudicar també a GESMA, nosaltres pensam que una vegada assumides les competències en salut i amb l'experiència de gestió d'aquests darrers anys, pensam que no ha de ser un organisme autònom, sinó que s'ha d'integrar dins el que és ib-salut, dins el sistema sanitari. No una entitat amb certes formes de gestió diferents, a una comunitat petita com la nostra, però que ja té fragmentacions obligades per al tema de la insularitat, mantenir diferents sistemes de gestió pensam que no és bo i que s'han d'anar integrant dins una vertebració d'àrees.

Referent a l'esmena a la totalitat de la Conselleria de Salut, ja ho varem dir en el debat de la totalitat de pressuposts, que des del PSM consideram els pressuposts del 2004, el projecte del 2004 uns pressuposts virtuals, gens reals. I evidentment, la Conselleria de Salut és la que més virtualitat presenta. No hi ha dotació suficient per respondre a les necessitats de la nostra societat; no responen a les necessitats dels habitants d'aquestes illes i per tant no milloraran l'assistència sanitària a la nostra comunitat, perquè les transferències previstes a les diferents entitats, no hi ha una dotació suficient per fer front a les dues principals despeses en temes sanitaris, que és el personal i les inversions.

En sanitat, la manca d'inversions i la manca de personal és perillós. No voldríem fer catastrofisme, però el panorama sanitari que se'ns presenta amb uns pressuposts com aquests no és gens esperançador. La consellera de Salut es congratulava quan ens va presentar els pressuposts de la seva conselleria dels 696,4 milions d'euros per a sanitat el 2004, un 2'35% més que el 2003, deia la consellera, 21 milions d'euros més, ens va dir. Però això no és ben bé cert, perquè jo els recordaré aquell article 14 de l'articulat dels pressuposts que farà que dia 2 de

gener, perquè dia 1 és festa i supòs que no aniran a la Conselleria d'Hisenda, 14 d'aquests 21 milions d'euros, 2.300 milions de les pessetes antigues, desapareixeran de la Conselleria de Sanitat, de Salut, se n'aniran al fons de contingència. Per tant, desapareixeran del que havia de ser tema sanitari. Per tant, aquest increment que vós ens havíeu dit, d'un 2,35%, es redueix tan sols a un increment d'un 1,05%. Els doblers que destinaran a salut l'any 2004 serà només, reals, un 1,05% més que el 2003.

Cosa que, si tenim en compte l'increment dels preus, resultarà que el 2004 es destinaran menys doblers a la sanitat i a la salut d'aquestes illes que el 2003. I nosaltres estam convençuts que amb aquests pressuposts, Sra. Consellera, els objectius que vós vos heu marcat i que ens exposareu a la Conselleria d'Hisenda no es poden dur a terme. Afirmàveu que aquest pressupost garantirà la resposta a les necessitats assistencials de la població d'aquestes illes, la millora de la qualitat en els serveis sanitaris i un impuls a les noves infraestructures, tot això són paraules vostres. Parlàveu de millorar la salut de les dones, la xarxa d'electipidemiològica, desenvolupar el Pla de salut, salut ambiental i alimentària, programes de drogues, defensa del pacient, noves oficines dels consumidors, moltes més coses que ens vàreu exposar.

Ens parlàreu també de l'establiment d'un nou model d'atenció sanitària. Vos plantejàveu com a objectiu aconseguir la millor ordenació i planificació dels recursos sanitaris, salvaguardant sempre els principis de finançament públic i universalitat del sistema sanitari. I no crec que amb aquests pressuposts vostè ni el seu equip sigui capaç de fer realitat això, ni que l'eficàcia, l'eficiència i l'excel·lència de la qualitat siguin efectius el 2004.

Li he de recordar que dins l'ib-salut té pendent el tema de l'homologació dels treballadors. Vàreu dir vós que hi hauria austeritat en la despesa corrent i jo crec que hi haurà austeritat en totes les despeses com no li arribin doblers per uns altres costats. I les inversions en equipaments i en infraestructures, el nou Son Dureta, Inca, acabar Menorca, el nou hospital de Formentera, els centres de salut, tot això que vostè plantejava no és possible fer-ho realitat.

En aquests pressuposts de la Conselleria de Salut que, com ja saben vostès, inclouen les transferència a l'ib-salut i a GESMA, que ja n'hem parlat abans, les àrees de salut, serveis centrals, no hi ha dotació suficient per fer realitat tot això que vostè ens va exposar. No bastarà ni per fer front a l'increment dels sous per homologació, ni per a les guàrdies, ni molt manco per poder incrementar el personal sanitari al servei dels ciutadans d'aquestes illes.

No hi ha dotació suficient perquè la millora dels serveis que presten els professionals pugui ser realitat, perquè les partides de formació també són insuficients. I les partides destinades a SERBASA, ib-salut, no contemplen tampoc aquesta dotació per a les inversions i infraestructures. El nou Son Dureta que fa anys que espera, tornarà esperar més, perquè el 2004 no el començaran vostès; després parlarem d'unes esmenes parcials que hem presentat perquè pugui ser realitat, però jo voldria equivocar-me, Sra. Consellera, però veuran que el 2004 no

començarà i serà responsabilitat seva i del Partit Popular, perquè va ser el Partit Popular qui va optar per un nou solar.

Tampoc hi ha la dotació suficient, ni per iniciar el bolígraf que ha de rubricar després si el contracten qualche dia, l'hospital de Formentera; ni per als nous centres de salut, ni hi ha transferències suficients als ajuntaments per als centres de salut existents. En definitiva, no hi ha resposta a les necessitats sanitàries de la nostra comunitat. El ciutadà no podrà ser atès com es mereix; els professionals no podran ser considerats en els termes que es mereixen i que requereixen per atendre bé els ciutadans. I difícilment, Sra. Consellera, podrem construir aquest model sanitari modern i eficaç que tots desitjam amb uns pressuposts com els que vostès ens han presentat.

Sí que coincidim amb vós, quan afirmàveu a la Comissió d'Hisenda que la situació econòmica és complicada; nosaltres hi afegiríem que molt complicada. I a més incompleix l'acord segons el qual les comunitats autònomes que varen rebre les competències en darrer lloc havien de destinar als pressuposts de salut com a mínim l'increment del PIB, del producte interior brut, no sé si vostè ho ha comptabilitzat, però a mi els comptes no me surten.

Per tot això que li he exposat abans és pel que hem presentat aquestes esmenes a la totalitat. Ens agradaria saber realment com pensa la Sra. Consellera resoldre el problema econòmic, com pensa afrontar l'homologació dels professionals, les 35 hores, les inversions per a l'hospital d'Inca, per al nou hospital de Son Dureta, el de Formentera i tantes i tantes coses més. En definitiva, el que volem saber és com pensa aconseguir la millora d'aquests serveis i recursos sanitaris i que puguin funcionar amb els criteris d'eficàcia, d'eficiència i d'excel·lència de la qualitat. Això ens agradaria poder haver trobat aquestes respostes dins els pressuposts, però com que no les hem trobat, li plantejam aquestes preguntes.

I només a tall d'anècdota, és curiós que a les despeses de personal de les diferents direccions generals de la conselleria baixin la partida global, en general baixen un 1,61% respecte del 2003, però en canvi pugin la partida destinada a alts càrrecs i personal eventual d'algunes direccions generals. És cert que dins aquesta quantitat global tan gran de la conselleria són partides petites, quasi insignificants, però és curiós que un pressupost que la consellera va definir, i són paraules seves també, com a un pressupost de contenció, precisament les úniques partides que pugin com a més significades en temes de personal siguin les dels alts càrrecs.

I res més, gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Finalment, es passa a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista, i té la paraula la diputada Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, gràcies, senyores i senyors diputats, gràcies a tots els diputats hipoglucèmics que aquí aguanten de forma estoica i als que també han pogut complir amb les seves xifres de sucre perquè ja han dinat i han pogut tornar prest, també moltes gràcies. En primer lloc, he de dir que el PSIB-PSOE ha presentat aquesta esmena a la totalitat, sobretot i tal com han dit tots els companys que m'han precedit, perquè ens trobam davant un pressupost que és totalment insuficient, i ho és molt més enguany que a cap altre dels altres quatre exercicis anteriors.

Aquest increment per a l'any 2004 és, tal i com s'ha comentat, d'un 2,3, que es concreta en poca cosa més que 20 milions d'euros, xifra que es pot qualificar com a congelada per aquest actual govern de dretes. Però si a més comparam, tal i com ha fet el Sr. Ramon, amb la resta de les 17 comunitats autònomes que formam l'Estat espanyol, ens trobam aleshores amb uns resultats que són, senyores i senyors diputats, molt descoratjadors. La mitjana d'increment de totes aquestes comunitats autònomes, del seu pressupost, se xifra envoltant el 6%. Hi ha comunitats autònomes, per exemple Castella-La Manxa que incrementa els seus pressuposts en sanitat un 7%; també n'hi ha d'altres com Extremadura que també incrementa el seu pressupost en un 22% en relació amb l'any 2003. Però no només me vull referir a les comunitats que governa el PSIB-PSOE, hi ha comunitats governades pel PP que presenten increments molt significatius i per mostra, dos exemples concrets: a Galícia, s'incrementa un 7,3% el pressupost i serà una de les comunitats governades pel PP que introduirà, a més, una taxa del 2,4 cèntims d'euro per litre de benzina consumida, cosa que, com tothom sap, ja es fa a Madrid, encara que només es tracti d'un cèntim d'euro. I es destinarà a Galícia el 70% de la recaptació a la sanitat. A La Rioja, també governada pel Partit Popular, es destinarà un increment del 14%. I a Múrcia, també governada pel Partit Popular, s'incrementa el pressupost de sanitat ni més ni manco que un 8%. Només aquí, senyores i senyors diputats, feim el ridícul amb aquesta pujada tan magra i tan esquifida i tan limitadíssima. De forma que estam, tal com deia el Sr. Ramon, a la cua de totes les autonomies i, a més, hi podem afegir que tenim molt pocs marges de maniobra.

Això, Sra. Consellera, no passava abans, per molt que vostè s'hi entesti a tergiversar els comptes públics de la sanitat. Miri, jo ho he duit aquí, a una publicació tan poc sospitosa com el *Diariomedico.com*, ha considerat l'augment del seu pressupost, d'aquesta comunitat autònoma, en relació al darrer del pacte de progrés, i ho cit textualment: *"Muy por debajo de lo presupuestado por otras autonomías hasta este momento"*; *Diariomedico.com* està a l'abast de tothom i tothom ho pot trobar dins la xarxa d'Internet. Li repetesc el que li vaig dir a la comissió, dia 13 de novembre del 2003, Sra. Consellera no ha sabut negociar dins el seu consell de govern aquest pressupost, no ho ha sabut fer perquè el seu pes polític ha davallat. I realment vostès segueixen fil per randa tot el discurs de desprotecció social que vàrem sentir aquí en el discurs d'investidura del Sr. Matas, perquè a vostès no els interessa res del que tenguí a veure amb temes socials, no els interessa la sanitat, no els interessa l'educació, no els interessen els serveis socials, ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor. Té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. És a dir, la prioritat de la sanitat és per a aquest govern un zero. Aleshores i, si m'ho permeten i amb tota tranquil·litat i sense haver de fer desqualificacions i amb un bon to, els queda un recurs, els queda Madrid. I Madrid, tant si els agrada com si no, de moment, no ha dit res, Madrid no ha posat, Sra. Consellera, ni un euro i li he de recordar que som, desgraciadament som la comunitat que, juntament amb Aragó i Cantàbria, on davallen les inversions en sanitat en els pressuposts generals de l'Estat, i ho poden vostès mirar, contemplar, sumar, restar i veuran que per molt que facin cruiar els números, som, juntament, i ho repetesc, amb Aragó i Cantàbria, l'única comunitat autònoma on davallen els pressuposts generals.

Em permetin fer unes preguntes: què faran aleshores, implantaran una xarxa amb recaptació finalista per a la sanitat de tots? Jo crec que no, no fos cosa que qualcú es disgustàs, perquè, com li deia, d'altres comunitats on governa el PP sí que fan polítiques fiscals concretes, amb ampliació d'aquestes taxes que contravenen per completa la falsa filosofia liberal del seu partit i sí que s'obtenen recursos per la sanitat pública.

(Remor de veus)

Li deixaran fer el mateix, Sra. Castillo?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Consultaran el Sr. Fraga o el Sr. Ruíz Gallardón perquè els ensenyi? O també he duit un retall de premsa, que és bo del tot, on el conseller d'Hisenda diu: *"Que se comprometió también a no aplicar el recargo autorizado en el precio de los carburantes, al considerar que la cantidad que se recaudaría no bastaría para paliar el déficit de la sanidad balear"*. O sigui que, com que no basta, doncs miri, ens quedam en un zero o en un menys deu, és igual; o sigui això són paraules del Sr. Conseller.

I s'ha de sumar un altre factor, i és que vostès, durant aquests sis mesos, tal i com han dit tots els que m'han precedit, han fet molta demagògia, han adquirit molts de compromisos espuris i jo els ho vaticín, tendran i tenen dificultats per fer front de manera realista a aquests pressuposts de l'any 2004. L'alternativa a aquests pressuposts magres i insuficients no és ni més ni manco, Sra. Consellera, que l'endeutament de les empreses públiques i fundacions, i això no ho dic jo, sinó que ho ha anunciat el Sr. Matas, sinó que també ho ha anunciat el conseller d'Hisenda. Bé, és una tècnica que no té gaire imaginació, que se sol fer, però que durant sis mesos hem escoltat que a aquesta tècnica vostès l'anomenaven un forat econòmic.

I jo me deman: i ara que governen què li diuen, insuficiència financera de la sanitat? Miri, vostès diuen que tenen un pressupost de contenció i jo els recomanaria que mirassin aquesta paraula al diccionari i veurien que contenir significa protecció del que està supervalorat, o no es pot contenir o bé es desborda. I en el que tots hem coincidit amb la paraula quan ens hem presentat aquí, és que dins la sanitat pública, dins la salut públic, falten moltes coses, falten infraestructures, falten moltes accions, prestacions i també on cada vegada la societat reclama més serveis, però contenció, Sra. Castillo, no. El que realment és que vostè ha presentat un pressupost amb una retallada clara i absoluta.

Amb aquest pressupost som la cua de la sanitat i ho tornaré a repetir, i en aquesta cua amb aquest govern de dretes, Sra. Castillo, ens hi consolidarem. La veritat és que d'aquest pressupost que vostès han presentat els vendrà molt justet mantenir els mateixos nivells de la legislatura anterior. Els diré molt més, ja hi ha alts càrrecs seus, del seu partit, del Partit Popular, que estan indicant als seus proveïdors que es retardaran els pagaments i que resultarà molt difícil complir amb tot el que esperen des de Madrid perquè els donin les solucions.

(Remor de veus)

Miri, Sra. Castillo, el seu pressupost és manifestament insuficient per poder afrontar totes les seves propagandes en inversions, que han comunicat durant ni més ni manco que aquests sis mesos que duen de Govern. No ens poden enganyar dient que faran molt, però quan presenten els pressuposts, Sra. Castillo, es veu una xifra esquifida de 20 i pocs milions d'euros. Només li recordaré una vegada més, igual que vaig fer en comissió, que vostè l'any passat va presentar una esmena que demanava que la primera fase de Son Dureta es posàs 20 milions d'euros per a la construcció de la primera fase del nou hospital de Son Dureta. I el que vostè avui ens presenta és que per tota la sanitat, per tota, vostè presenta un increment que no és ni més ni manco que aquests 20 milions d'euros que vostè presentava amb una sola esmena.

La insuficiència d'aquest pressupost, Sra. Castillo, més o manco li puc xifrar i no crec que m'equivoqui massa; aquest dèficit acumulat que al final de l'any 2004 serà, aproximadament, d'uns 30 milions de les antigues pessetes, deute que, amb tota probabilitat assumiran fundacions, GESMA i amb el cent per cent de probabilitats, Sra. Castillo, també li puc dir que vostè no dirà l'any que ve forat, sinó que presenta una insuficiència financera, sense fer demagògia com ha fet fins ara. I si no, senyores i senyors, temps al temps.

En definitiva, tal i com ja li he dit, el seu pressupost és totalment insuficient per fer front a les necessitats de les quatre illes, d'aquí que presentem aquesta esmena a la totalitat, però deixi'm acabar amb una reflexió final: el seu model sanitari, Sra. Consellera, respon a un model de retrocés en tot el que significa apostar clarament pels serveis públics, pels serveis de tots i de totes i per a tots. Sra. Castillo, una mostra més del conservadorisme que vostès encarnen; és l'exponent de la dreta anacrònica que es manifesta amb més expansió territorial, ho hem pogut sentir abans; més consum d'espai, però menys inversió en sanitat, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom, vagi acabant, per favor.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Ja acab, Sr. President. ... menys educació i menys benestar social. I això, acab, Sr. President, no ho dic jo, Sra. Consellera, no ho dic jo senyors de la dreta, ho diuen els seus números, sí, senyors, perquè aquest ridícul increment maquillat del 2,3% en el pressupost de l'any 2004 a la sanitat pública nosaltres ens hi oposam, nosaltres diem no a aquest pressupost, i per això, Sra. Consellera, presentam una esmena a la totalitat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera, Aina Castillo.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, jo crec que he de dir també, com a consellera de Salut, que el més recomanable a aquestes hores seria estar dinant o com a mínim descansant per aquells que han pogut dinar, però bé, també pens que la sanitat és un tema prou important i mereix un esforç també molt important per part d'aquests diputats, perquè és un tema de vital importància.

El primer de tot que m'agradaria fer és agrair el to cordial de totes les intervencions que hi ha hagut damunt aquesta tribuna, i també dir, la veritat és que ara, a la intervenció de la portaveu del PSM doncs bé, jo que estava un poquet més alegre, doncs m'he entristit un poquet, perquè pensava que ja que Esquerra Unida i el PSM no m'havien presentat esmenes a la totalitat de totes les seccions, doncs de qualche manera ho havia interpretat com a un vot de confiança per aquelles a les quals no s'havia presentat aquesta esmena. No obstant, crec que amb la meua intervenció pot ser se'n donin compte que les coses no ens les hem trobat tan bé com per fer segons quines coses o com per anar amb segons quins triomfalismes.

Dir que crec que tenim un gran repte des de la Conselleria de Salut d'aquest govern, que ho he dit moltes vegades, i és que amb una situació econòmica dolenta, més bé molt dolenta, tenim el repte de millorar l'assistència sanitària als nostres ciutadans; l'assistència sanitària, també l'educació sanitària, la prevenció sanitària i la rehabilitació. Crec que és un repte prou important que almanco jo el m'he agafat amb molta il·lusió, perquè al final a una li agraden els reptes, però hem de ser conscients del que existeix. Amb una situació difícil, si la Conselleria de Salut ja és una conselleria prou difícil de gestionar, amb la situació econòmica que tenim és més difícil encara. Però, des del Partit Popular, des del Govern de les Illes Balears, som conscients que això no pot fer que els ciutadans continuïn tenint un servei com el que sobretot en els darrers temps han tengut, un servei sanitari que, al meu parer, des que vàrem rebre les competències ha empitjorat i el que hem de fer és fer un esforç per anar endavant i almanco intentar que aquest servei sanitari ara que és nostre, ara que la responsabilitat és de

la comunitat autònoma que, com a mínim, sigui el digne per als nostres ciutadans o aquell que els nostres ciutadans es mereixen.

Crec que intentaré entrar a tots els punts que s'han plantejat a través de les esmenes i pels distints grups parlamentaris. Crec que sobretot hi ha un denominador comú i és la crítica al creixement que fa aquest pressupost. Jo no he enganyat ningú, crec que la compareixença a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts ja vaig dir que, efectivament, aquest creixement no és molt, a l'inrevés, és poc, no ens enganyem, és poc, un 2,35%, i si a més hi afegim la comparativa amb la resta de comunitats autònomes és poc. Però hem de cercar les causes, és a dir, per una banda també he de dir que un 2,35% en sanitat és molt més que un 2,35% en turisme per exemple, i me perdonarà el conseller de Turisme, perquè el pressupost de sanitat és el més alt de tota la comunitat i un 2,35% són 21 milions d'euros, 21 milions d'euros són l'equivalent a la Conselleria de Comerç i Indústria, per exemple, ara me'n record. Per tant, tenim un creixement important, el que passa és que en percentatge tal vegada no es veu tant. Que tot i així és poc? Sí, és poc, però anem a cercar les causes.

Les causes no són, com ha dit qualche portaveu, que aquest Govern no prioritzi o que la sanitat té una pèrdua de pes polític dins aquest Govern, no és aquesta la causa, la causa és que ens hem trobat una situació molt difícil, però no només a sanitat, sinó també a totes les altres conselleries a nivell de Govern. Per tant, nosaltres tenim el que tenim i ho hem de distribuir, vostès me diguin d'on hem de treure aquests doblers, m'ho diguin. És a dir, tenim el que tenim, i hem de finançar la sanitat, evidentment, l'educació, el turisme, a través (...) i Vicepresidència, innovació, tecnologia, etcètera, me diguin d'on hem de retreure aquests doblers. Potser els hem de retreure de les prestacions socials, que ara la portaveu del Partit Socialista me deia que no impulsàvem? Jo pens que no. Les hem de retreure de la promoció turística? Per què? Per arribar a una situació com la que vàrem viure a la passada legislatura, que ens va fer molt de mal? Les hem de retreure de les carreteres, de l'habitatge que fins i tot en el Partit Socialista diuen que és tan important, que evidentment que és important? Vostès me diguin d'on hem de retreure aquests doblers per afegir a la finançació de sanitat. Crec que aquí les coses s'han de conèixer i s'ha de saber el punt de partida, s'ha de fer un diagnòstic de la situació i després intentar fer el millor que puguem, des del Govern, amb el que tenim.

Per tant, crec que això és important, això s'ha de dir i ha de quedar palès. Podem fer un balanç i mirar la finançació sanitària. Se'ns diu que tots els altres anys s'han destinat més doblers per a sanitat o que el creixement ha estat superior, bé, doncs jo vull dir que crec que les arques públiques en el 99, quan el pacte d'esquerres va assumir el poder, crec que fins i tot hi havia superàvit, si no vaig equivocada, hi havia superàvit, com a mínim, bé, era una situació molt millor de la que tenim en aquests moments. Si ens fixam només en l'any d'inici de gestió de competències, l'any 2002, l'1 de gener del 2002, la finançació sanitària estava xifrada, i en això crec que no hi entraré perquè hem parlat moltes vegades de si era suficient o no, al meu parer no era insuficient la finançació sanitària; partien d'un pressupost sanitari per destinar a la sanitat, a l'assistència sanitària derivada de la Seguretat Social de

102.000 milions de pessetes, quan l'any anterior la despesa sanitària a les nostres illes per part de l'INSALUD havia estat de 85.000 milions de pessetes. Per tant, crec que amb un plus, amb un bo de 17.000 milions de pessetes.

Vostès, Sra. Salom, vostès que de vegades també me fa molta gràcia sentir segons quines coses com a portaveu de l'oposició, vostè va començar a gestionar la sanitat pública a les illes amb un plus, amb un bo de 17.000 milions de pessetes. Jo he començat a gestionar la sanitat d'aquestes illes amb un dèficit de més de 130 milions d'euros, que això vol dir, si no vaig equivocada, uns 24, 25.000 milions de pessetes. Per tant, crec que la situació és bastant diferent, no té, bé, més aviat no té color. De totes maneres, repetir, no vull enviar un missatge pessimista perquè crec que els ciutadans es mereixen que nosaltres facem un esforç per millorar la sanitat pública, per tant dir que nosaltres optimitzarem tots els recursos que tenim; intentarem gestionar les coses de manera que nosaltres entenem més adequada i a més intentarem millorar la finançació; però no perquè fos dolenta l'any 2002, quan varen venir les competències, no, que no eren dolentes, una altra cosa es com es varen gestionar des d'aquí. Jo encara, quan vaig al Consell Interterritorial a Madrid, els he de dir que me fa una mica de vergonya, perquè fins i tot consellers d'altres comunitats socialistes me critiquen per la pujada de sous que hi va haver aquí, per l'acord d'homologació que es va prendre aquí. Perquè evidentment si aquí es duplica la resta de l'Estat espanyol, després la resta de comunitats autònomes, els sindicats, com és lògic, els treballadors doncs demanen una pujada més alta, i a mi fins i tot m'ho critiquen, evidentment saben que no vaig ser jo la que va signar aquest acord d'homologació. Però, en definitiva, és el Govern balear i el Govern balear som tots, amb independència del color polític.

Per tant, dit això, crec que hem de ser conscients d'això i dir que millorarem aquesta finançació. Com intentarem millorar la finançació? Doncs, a través dels paràmetres de població, hem incrementat la població i això ens pot dur a tenir una causa per revisar el sistema de finançació, i després una altra cosa molt important, llevat de la zona estratègica sanitària que, com he dit sempre, no és la panacea, però que a curt, mitjà o llarg termini ens pot finançar també un poc millor. Doncs ho farem, com deia, a través del fons de cohesió. El fons de cohesió és un fons que està al Ministeri de Sanitat, que enguany ha estat dotat de 10.000 milions de pessetes i que es reparteix entre les comunitats autònomes en funció de l'assistència als desplaçats, als turistes, a immigracions que siguin il·legals i a una sèrie de persones, a l'IMSERSO que ve a passar les vacances aquí, etcètera. Doncs nosaltres intentarem millorar aquesta finançació. Per què? O, com, millor dit? Calculant el que ens costen aquests desplaçats, perquè increïblement ni tan sols quan vaig arribar a la conselleria estava fet aquest estudi; a mi no me creen quan des del Servei de Salut me deien que no estava fet aquest estudi, però no estava fet, no sabem el que ens costen els desplaçats. I per demanar a Madrid uns doblers hem de saber primer el que ens costa i el que gastam aquí. Això és el mateix que amb les carreteres, si vas amb un paperet i amb un dibuix, com va passar la passada legislatura, doncs home fins a un cert punt és normal que allà te demanin que les coses es facin seriosament; doncs, el mateix en sanitat.

Per tant, miram de millorar aquesta finançació a través d'això. Després, evidentment, hi ha altres maneres, com per exemple, darrerament hem firmat amb l'Institut Carles III un conveni per a la investigació de l'ús racional del medicament, amb una aportació de fons important. Doncs, es tracta d'intentar cercar les vies de finançació que puguem.

Dit això, després se'ns han criticat les inversions, crec que també ha estat denominador comú de les tres intervencions. Dir que nosaltres destinam 25,6 milions d'euros a les inversions; això és un 4% del pressupost i són 4,3 milions d'euros més que l'any passat. Tot i que tenim una situació complicada, destinam més doblers per a inversions que l'any passat, crec que també aquí queda palès l'interès que té aquest Govern per acabar, per culminar totes les inversions sanitàries que, efectivament, Sr. Ramon, hi ha un dèficit històric en inversions sanitàries en aquestes illes, que només es va començar a pal·liar quan va guanyar el Partit Popular a Madrid, a l'any 96, perquè abans estàvem totalment oblidats.

(Petit aldarull a la sala)

Així és. Es va oblidar per part del govern socialista de Felipe González, i a través del Sr. Aznar doncs es va tornar impulsar la sanitat a les nostres illes. Quan parteixes de molt baix és difícil pujar, evidentment, però és així i les xifres hi són i les xifres no enganyen. Per tant, dir que això va passar i va ser així fins que varen arribar les transferències; quan varen arribar les transferències en el 2002, una altra vegada es varen aturar les inversions, una altra vegada, casualment, amb el Partit Socialista. Crec que aquí és evident que a qui no interessien les inversions o la sanitat pública, perquè al final les inversions són sanitat pública, és al Partit Socialista de les Illes Balears. Basta posar com a exemple l'hospital d'Inca, l'hospital d'Inca vàrem posar la primera pedra el mes de setembre, i aquí el president d'aquesta cambra és el batle i ho coneix bé, la primera pedra el setembre, poc temps després d'arribar a la conselleria. Perquè vàrem voler posar la primera pedra i vàrem voler començar d'una vegada l'hospital d'Inca, que s'havia retardat. Per què? Perquè bé, doncs es volia posar la primera pedra, no sé quin tipus de motius hi havia però es va retardar.

L'hospital de Formentera. Un altre, l'hospital de Formentera, doncs hi havia un avantprojecte que no serveix per a res, o sigui tu el que has de fer és licitar el projecte quan realment vols fer l'hospital; doncs no, havien fet un avantprojecte, supòs que per enredar el temps, vàrem arribar a aquesta conselleria i el que vàrem fer, evidentment amb despesa anticipada perquè no teníem més remei, va ser licitar el projecte i estam a punt d'adjudicar el projecte.

L'hospital de Son Dureta. Me fa gràcia que me diguin vostès que fer un altre hospital de Son Dureta és retardar aquest projecte. Anem a veure, jo els contaré per a aquells que no saben, que és ver, que l'hospital de Son Dureta té pendent una reforma des de fa molts d'anys i que el gener del 2002, quan vàrem rebre les competències, vostè, Sra. Salom, va adjudicar el projecte guanyador d'aquesta reforma, d'aquest pla director que es diu. És ver, però vostè me vol dir què va fer després d'adjudicar el projecte, per impulsar aquesta inversió? És que encara estam esperant que se licitin les obres, és que no s'ha fet absolutament res més i li parl del gener del 2002. Per tant,

estam, o vàrem arribar al Govern el juliol del 2003 i un any i mig després d'adjudicar el projecte no s'havia fet res. Per tant, no ens digui que nosaltres volem enredar el projecte perquè és evident que nosaltres precisament el que feim és impulsar. Que no estam d'acord amb la reforma? Creim que ara que tenim la responsabilitat, la plena competència de la sanitat a les nostres illes, el que hem de fer és oferir el millor servei al ciutadà i el millor servei és fer un altre hospital, i així ho farem. Vostè mateixa, Sra. Salom, me deia que era demagògic dir que tendríem el solar abans de Nadal, doncs ja li dic: és que ja el tenim definit el solar, crec que tothom sap que el nou hospital es farà a Son Espases i ho hem definit. I ara ja tenim el nostre servei fent feina, perquè aprofitarem el projecte adjudicatari per tal de guanyar temps. Per tant, coses que vostès me diuen ara mateix que no creu que farem, també m'han criticat anteriorment i crec que ja han donat resultats. Per tant, en el tema de les inversions crec que queda clar.

Després, una segona idea en el tema de les inversions. És que efectivament el que hem pressupostat no basta per a tots els projectes que hem dit, és ver, parlam per exemple una altra vegada de Son Dureta. Son Dureta el volem dur endavant, no hi ha doblers, com ho feim? Doncs, enginyeria financera, vull dir, hem de cercar nous recursos, en lloc de quedar-nos aturats i dir que no hi ha doblers, és el que deia al començament, anem a espavilar perquè els ciutadans s'ho mereixen, i cercarem noves línies de finançació, a través del model anglès o d'altres, que precisament ara, aquesta setmana o la que ve tndrem una reunió amb el conseller d'Hisenda i podrem definir un poc més. Que no és al pressupost? No hi és, evidentment, però com li deia no es pot treure d'on no hi ha, però que farem l'hospital ho farem, i això serà perquè el Partit Popular, perquè el Govern de les Illes Balears, aquest nou govern vol dur endavant totes aquestes inversions i totes aquestes prestacions.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

El tema de les plantilles que me diu congelades, Sr. Ramon. En aquest sentit, li he de dir que no és exactament així, no estan congelades les plantilles perquè el pacte, en aquest sentit, va fer un esforç i va, un esforç de programació evidentment, els doblers corresponents a aquest segment de plantilla tampoc no hi eren quan vàrem arribar, però va fer un esforç de programació de nou personal i s'ha anat augmentant la dotació de personal als centres de salut i als hospitals. Per tant, no és cert que s'hagin congelat les plantilles. Crec que la previsió que es va fer encara és insuficient, perquè els professionals tenen molta pressió assistencial i evidentment serà un dels punts on farem feina.

Noves prestacions. Sr. Ramon, li he de dir una cosa: crec que vostè és un dels que varen ser enganyats, el pacte de progrés no va incorporar cap prestació nova a la sanitat; va ser les campanyes de publicitat, això sí, que jo crec que tots les vàrem escoltar, vos en recordau quan deien que augmentaven l'atenció bucodental infantil, quan deien que pagarien la Viagra, la píndola, tot això es va publicitar, tot. Però no es va arribar a fer, perquè els decrets les tenc aturats a la conselleria perquè el Consell Consultiu, entre d'altres coses, va dir que no podien sortir endavant. Per tant, noves prestacions cap, tota la publicitat sí, i de fet tenc les factures pendents de pagar encara d'aquesta publicitat. És a dir, no hi ha prestacions, sí hi ha

publicitat i a més no es paga la publicitat, per tant, bé, això ja és realment indignant, al meu parer. Però crec que s'ha de saber, Sr. Ramon, i si vostè no ho sabia jo li diré.

(Remor de veus)

Política d'imatge. Això sí que fa gràcia, que me diguin que jo duc una política d'imatge dins la sanitat. Per què? Perquè anunciem llistes d'espera, anunciem nous hospitals. Per l'amor de Déu, Sr. Ramon, política d'imatge! Política d'imatge, en aquest sentit s'ha de dir quan el que es fa és pagar publicitat i no es fa absolutament res, això li puc assegurar que nosaltres no ho feim, entre d'altres coses perquè no tenim doblers ni tan sols per pagar aquesta publicitat. Per tant, el que feim és fer feina i crec que la millor publicitat que pot tenir un govern és el resultat de la seva gestió.

Llista d'espera. Vostè creu que és política d'imatge reduir la llista d'espera quirúrgica de més de sis mesos en aquesta comunitat autònoma? És a dir, 800 persones que ens vèrem trobar que feia més de sis mesos que esperaven una intervenció quirúrgica en el mes de juliol, perdó, en el mes d'agost; en aquests moments l'estam reduint. I això no és política d'imatge, això és una política de pensar vertaderament amb el ciutadà i de millorar l'assistència sanitària que rep, no és política d'imatge.

(Aldarull a la sala)

Per tant, crec que és bastant demagògic dir que des d'aquest govern es du una política d'imatge. No hem gastat pràcticament res en publicitat, a no ser aquella que és imprescindible, com és la campanya de la grip que, evidentment, s'ha de fer arribar; però per a mi aquesta publicitat és institucional, no publicitat com es feia anteriorment que no tenia res d'institucional.

I després el pacte. Vostè me parlava també del pacte; també me fa gràcia perquè vostè no ha vingut mai a les reunions dels pactes. Li he d'agrair el seu tarannà inicial, vostè va voler afegir-se a aquesta proposta que va formular el president de la comunitat autònoma, en Jaume Matas, però després no s'ha volgut seure mai amb nosaltres; ens deia que com que el PSOE no venia vostè no tenia sentit que vengués. Doncs, jo li he de dir que li pot demanar a la portaveu del PSM a veure si eren profitoses aquestes reunions, perquè jo sí sempre li agrairé la bona disposició de la portaveu del PSM, la bona disposició també del Grup d'Unió Mallorquina que han vingut almanco a tirar del carro; en canvi vostès, tant el PSOE com Esquerra Unida no s'han volgut seure mai. Per tant, no ens diguin que volen pacte, perquè si no s'asseuen a parlar, evidentment és que no volen pacte.

El tema de Son Dureta, que ens diu, evidentment que vàrem fer l'exposició dels solars de Son Dureta, ho vàrem fer, vàrem demanar opinió i els temes tècnics, sempre he dit que era una opinió tècnica, no política, una decisió tècnica, ens varen recomanar el solar de Son Espases. Li he de dir que, cosa que crec que no es va fer mai la passada legislatura, he demanat una compareixença a petició meua, davant aquest Parlament, per explicar la nova ubicació de l'hospital de Son Dureta, i explicar els raonaments tècnics que han duit a posar el nou hospital de Son Dureta a Son Espases. Per tant, crec que això sí que és

tenir voluntat de pacte, tenir voluntat de transparència i de tendir les mans a la resta de grups, no no venir ni tan sols a les reunions, Sr. Ramon.

De totes maneres, he de dir també que estic contenta, perquè de la seva intervenció he deduït que no és una postura tancada i que encara, crec que no jo, ni el Govern, sinó els ciutadans poden tenir l'esperança que aquest enteniment, aquest fer feina per tal que els canvis polítics a la comunitat autònoma no afectin la qualitat dels serveis sanitaris que reben, doncs pugui anar bé.

Despesa farmacèutica, també me deia, me diu que no és real. És la mateixa que es va pressupostar l'any passat, exactament igual. Amb una diferència, dir que la partida aquesta és ampliable, per tant es pot després ampliar en cas que sigui superior la despesa, però és igual que l'any anterior amb una diferència, que nosaltres prenem mesures per baixar la despesa farmacèutica; prenem mesures a nivell estatal, a través del ministeri, amb l'ordre de preus de referència que baixaran un parell de punts la despesa farmacèutica a la nostra comunitat i prenem mesures autonòmiques també, des de la nostra administració. Nosaltres sí tenim interès a què davallí la despesa farmacèutica, jo no sé si abans en tenien o almanco no ho podien demostrar.

Dit això, passaré a contestar les intervencions de la representant del PSM, tot i que ja he contestat un parell de les que ha fet, i sobretot s'ha centrat a GESMA. Me diu, bé, a part que els pressuposts eren virtuals, bé, me diu que han baixat, que són virtuals, que no hi ha ni per a personal, que no hi ha per a inversions i que per tant són poc esperançadors. De totes maneres li he de dir que la poca esperança la vaig tenir jo el primer dia que vaig arribar a la conselleria, li puc assegurar que me va costar molt pair la situació que teníem, perquè nosaltres sabíem que era difícil però no sabíem que era tan difícil ni molt manco.

Dir-li que el tema del personal, de vegades la solució dels problemes no venen per un augment del personal; que vagi per endavant que crec que hem de fer un esforç i l'anirem fent tot d'una que puguem, però que de vegades també la solució ve per l'optimització dels recursos. Ara, per posar-los un exemple, si els matins tenim 20 quiròfans i 40 professionals, no poden intervenir tots; però si d'aquests 40 professionals, 20 els feim venir l'horabaixa, en un dia podrem fer el doble d'intervencions i el doble d'activitat. Això és optimitzar els recursos i en aquest cas no faria falta augmentar els professionals, és simplement introduir criteris de racionalitat en l'organització i la planificació de tots els recursos.

Vostè me diu que no creu que amb aquests pressuposts puguem millorar la qualitat de l'assistència. Bé, doncs això me recorda quan ens diuen que som demagògics i que amb aquests pressuposts, perquè no m'ho han dit a mi, ho han dit a tots els consellers que han comparegut, que amb aquests pressuposts és impossible que complim les nostres promeses. No sé si se'n recorden d'aquella campanya a nivell nacional que sortia un dóberman i deia bé, el Partit Popular retallarà les pensions, abaixarà el nivell de qualitat de vida, i al final no ha passat així; crec que al final, crec, com a mínim que el Sr. Aznar quan se'n vagi deixarà un Estat molt millor del que es va trobar. Doncs,

estam exactament igual, jo només els puc demanar un poquet de confiança, igual que la demanam a tots els ciutadans, perquè creim que, com a mínim, aquest govern té ganes de fer feina i té ganes de treure les coses endavant.

Crec que amb uns pressuposts com els que tenim, és ver que hem de fer més esforços, però al final ho aconseguirem. I de fet li puc dir que ja comença a haver símptomes que la sanitat està millorant, tot i encara que estam gestionant el pressupost del 2003, que no en queda. Per exemple, les llistes d'espera ja han començat a baixar, ja només en això milloram la qualitat del sistema.

De l'homologació en podem parlar. Tampoc no sé com ho farem per pagar l'acord d'homologació, en aquest sentit, Sra. Salom, m'agradaria que vostè pujàs aquí i ens digués què costa aquest acord d'homologació, l'acord que es va firmar el 28 de maig del 2002. Perquè se'n recordin hi havia una vaga convocada en el mes de setembre i no podien patir que hi hagués una vaga contra el pacte d'esquerres just després de rebre les competències de sanitat; es varen seure a la taula i ho varen donar absolutament tot, nogensmenys per a mi la més sincera enhorabona pels sindicats, perquè ho varen treure absolutament tot. Però des de l'administració s'ha de tenir un poc de seny i, com a mínim, si es vol donar una homologació de la quantitat que es va donar que no es vulgui fer en el termini d'un any i mig i acabar el mes de juny perquè en el maig són les eleccions autonòmiques, com a mínim introduir criteris racionals, criteris de servei al ciutadà i no criteris electoralistes. Ens digui, Sra. Salom, què costa aquest acord d'homologació; nosaltres ho estudiam encara, perquè no hem trobat memòria econòmica, ens agradaria moltíssim saber què costa. Per suposat costa molt, costa molt i intentarem pagar, evidentment, i ho pagarem perquè el compromís és del Govern i, com deia, és indiferent el partit que governi a cada moment; el Govern balear es va comprometre, a través, evidentment, del Partit Socialista, a pagar unes retribucions i nosaltres les assumirem, però vostè ens dirà què costen aquestes retribucions, més que res per saber fins on arriben segons quines irresponsabilitats.

(Petit aldarull a la sala)

L'increment del PIB, per a la representant del PSM és del 0,7%, per tant no incomplim cap acord de transferències.

Respecte que baixen les retribucions de personal i pugen les d'alts càrrecs, li he de dir que això precisament a mi em va estranyar quan ho vaig veure perquè hem reduït alts càrrecs, jo ara mateix no li puc dir quants, però li puc dir que hem amortitzat places sobretot en el Servei de Salut. Potser el que ha fet ha estat reduir una sèrie de quantitats, unes retribucions que no sabíem molt bé com es pagaven als funcionaris. Però li puc assegurar que el número d'alts càrrecs que té la Conselleria de Salut en aquests moments és inferior al que tenia abans d'arribar aquest Govern.

Al Partit Socialista, Sra. Salom, crec que més o manco li he contestat. Només fer-li una reflexió, me sorprèn l'apologia que vostè fa aquí de la taxa del centim sobre l'impost especial d'hidrocarburs. És a dir, vostè què pensava, augmentar aquesta taxa? Vostè pensava la càrrega financera que han de suportar

els ciutadans? Vostè no ho va fer, va estar un any i mig aquí i no ho va fer. Nosaltres no ho farem, perquè aquesta és la diferència entre el Partit Socialista i el Partit Popular, vostès pugen impostos, vostès pugen taxes, i nosaltres davallam els impostos, davallam l'impost de successions i evidentment aquesta taxa...

(Aldarull a la sala)

... aquesta taxa ens la vàrem plantejar perquè de qualque manera hem de finançar la sanitat, però evidentment els doblers que ens donava fins i tot aquesta taxa, no compensava passar aquesta càrrega fiscal a tots els ciutadans. Ara veig que si el Partit Socialista hagués guanyat aquestes eleccions, en aquests moments la benzina costaria, com a mínim, 2,4 cèntims més cada litre de benzina.

També ens diferenciam amb les polítiques socials, vostè que me deia a mi que el Partit Popular i aquest Govern no impulsa les polítiques socials, o la dreta, crec que ha dit la dreta perquè a vostè li agrada molt parlar de dreta. No m'estendré massa perquè demà, la Consellera de Presidència crec que farà una exposició del seu pressupost i se n'adonarà que el que ha dit no és massa veritat. Només parlar de dones, el primer exemple que me ve a la memòria, dones; què varen fer vostès per a les dones? Varen aprovar una llei de quotes electorals perquè hi hagués més dones dins aquest Parlament. Vostès, fixi's, nosaltres ni tan sols necessitàvem aquesta llei de quotes per incorporar dones, fixi's en el Govern de les Illes Balears en aquests moments, és el Govern que més dones té a tot l'Estat espanyol.

Escoletes. Això és ajudar a la dona a incorporar-se al món laboral, posar al seu abast mitjans perquè puguin deixar les dones que tenen fills els nins a l'escola mentre van a fer feina. Vostès no varen fer cap tipus d'actuació en aquest sentit, simplement per llei volien incorporar més dones al Parlament. En aquest moment, a la nostra comunitat, les dones que tenguin fills tendran més facilitats per incorporar-se al món laboral. Per a mi això és fer política social, per a mi això és fer una política de suport a les dones. Per tant, Sra. Salom, vostè no ens digui que el Partit Popular no impulsa les polítiques socials perquè crec que els números canten i els fets també.

Demagògia, ens diuen que feim demagògia. Jo dic demagògia a inaugurar un psicogeriàtric quatre o cinc vegades, que a més ara no funciona com hauria de funcionar. Jo dic demagògia a fer campanyes publicitàries de coses que ni tan sols no estan fetes, o fins i tot no pagar aquestes factures de les campanyes i deixar-les al que ve darrera. Dic demagògia a pactar retribucions el mes de juny amenaçant que si arriba el Partit Popular no les pagarà. Dic demagògia a posar damunt el programa electoral que volen un pacte per a la sanitat a les nostres illes i després ni tan sols comparèixer a les reunions de la ponència tècnica i no asseure's amb els altres partits polítics, amb els altres grups i les altres forces polítiques com a mínim per parlar d'aquest pacte i aquests termes. Demagògia, Sra. Salom, és criticar que no hi ha doblers quan una mateixa és la que ha deixat els calaixos com estan, la llista d'espera com està, o com estava, millor dit, els professionals com estaven - m'agradaria que sentís els professionals i el que diuen quan

vénen a parlar amb jo-, o demagògia també seria firmar un acord d'homologació sense saber el que això costa.

Els proveïdors, evidentment, n'hi ha que m'han vingut a demanar... Per cert, podria demanar vostè al seu anterior cap de comunicació, el Sr. Tino Martínez, pobret, està preocupat, perquè li van a demanar a ell les factures, li van a demanar a ell que pagui aquestes factures, que ell a través d'un correu electrònic fins i tot va contractar, campanyes que va contractar, i està molt preocupat. Vostès parli amb ell, parli amb ell perquè hi ha molts de proveïdors que estan preocupats, evidentment, per tot el que va passar. Jo no sé de totes maneres, fins i tot si em permet una petita broma, si un d'aquests proveïdors és vostè mateixa, Sra. Salom...

(Remor de veus)

...perquè efectivament tampoc no tenim per pagar la despesa farmacèutica.

En definitiva, acab perquè crec que ja m'he estès el suficient, però volia contestar totes les qüestions que s'havien plantejar dient que nosaltres som conscients de la limitació del nostre pressupost, que no podem créixer...

(Continua la remor de veus)

...com creixen altres comunitats autònomes, però que tenim un repte molt important, i és aconseguir amb menys doblers dels que tenien vostès millorar l'assistència. Jo crec que poc a poc ho estam aconseguint, i si ens deixen un poquet més crec que se n'adonaran de la diferència de gestió i que podem fer moltíssimes coses.

Gràcies.

(Aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Ramon, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, per cinc minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, té vostè més moral que el Alcoyano, té vostè més moral que el Alcoyano perquè diu que amb una situació econòmica que ara, a la fi, reconeix que és dolenta està segura de poder millorar la sanitat de les nostres illes. Bé, a mi, sincerament, m'agradaria molt que vostè aconseguís millores; el que passa és que jo som agnòstic, sap?, jo en miracles no hi crec massa i vostè tendrà serioses dificultats i no ho podrà resoldre tot en qüestions d'imatge. Les qüestions d'imatge, si es té habilitat, i vostè en té i el seu equip en té, no és només pagar publicitat, sinó fer rodes de premsa per anunciar una reducció de llistes d'espera, inexistent perquè no hi ha objecte anterior amb què comparar; és anunciar pactes per a la salut en què no es dona cap proposta concreta ni cap

informació als grups, ni cap projecte, al mateix temps que es col·loquen, via llei d'acompanyament, modificacions de la Llei de salut que no s'han consultat als altres grups polítics; política d'imatge són moltes qüestions i, ja dic, vostè i el seu equip en saben molt.

Llavors una altra qüestió. Jo crec que aquí hi ha hagut unes intervencions moderades, en to positius, reconeixent uns problemes... Jo crec que aquesta campanya d'atacs sistemàtics, amb la duresa que es fan, a l'equip anterior no beneficien..., no, no, no beneficien l'objectiu comú...

(Remor de veus)

...de millorar la sanitat de les nostres illes. Però bé, és la seva tàctica, és la seva tàctica. Nosaltres no hi caurem...

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, per favor, que estam prop de Nadal.

(Més remor de veus i algunes rialles)

EL SR. RAMON I JUAN:

Si em permeten..., si em permeten els diputats del PP continuaré.

Miri, nosaltres no caurem en desqualificacions globals, perquè al final què passa si es fan desqualificacions globals?, què és allò que pateix? La confiança dels ciutadans i el prestigi de la sanitat pública, i nosaltres no estam disposats a caure en això, no hi estam disposats.

Algunes notes que jo havia pres. Vostè ha començat dient també que la sanitat ha empitjorat després de les transferències, i no dona ni un sol argument, ni una raó per això i és difícil de creure. Sincerament, simplement com a observador, com a usuari, és difícil de creure; potser no s'ha millorat el que s'havia de millorar, però és molt difícil de creure que hagin empitjorat. Aquestes qüestions, que ja dic que nosaltres no farem, farem crítiques concretes i raonades, són les que creen desconfiança cap al sistema públic, que a vegades un es pregunta si és el que es vol perquè es vol donar entrada encara més al sistema privat en això.

Bé, vostè diu que 2,35% són 21 milions. Sí, però els 21 milions són completament insuficients. Vostè té amb moltíssima diferència la pujada percentual més petita de totes les comunitats autònomes d'Espanya amb molta diferència, el percentatge, i és absolutament insuficient. I és una pèrdua -no li agradarà, a vostè, ho sent molt- és una pèrdua de pes polític i econòmic de la Conselleria de Salut dins el Govern. Abans no passava això. Vostè creix per davall del que creix el pressupost general quan a totes les comunitats autònomes la conselleria equivalent puja percentatges molt més importants. No sé..., s'han hagut de fer concessions a altres sectors, el pes d'altres conselleries, el conseller d'Hisenda potser li ha retallat, però això és així, li agradi o no li agradi.

Miri, continua dient que la finançació sanitària no era insuficient, i en un any i mig de no ser insuficient ha passat a ser un forat horrorós. Això no ho creu ningú. Vagi a buscar, que en això tindrà la nostra col·laboració, vagi a buscar finançació adequada, fons de cohesió, no sé quines qüestions més diu. Bé, i el REB, per exemple, el REB també n'hauria de dir alguna cosa. Ara, dins el mateix pressupost autonòmic, que és insuficient, alguna possibilitat hi havia. Vostè preguntava d'on ho han de treure; miri, jo li don algunes idees; ara crec que no hi som a temps i la resta de companys del Consell de Govern no hi estarien d'acord, però bé... Costa Nord, equip ciclista, televisió, policia turística, tot això, d'aquí es podria treure dels seus pressuposts. Impost sobre hidrocarburs; a nosaltres mai no ens ha semblat la millor solució, aquesta, però és una possibilitat real. Si el dèficit és aquest tan espantós que hi ha i vostè no té altres mitjans i no n'hi donen des del Govern, i no n'hi donen des de Madrid, que aquesta és l'altra gran qüestió: de Madrid, allà on el Sr. Matas diu que, en fi, ho han d'arreglar tot, idò que ho arreglin, que dotin aquesta comunitat de la finançació que necessitam.

Miri, i algunes afirmacions jo crec que sobren. El dèficit venia de governs anteriors i va ser el PP a Madrid que ho va començar a resoldre i abans no s'havia fet res, i ara quan torna el PP... No, miri, això no s'ho creu ningú. El dèficit històric d'infraestructures de molts aspectes de les Illes Balears ve perquè els governs centrals, no només en salut, des de fa molts d'anys no han tengut la consideració necessària per a aquesta comunitat. No va començar a resoldre-ho el PP; d'aquestes maneres de fer-nos autobombo i propaganda no resoldrem res. De veres, si vostè vol un pacte i diu que té unes certes esperances, miri, d'entrada no compti allò de les reunions a la seva manera, i jo no en vull explicar res, millor crec no treure coses. Vostè plantegi aspectes concrets, aspectes concrets, que vulgui que tracti, i amb lleialtat, amb correcció i amb informació als grups parlamentaris, i si anam a aconseguir una millora de la sanitat pública, no de privatitzacions ni altres coses estranyes, ens tindrà absolutament amb vostè. De campanyes d'imatge publicitàries, que no fa falta, he dit, pagar campanyes publicitàries com va ser fer-nos la foto, que jo sincerament si no hagués hagut d'agafar un avió a l'hora que podia haver escoltat les notícies del migdia, jo no em feia la foto amb vostè, perquè el matí abans fa una roda de premsa on posa a parir tota la gestió anterior i fa una versió absolutament manipulada de les llistes d'espera...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vagi acabant, per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Això no és manera de començar un pacte seriosament, i ja dic, jo em vaig fer la foto perquè no coneixia aquesta informació; si no no me la faig. Ara, per a coses serioses, la foto i el que faci falta. Ens comprometem a treballar per a la millora de la salut de les nostres illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Mascaró, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Vegem, Sra. Consellera, dèieu vós que us ha entristit la meua intervenció. La veritat és que a nosaltres ens ha entristit molt el pressupost, i cada vegada que el revisàvem i el tornàvem revisar més. La situació econòmica és dolenta; ja ho sabem; vós ho sabeu i nosaltres ja ho sabíem.

Respecte a millorar l'assistència sanitària és evident que vós teniu el repte de millorar l'assistència sanitària, però continuam dubtant que amb aquests pressuposts ho pugueu dur endavant. Els 21 milions d'euros que creixeu de més no són 21, Sra. Consellera, només són 14, perquè el Sr. Conseller d'Hisenda n'hi prendrà..., només són 7 perquè n'hi prendrà 14, el Sr. Conseller d'Hisenda, el dia 2 de gener. Per tant ja no són seus.

D'on ha de treure els doblers?, demana vostè d'on ha de treure els doblers. Aquest és el gran problema estructural del finançament de la nostra comunitat autònoma. Miri, primer demani'ls a Madrid, i mentre espera que els hi donin, si algun dia els hi arriben a donar, aparquin altres temes, per exemple Costa Nord, la policia turística, el conveni amb Radiotelevisió Espanyola, que el pagam dos pics; la televisió espanyola es paga amb doblers de tots els ciutadans d'aquest estat, els nostres també, i després hi feim un conveni i tornam pagar; per què?

El dèficit, evidentment, quan acabi l'any 2004, o vostè té més dèficit o si Madrid no li ha donat doblers haurà empitjorat encara la sanitat en aquestes illes. Ja ens agradaria que no fos així, la veritat és que ens agradaria que no fos així, però no és així.

Les inversions. Diu vostè que hi ha més doblers que l'any passat; percentualment per ventura sí, però basten per a tots els projectes que vostè ens ha anunciat que començaria aquest any?, on és la partida pressupostària de l'Hospital de Formentera? Vostè ens parla de nous sistemes de finançament. Jo des del primer dia els he dit que això és un pressupost virtual, però és que m'he de basar en el que tenc; a sobre no puc fer els comptes en el que vostè ens diu que després farà, perquè llavors ja no serien uns pressupostos virtuals, seria ciència ficció. Jo he de parlar del que conec, que és el que vostè ens ha posat.

Son Dureta. Vostè sap més bé que jo perquè fa més anys que està dins aquest món polític sanitari, que no era la renovació de l'hospital, que era un nou hospital a partir del que hi ha ara; vostè ho sap, això, i em preocupa una cosa, que si realment comencen amb el projecte de l'arquitecte que hi ha ara els altres arquitectes no posin un contenciós, perquè es va adjudicar un projecte amb unes condicions determinades i ara se'n farà un altre, i això pot ser perillós dins els contractes de l'Estat.

Enginyeria financera. Bé, ja li ho dit, de moment jo ciència ficció no en sé fer.

Llistes d'espera. Jo no n'hi he volgut parlar, de llistes d'espera, perquè no m'agrada parlar d'aquelles coses que desconec, però li contaré una anècdota: una senyora que jo conec em deia: "Fa mesos que esper que m'operin -una senyora major- i ara m'han telefonat i em diuen: 'vostè encara es vol operar?'", i diu: "Clar, el metge no m'ha dit que no importava, sí que em vull operar. Per què m'ho diuen?"; "No, perquè estam revisant les llistes". Bé, aquesta senyora el mes d'agost estava a la llista d'espera amb un número i amb una data; ara està amb una altra data perquè li han dit que les tornen fer noves; evidentment que han baixat des del mes d'agost si... Si tots són com aquest cas d'aquesta senyora les llistes d'espera evidentment s'hauran reduït, el mes d'agost.

Què més heu dit? Els alts càrrecs. Ja sé que era com a anecdòtic però he trobat que ho havia de dir, cadascú treu les coses que ha de treure. Miri la Secretaria General Tècnica, la Direcció General de Planificació i la Direcció General de Salut Pública i veurà com pugen els alts càrrecs i el personal de confiança, molt poquet però pugen; en canvi l'altre personal baixa.

Del pacte, finalment del pacte. Heu parlat d'un pacte i agraïu la nostra bona disposició. Evidentment la tenim, la teníem al principi i la continuam tenint, perquè nosaltres sí que pensam que hi ha temes que s'han de pactar i s'han de consensuar. Nosaltres pertanyem a un partit que creu en la cultura del pacte i del consens, però a vegades hem dubtat de si vós realment volíeu pactar; qualche moment ens hem sentit mig manipulats. Veníem a pactar de despesa farmacèutica i abans d'arribar llegíem en el diari tot el que feia la conselleria i llavors dèiem si realment volen pactar o volen que nosaltres els donem suport; però continuam confiant en aquest pacte i continuam confiant en què vós també hi confieu. Per això us demanàrem que repensàssiu la idea del pacte, que decidíssiu sobre què volíeu pactar i us enviàrem un escrit amb les coses que nosaltres trobàvem que s'havien de fer, i també us recordàvem que això no significava que ens n'anàssim del pacte.

I ja per acabar demanàveu confiança. A mi la veritat és que m'agradaria tenir confiança en vostè i en els seus pressuposts, i en tots els seus objectius i en el seu equip, que pareixen persones molt amables i tot això, però sobretot perquè en temes de sanitat i en temes de salut, quan parlam de malalts, que n'hi ha dos o tres dins una sala, i potser gent que està massa temps a l'UCI perquè no hi ha un llit, totes aquestes coses, és necessari donar confiança als ciutadans. No és bo que els polítics anem dient pel món això no està bé, aquests ho fan molt malament, però és que, Sra. Consellera, amb els seus pressuposts, la confiança, a mi m'és molt difícil atorgar-la-hi. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que aquest començament de discurs havia començat amb tranquil·litat i

amb un bon to, però després es crispen, i hi ha una dita mallorquina que a mi m'agradaria començar dient, i és que aquí diuen "De... -punts suspensius perquè no m'interessa que quedi en el *Diari de Sessions*- i de senyors se n'ha de venir de casta", i pareix que aquí...

(Remor de veus)

...i pareix que aquí els pressupostos els hem fet la Sra. Mascaró, el Sr. Ramon i jo, perquè tanta agressivitat i tanta crispació quan la gent aquí ha vingut i ha fet un discurs amb tota tranquil·litat, exposant que aquests pressupostos eren manco i eren deficitaris, no sé a què vénen tantes agressivitats.

Miri, les dades són les que són, Sra. Consellera. Les inversions, Sra. Consellera, estan congelades en els pressupostos generals de l'Estat. Jo crec, és vera, que això deu saber greu, deu saber greu perquè som les úniques tres comunitats autònomes, clar, i després d'haver anunciat durant tants de mesos que això s'incrementaria, i que tants i tants de doblers durien cap aquí i que el pacte de progrés no n'havia sabut dur cap, idò això fa mal, jo ho comprenc, però la veritat és dura, i la veritat és que en els pressupostos generals de l'Estat, Sra. Consellera, ni un euro.

La qüestió de la zona estratègica sanitària. No té, i ho ha dit vostè clar, ho va dir també en comissió, cap translació pressupostària, a hores d'ara. I això que ahir jo vaig sentir des de Vicepresidència que ja estava fet i que això suposava doblers, i això és enganar els senyors i les senyores diputats. No hi ha absolutament res i vostè ho ha reconegut avui aquí i en comissió.

No contempen de cap de les maneres en aquest pressupost el REB, i aquí sí que ja podem comptar, perquè ara duim sis mesos però en el cas del Règim Especial de les Illes Balears està aprovat des de l'any 98 i es troba dins un calaixet.

El que és cert és que el maquillatge pressupostari de la seva conselleria, Sra. Consellera, és d'escàndol. Miri, pugen un 2,3%, i dia 1 de gener, tal com deia la Sra. Mascaró, li llevaran a vostè el 2% per alimentar aquest fons de contingència, amb la qual cosa la pujada del 2,3, Sra. Consellera, si sap restar 2,3 menys 2, és inexistent. Si a això afegeix, si és que ho coneix, la inflació, se n'adonarà que els experts diuen i la situen el voltant del 3% en termes nominals, si és que també coneix això de termes nominals -potser el seu company la pot ajudar-, i en termes reals, Sra. Consellera, aquest pressupost de Sanitat no puja, sinó que davalla, i davalla més del 3%, i en algunes partides, Sra. Consellera, davalla fins i tot un 7 i un 8%, es posi com es posi. És insuficient. I li diré una cosa: no basta ni per a les peonades que vostè ha implantat a l'Hospital de Son Llàtzer, peonades que vostè ha posat i que no existien. Li repetesc una vegada més...

(Remor de veus)

La seva capacitat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, un moment. Senyors consellers i conselleres, per favor, guardem respecte i silenci. Gràcies.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Li repetesc el que li he dit abans: vostè no té capacitat dins el Consell de Govern per fer veure als seus que la sanitat pública és una qüestió estratègica. Vostè ha fallat, no ha convençut ningú, perquè les polítiques de benestar de totes les persones, que som tots, i en aquests cas de la sanitat, amb aquest pressupost esquitit i devaluat, no millora.

I posats a comparar, les comparacions admeten molt poques rèpliques. Miri, entre l'any 96 i l'any 99 s'invertiren -ja que vostè ho ha esmentat abans- en atenció primària 2,4 milions d'euros; entre el 2000 i el 2003 s'hi invertiren 10,7 milions d'euros. Totes les xifres estan en els pressupostos, són documents públics i estan a Internet, i el Sr. Conseller d'Hisenda els hi té, si de cas vostè no ho creu. L'increment que va fer el pacte de progrés per a l'atenció primària fou espectacular, i vostè ho ha reconegut; s'incrementaren les plantilles en 499 persones i un 346% en inversió en atenció primària. I si anam a llits, Sra. Consellera, ens varem trobar que hi havia 1.957 llits i després n'hi ha hagut 2.283 amb un augment de més del 15%, i això són dades objectives.

Vostès, Sra. Castillo, pensen que la gent vol més serveis sanitaris, que cadascú vagi a la privada. Això és el que vostès pensen, i aquesta és, no és una altra, la seva filosofia, aquesta filosofia que existeix darrere aquest pressupost seu, Sra. Consellera, darrere d'un govern clarament de dretes, perquè és que no sé si li sap greu, però és que són de dretes, què vol que li digui? No, tots són de dretes.

Hi ha només un petit problema: vostè ha dit que no hem acudit al pacte de sanitat. Jo hi he acudit amb el Sr. Gascon diverses vegades i li varem enviar un document, perquè li varem exposar cansats, com han dit el Sr. Ramon i la Sra. Mascaró, que vostè no donava resposta i que vostè el matí feia una roda de premsa i l'horabaixa ens convocava, i vostè no ha contestat. I després em sap molt de greu que el president..., jo tenc estima al Sr. Marí, però que no hi sigui el president, que és el batle d'Inca, perquè ell sí m'ha donat les gràcies, i ell i el president del Govern, el Sr. Matas, sí m'han convidat a la posada de la primera pedra, perquè qui el va pressupostar...

(Remor de veus)

...perquè qui el va pressupostar va ser el pacte de progrés, qui va fer l'avantprojecte de l'Hospital de Formentera que, per cert, vostè l'any passat s'obria en canal quan hi havia una partida oberta, s'obria en canal, i vostè posa 200 euros...

(Més remor de veus)

...200 euros a l'Hospital de Formentera. I també al centre de salut d'Eivissa vila hi posa 5 euros i també una partida oberta, i no li passa absolutament res i em sap greu, perquè, clar, és faltar a la veritat.

I només li vull recordar una cosa: si vostè pensa que l'homologació que es va fer en aquesta comunitat autònoma és

irresponsable, no la faci, digui-ho als sindicats, digui-ho a tothom i digui "no, és una irresponsabilitat i jo no assumesc irresponsabilitats".

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, Sra. Diputada...

LA SRA. SALOM I SOLER:

El que no es pot fer és dir que és una irresponsabilitat però que ho arreglaran.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vagi acabant, quan pugui.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí, acab. I després aquest meravellós fons de desplaçats que vostè només fa que dir que no va trobar, miri, jo la veritat, l'any passat varen dir que eren 10.000 milions de pessetes, i parlam en pessetes perquè en aquell moment eren pessetes; varen ser només 9.000 milions de pessetes i, la veritat, divideixi vostè 9.000 milions de pessetes entre 17 comunitats autònomes i veurà que li pertoca la xocolata del lloro.

I una altra cosa que em va saber molt de greu...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, li queden 30 segons.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí, 30 segons. La signatura que vostè ha signat amb l'Institut Carlos III, l'any 99 la va signar el Sr. Fiol amb l'Institut Carlos III, i jo vaig arribar l'any 99 i no va passar absolutament res. Abans d'anar-me'n, com que havien acabat els quatre anys, el vaig signar jo, però el que passa és que vostès el varen rompre i el varen tornar firmar. I això és la seva tàctica i això és la seva política: destruir tot el que han fet i no voler dir ni una mica de cosa que s'ha fet bé. Ja li dic, això de l'Institut Carlos III...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, ha doblat quasi el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Sanitat, Hble. Sra. Aina Castillo.

(Remor de veus i aldarull)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Ramon, jo no estic fent un constant atac a l'equip anterior; no és cert això, jo estic diagnosticant una situació, com no podia ser d'una altra manera. Jo supòs que tothom que arriba de nou a gestionar una àrea ha de fer un diagnòstic i és l'únic que jo he volgut fer, a diferència també de la legislatura anterior, que varen ser quatre anys d'oposició de l'oposició. Per tant jo crec que hem demostrat tots els consellers, tot el Govern, que som aquí, que hem diagnosticat la situació, que malauradament cap d'elles no era massa bona, i després hem començat a fer feina. Vull dir que jo crec que és evident que tot l'equip de Govern el que ha fet durant aquests darrers sis mesos és fer feina. Almanco és el comentari que ens fan: "aturau un poquet, aturau un poquet perquè no us podem seguir el ritme", i la nostra situació simplement ve donada perquè som conscients que la situació amb què ens hem trobat és tan complicada que si no ens posam a fer feina des de ja no podem fer segons quines coses, com per exemple la consellera d'Obres Públiques, que ahir ja va treure precisament el projecte de l'autovia Inca-Manacor, en sis mesos. Jo li vaig donar l'enhorabona, crec que en sis mesos això és un luxe, és un luxe de consellera, i crec que els ciutadans poden estar ben contents que aquest govern per primera vegada el que fa és fer feina.

Per tant no estic...

(Aldarull a la sala)

Evidentment podria posar altres exemples però crec que no són hores, tampoc, d'estendre'ns massa, perquè tardaria molt de temps si hagués de posar tants d'exemples de cada un dels consellers.

Per tant simplement he de dir que, com deia, diagnosticam. Que hem empitjorat la situació sanitària a les nostres illes des del 2002, des del gener, des que vàrem rebre les competències; vostè potser no ho nota, però jo li puc dir que hi ha molta gent que ho nota. Només pel fet que he assenyalat anteriorment, que s'iniciava gestionar una competència com és la sanitat, complicada ja de per si, amb un abonament de 17.000 milions de pessetes i nosaltres començam un any i mig després a gestionar amb un dèficit de més de 25.000 milions de pessetes, jo crec que només això ja demostra que realment hem empitjorat la situació respecte al gener del 2002.

En relació a altres qüestions, altres comunitats autònomes durant aquest darrer any i mig han incorporat noves prestacions; aquesta no n'hi incorporat cap. Altres comunitats han incorporat l'assistència bucal infantil, altres comunitats autònomes han incorporat millores en la prestació farmacèutica, han incorporat diverses prestacions, València va posar a l'abast de tots els ciutadans majors de 40 anys la possibilitat de fer-se una revisió mèdica, i totes aquestes comunitats autònomes tenen la finançació i varen ser objecte d'una finançació similar a la nostra, equivalent. Per tant he de dir que per a mi això sí és empitjorar la situació. És empitjorar la situació, per molt que vostè, Sra. Salom..., i em sap greu fer tanta referència a vostè, però és que no em queda més remei. Vostè diu que varen

augmentar el nombre de llits i jo li dic, Sra. Diputada, que això no és cert. Vostès varen tancar l'Hospital General com un hospital d'aguts mentre Son Llàtzer no estava obert a ple rendiment. Vostès varen reduir el nombre de llits en aquesta comunitat autònoma...

(Remor de veus)

...que precisament aquesta va ser una de les causes que la llista d'espera es va disparar.

La llista d'espera no és virtual, Sr. Ramon. Jo crec que qualsevol ciutadà que ens escolti que dugui esperant molts de mesos per a una intervenció quirúrgica, crec que se'n riurà si l'escolta dir que és virtual, i crec que se'n riurà si l'escolta alguna d'aquestes 800...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

...persones que com a mínim, si no ha estat intervenguda ja, ha estat citada per fer la intervenció.

Enllaçaré amb la representant Sra. Mascaró en el tema de la llista d'espera, que vostè em contava una història d'una amiga seva. Li he de dir una cosa, això té una explicació i no és perquè vulguem amagar ni ocultar llistes d'espera; és que quan a tu et fan unes proves preoperatòries un dia, i tarden un any en intervenir-te, idò evidentment aquestes proves no serveixen i s'han de tornar a repetir. Per tant no són vàlides, proves d'anestèsia, proves de qualsevol tipus, totes aquestes proves que et fan per a una intervenció. Per tant, quan es tarda molt de temps, ja no només és el fet de què el ciutadà hagi d'esperar molt de temps, és el fet de què les proves que s'han fet no serveixen i s'han de tornar a repetir. Això suposa una incomoditat per al ciutadà que ha tornar-se fer les proves i suposa molts de doblers per a l'Administració. Per tant, no estam emmascarant res, nosaltres volem reduir les llistes d'espera i ens fixam principalment a la quirúrgica de més de sis mesos perquè creiem que era un escàndol que una comunitat de primera, com som nosaltres, tenguéssim tants de ciutadans que esperessin més de sis mesos una intervenció, n'hi havia alguns que duien quasi un any esperant la intervenció no sis mesos. Per tant, jo crec que això Sr. Ramon sí és empitjorar la situació.

Quant a crispació social, bastava sentir els professionals quan xerraven, callaven els sindicats amb l'acord d'homologació. Jo he dit clarament, Sra. Diputada que compliria l'acord d'homologació perquè està firmat i aquest és un Govern responsable, com a Govern responsable complirem aquest acord d'homologació. El problema que tenim és que encara no el podem ni quantificar, tenim una primera aproximació i li puc dir que és realment preocupant i que altres consellers d'altres comunitats realment han quedat escandalitzats, també és (...) perquè després repercutirà a la seva comunitat autònoma. Per tant, jo crec que crispació social n'hi ha hagut molta, ara poc a poc nosaltres som dialogants, intentam xerrar amb tots i intentam calmar aquesta crispació. Esper aconseguir-ho, evidentment hem de venir avalats per una gestió que esperem que pugui venir.

En definitiva, xifres, vostè em demanava xifres. Jo li puc dir, perquè m'ha dit que jo mentia quan deia que el Govern

de'n Felipe González ens deixava a la cua, després va venir el Sr. Aznar i ens va recuperar i després va tornar venir el PSOE en aquesta comunitat, en el món de la sanitat i es va tornar a oblidar les nostres Illes...

(Remor de veus)

Sr. President, a mi m'agradaria que...

EL SR. PRESIDENT:

Però senyores i senyors diputats com volen que aquest modest president els demani que siguin persones responsables i que deixin parlar la consellera. Moltes gràcies per a la seva col·laboració.

(Rialles)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Jo li diré, l'any 96 el finançament, la despesa sanitària a les nostres Illes que feia l'INSALUD perquè en aquell moment era gestionada per Madrid va ser de 55.000.000.000 de pessetes. L'any 2001, el darrer de gestió de l'INSALUD, aquest pressupost havia augmentat fins a 85.000.000.000 de pessetes. El primer any de gestió de les competències per a aquesta comunitat, any 2002, el pressupost era de 102.000.000.000 de pessetes. Això és fer una aposta per la sanitat, aquest creixement. L'any 2004 començam amb un dèficit de més de 25.000.000.000 de pessetes. Jo crec que aquestes xifres són evidents, no és plorar és diagnosticar i m'han de permetre aquesta terminologia, que a més és precisament adequada en el món sanitari. És una diagnosi, ja li he dit que tenim aquesta situació i som una dona valenta o agosarada, no sé quin qualificatiu ha mencionat, tal vegada sí. Només som conscients de què hem de fer feina i que farem tota la feina que puguem i el millor, per tal de treure endavant la sanitat a les nostres Illes perquè els ciutadans no es mereixen que per mor d'aquesta situació deixem de fer coses. I així ho intentarem.

Vostè em diu, d'on podríem treure els doblers? La veritat és que una altra idea que em comentaven per millorar les prestacions sanitàries i per finançar la sanitat tal vegada seria desmuntar el frau que va suposar la constitució del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i totes les assignacions que varen anar al Grup Parlamentari d'Esquerra Unida haguessin pogut anar cap a la sanitat...

(Aldarull a la sala)

Jo li puc dir que quan parl de dèficit, parl de dèficit, no de forat evidentment, per forat s'entén que la gent se n'ha duit els doblers. Parl de dèficit, però li puc dir més, aquest dèficit jo em deman si vostè Sr. Ramon, si vostè Sra. Mascaró, o la representant del PSM en el Consell de Govern, tenien coneixement de què la Sra. Salom, Sra. Diputada portaveu del Partit Socialista deixava factures als calaixos. Clar perquè jo li he sentit a vostè Sra. Salom dir-me a mi que era mentida això del dèficit i que vostè va acabar l'any 2002 amb superàvit. Bé, jo li vull dir que l'auditoria que es va encarregar des de la

Conselleria d'Hisenda per a totes les conselleries, tenc l'informe que es refereix a la meva conselleria, no li ho explicaré tot perquè això sí que seria desil·lusionat Sra. Mascaró. Però tal vegada sí seria bo que vostè conegués que en el capítol 2, sense anar més enfora de despesa corrent, tenim un dèficit de prop de 72 milions d'euros...

(Remor de veus)

Idò d'aquests 72 milions d'euros, quasi 29 milions d'euros, 29 milions d'euros eh? Es corresponen a despeses del 2002 liquidades en el 2003. És a dir, 29 milions d'euros corresponien a factures que estaven dins els calaixos, que evidentment ara en el 2003 han sortit i s'han de fer front. Clar així és molt fàcil un exercici pressupostari amb superàvit, posant les factures als calaixos i no pagant a proveïdors, segons quins proveïdors evidentment, idò així es pot arribar a tenir un superàvit. Això és un dels motius i jo no sé si la Sra. Mascaró i el Sr. Ramon ho sabien.

Per anar concloent, dir que el 2% Sra. Mascaró, la veig un poc preocupada per aquest tema. El conseller d'Hisenda, no me llevarà cap euro, ho sé cert a més, és més enguany que no bastaven els pressuposts que teníem, m'ha donat molts de doblers, molts diguem-ho així. Aquest 2% Sra. Mascaró s'ha de constituir aquest fons i jo li puc dir que si no aconseguim millorar el finançament estatal per part de l'Estat de la sanitat a través dels fons de cohesió, o els mecanismes que tenim per millorar el sistema de finançament autonòmic, aquest 2% anirà a sanitat, no deixarem de pagar res, entre altres coses l'acord d'homologació no el deixarem de pagar i aquest 2% vendrà a sanitat. El que passa és que nosaltres feim una aposta per millorar aquesta situació, perquè evidentment sinó no podem garantir la sostenibilitat financera.

L'Hospital de Son Dureta jo entenc que els cou, els cou que facem un nou Hospital de Son Dureta i que siguem capaços de decidir el solar, amb poc temps i dur endavant aquesta inversió. Aquest hospital es farà i la posarà la primera pedra l'any que ve, es posarà perquè creim que ja és un deute històric i que s'ha de dur endavant. Què ho farem a través de partides que no estan pressupostades? Evidentment, ja els ho dit, no ho amag a això, vull dir vostès em repeteixen que no em basta el pressupost. Ja els ho he dit, l'Hospital de Son Dureta, igual que altres inversions, es durà endavant a través d'incloure la iniciativa privada dins aquestes inversions. Això és bo per als ciutadans i és bo per a l'Administració. Per tant, no ens n'amagam de dir-ho i els repetesc que així es farà.

Zona estratègica sanitària Sra. Salom, per cert, la veritat és que arriba un moment en què te'n peneixes de convidar a segons qui a posar una primera pedra, sobretot quan hem d'aguantar que a tot un grup parlamentari com és el Partit Popular ens diguin porcs. La veritat Sra. Salom, no ofèn qui vol sinó qui pot...

(Remor de veus)

I de què els senyors en vénen de casta, jo crec que sí perquè basta llegir el *Diari de Sessions* de la legislatura passada, quan jo era insultada constantment quan simplement controlava la seva gestió, que no en tenia ni idea, que baixava el nivell del

debat, que era una joveneta, però bé això al final es cura Sra. Salom, jo crec que és evident que es cura. Jo tal vegada no puc dir el mateix de vostè i a més hi ha coses que no es curen. I això d'obrir en canal sí que ja ha estat impressionant, jo crec que ja no estam en la intimitat Sra. Salom i crec que aquest llenguatge s'hauria de controlar perquè estam dins una cambra de representació parlamentària que em mereix tot el respecte del món i determinades terminologies crec, Sra. Salom, que els senyores de casta sí que sabríem controlar-la.

(Alguns aplaudiments)

Són estratègiques sanitàries, no es preocupi, veuran els resultats. A mi només em consta que vostès es varen oblidar de demanar la inclusió de les Balears com a zona estratègica sanitària. Canàries va ser inclosa dins la Llei de cohesió i qualitat del sistema nacional, aprovada en el Congrés i només quan va arribar el Partit Popular en el Govern i va demanar que també ens consideressin dins aquesta categoria es va fer, perquè vostès es varen oblidar absolutament.

Les peonades no ho comentaré Sra. Salom, perquè una cosa que era conjuntural vostè la va convertir en estructural. Per tant, jo crec que és una cosa que si els professionals sanitaris ens senten riuran perquè vostè sap que no és veritat.

I respecte al pacte, al pacte per la sanitat. Jo de veres que vull fer una crida i vull dir que nosaltres estam oberts a mantenir aquest pacte per la sanitat, perquè nosaltres pensam amb els ciutadans, seguim pensant i pensarem sempre que és molt necessari, és molt necessari un pacte perquè la qualitat de la sanitat i el funcionament de la sanitat no canviï en funció del color polític que governi en cada moment. Crec que nosaltres hem estat especialment escrupolosos, hem donat un document en qüestions molt concretes, fins i tot temes que es varen aprovar la passada legislatura com a mostra de què no tenim cap inconvenient ni en reconèixer, ni en seguir desenvolupant i vostès simplement no han comparegut i no han comparegut perquè no els interessa. Vostès no tenen cap interès en la sanitat pública, ni en millorar el servei per als ciutadans senyors representants.

Crec que això és evident, o com a mínim el Partit Socialista hauria de donar una explicació perquè només li comentaré una qüestió Sra. Portaveu. Aragó, el Govern aragonès que és socialista, vostè ho sap, ha firmat un pacte per la salut amb els sindicats, és veritat, nosaltres sempre hem dit que firmariem aquest pacte amb les forces polítiques i després l'estendríem a tots els sindicats i a tots les forces socials que tinguin presència en el món sanitari. Idò aquest pacte que ha firmat el PSOE a Aragó inclou els punts que nosaltres hem proposat en el nostre document, inclou l'homologació que nosaltres hem proposat en el nostre document, inclou les millores en Atenció Primària, la reducció de les llistes d'espera, l'ampliació de la cobertura domiciliària, la creació de places, la incorporació d'horari d'horabaixa, la millora de la qualitat sanitària. Tot això està en el document que nosaltres els hi hem presentat.

El PSOE a Aragó ha dit que sí, jo crec que ja és hora que anem coneixent quin PSOE és el vàlid, no només amb el Pla Hidrològic, el Pla Ibarretxe, el pacte de Catalunya, també en sanitat. Seria bo conèixer quina és la postura que el Partit

Socialista vol dur endavant en el món de la sanitat i si efectivament hi ha voluntat de millorar els serveis cap als ciutadans, o simplement hi ha una voluntat de fer política i de tal vegada guanyar a nivell personal.

Per tant, dit això, em sap greu haver-me estès tant, però la sanitat els puc assegurar té aquests temes i molts més.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. I en torn en contra té la paraula el Sr. Munar del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hble. Consellera, vostè ens demanava confiança, ja la té, la majoria li dóna aquesta confiança i li donam aquesta confiança per dues qüestions fonamentals. La primera perquè durant molts d'anys hem reclamat per a aquesta comunitat tenir totes les transferències i alhora poder tenir un projecte. Tenim un projecte, aquest Govern té un projecte i amb aquest pòquer d'asos que són els vostres alts càrrecs i vos estam segurs que això anirà endavant. I com en Nietzsche deia: "que quan saps on el com és molt fàcil" no us preocupeu tant, el com, el com anirà bé i jo us ho explicaré d'una manera molt senzilla.

Dins el concepte d'una Conselleria de Salut i Consum, que per cert el consum veig que sempre us ho oblidau i és important, des del meu punt de vista, hi ha dues qüestions que són cabdals. Salut, per fer una bona salut hem de menester una bona assistència, una investigació i una docència. Aquesta assistència està garantida en aquests pressuposts. La investigació en aquests moments té l'escandalosa xifra d'un augment del 30% respecte el pressupost anterior, la Fundació Orfila per exemple està dotada amb aquest increment important. I la docència amb els convenis que ja estan signats i que vos teniu intenció d'ampliar amb la Universitat ens procurarà aquesta possibilitat de millorar aquesta vessant en el nostre parer, absolutament cabdal.

Respecte a l'atenció a aquesta salut hi hauria dues qüestions, que els metges saben perfectament, una és la prevenció i l'altre l'assistència. Per fer una bona prevenció hauríem de menester dues coses, plans, plans de la sordesa, de les vacunes, de la mama, totes aquests plans absolutament garantits en aquests pressuposts.

En referència a l'educació, absolutament important per a una bona prevenció, l'educació de la nostra ciutadania. Aquest Govern, per primera vegada i gràcies a la Vicepresidenta, gràcies per existir...

(Remor de veus)

Tendrem la millor transversalitat que ha tengut mai aquest Govern d'aquesta comunitat. Aquesta transversalitat amb Obres

Públiques, en Presidència, amb Educació ens permetrà fer una política coherent i global.

En referència a l'assistència. Per donar una assistència de qualitat es necessitarien 4 coses. La primera els professionals, el més important, no n'he sentit quasi parlar. Us diré, estatut marc el tenen en marxa, carrera professional ho tenen en marxa, homologació assumeixen el repte d'acabar la feina que vosaltres començareu i que no hi ha res a dir per part nostra.

Infraestructures, ho vaig dir a la comissió quan ens vàrem presentar. Ni tenc, crec, forma de colom ni som l'esperit sant, però tenc fe per una qüestió que després expressaré. Les infraestructures, Formentera, Eivissa, Menorca, Mallorca hospitalari, centres de salut es faran i es faran explicaré en tres segons per què.

El tercer tema important són els programes, programes de salut mental, programes de drogues, programes de trasplantament. Aquests programes amb aquests pressuposts estan absolutament garantits.

I la quarta qüestió que es necessita per fer aquesta feina és la gestió i és aquí on hi ha la discrepància. La dreta, estic molt content de ser de dretes, tenim una manera de gestionar distinta, sempre la història és important per entendre el futur. La història diu, a Europa cada vegada, aquí també Sr. González 3,2 milions de dèficit, actualment 12 mil milions d'euros per a la Seguretat Social. Per tant, la dreta sap gestionar i com que sap gestionar es planteja una cosa que és fonamental des de la Revolució Industrial i Social. Els meus pares varen començar, però els meus avis quan es volien comprar una casa no podien, perquè no existia la possibilitat, si no tenien els doblers no et feies la casa. La Revolució Social i Industrial va permetre temes com són els *rentings*, com són les hipoteques, coses que estan a l'abast de la possibilitat actual.

La possibilitat actual diu per tant, que aquesta gestió liberal ens permetrà assumir dos plantejament, feim uns pressuposts realistes perquè són necessaris perquè la legislatura té 4 anys, no us poseu tan nerviosos, el primer any és per assentar les bases i els altres tres per rematar...

(Rialles)

El primer any és per tranquil·litzar-vos, per posar ordre. Tenim 130 milions de pessetes de dèficit de legislatura anterior i a més, tenim una demografia que els darrers estudis dels instituts xifren en un 4,2% d'augment. Només aquest ítem ens representa que podem optar a demanar una modificació dels doblers de les transferències, de forma absolutament legal, no hem de demanar res, està concedit, només ho hem de justificar. Per tant, hi haurà uns augments en aquest sentit i després naturalment hi haurà aquestes possibilitats que us deia abans de gestió.

No tenim doblers, quan jo em vaig casar no tenia doblers, baldament sigui de dretes som fill d'una família de classe mitja i no tenia doblers per comprar-me una casa i no me'n vaig anar a dormir davall un pont. Vaig anar a un banc, vaig fer una hipoteca i tenc una casa. Nosaltres tenim possibilitats de gestió i és que ens facin un hospital Son Dureta, que es farà, clar que

vostès que pactem en el pacte primer el solar i així si retardam el solar després diran que no hem tengut temps perquè som incapaços... Miri, no el tendrem mai al solar, ja el tenim, l'any que ve primera pedra i després amb les noves maneres de gestionar, jo els puc assegurar que sense cap tipus de conflicte això es farà. Això no (...) la confiança que vostè ens demanava consellera, la teniu.

I per respecte a vos i al Parlament no exhauriré el meu temps perquè després de vostè, nosaltres només us podem dir enhorabona i gràcies.

(Aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Munar. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Estic obnubilat, no sé si retirar l'esmena, em sent aquí com una espècie de *bicho raro* que vol empipar dins aquesta felicitat absoluta que es respira des dels bancs de la dreta. I el Sr. Portaveu diu que ell no és l'esperit sant, efectivament perquè deu ser molt modest i en realitat ell i la majoria parlamentària i la conselleria jo crec que són Déu pare i ho arreglaran tot en el futur.

Sincerament ha estat un exercici d'adulació a la consellera corresponent, ja n'havíem vist alguns, però aquest sobrepassa tot allò que havíem vist fins ara i no ha donat resposta a cap dels temes que havíem plantejat amb les esmenes. És realment sorprenent, però tal vegada tot això és perquè ells són gent que tenen la raó, són de dretes i nosaltres pobres desgraciats som d'esquerres i no entenem aquestes grans veritats.

Però bé, a pesar de què tenen la solució per a tot i a pesar de què aquests pressuposts, que no creixen i aquest dèficit que han trobat el resoldran tot, amb no sé quina gestió privada i no sé quina fórmula meravellosa, que ningú encara ha estat capaç d'explicar, però que en tot cas suposarà negoci per a una empresa privada per la construcció d'un hospital i hipotecar el futur dels pressuposts d'aquesta comunitat autònoma, tendrem un futur de felicitat, però nosaltres sincerament com som persones normals que no tenim aquesta gran visió, no ens surten els comptes, no ho veim clar i per això feim aquesta esmena a la totalitat. I ja dic, no se'ns ha contestat de cap de les maneres. I jo pensava que tornaria a parlar del pacte per a la salut, però ja ni això els és necessari, ja ho tenen tot en marxa i tot resolt.

En qualsevol cas, per si hi havia dubtes i no ho ha tret, dir una vegada més que el nostre grup està absolutament disposat a fer un pacte per millorar l'assistència sanitària a les nostres Illes, assistència sanitària pública. Per privatitzar-ho, o qüestions d'aquestes que no comptin amb nosaltres. Per privatitzar no, per millorar la gestió el que faci falta. I ja dic, no en parlaré més del tema. Nosaltres vàrem donar alguna explicació i fins i tot, un escrit a la consellera, no el varen fer

públic. No tenim interès en fer públiques discrepàncies si hi ha possibilitat d'arribar a un acord. Però clar, si se'ns diu que no tenim voluntat, o qüestions d'aquests tipus, haurem de fer públiques les discrepàncies i dir per què no es posa res concret sinó declaracions genèriques o declaracions un poc ja (...) com les que acaba de fer el portaveu del Grup Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Munar, deia vostè que és molt important el qui i el com, és molt important el qui, el com, el què, el quan, a on, per què...

(Rialles)

Per a què i per a qui es fan les coses. Vull dir que n'hi ha moltes de coses molt importants.

Diu vostè que els plans, parlava del pla de vacunes, parlava del pla de la mama, de moltes coses i ha dit que estan garantits amb aquests pressuposts. Si realment amb aquests pressuposts estan garantits per què la partida de vacunes és una partida ampliable? Que significa que els doblers no bastaran i que n'hi hauran de posar més. No sé si està molt garantit.

Parlava de què no hem parlat dels professionals. Evidentment que no n'hem parlat dels professionals, no està bé parlar de qui no és aquí i sobretot si no se'ls ha consultat. Els han consultat vostès i el seu partit per a l'estatut marc, la carrera professional? Hi estan d'acord els professionals amb els sistemes de gestió que es duen...? Sí. Ha parlat amb els funcionaris de tot el seu sistema de salut si hi estan d'acord realment amb les fundacions? Jo crec que no eh?

El Sr. Munar, ja ho va dir l'altre dia, té fe. Jo li vaig dir i recordar aquella expressió de *"al César lo que es del César y a Dios lo que es de Dios"* i jo les qüestions de fe les deix per a l'església i aquí procuram anar un poc a la realitat.

Diu vostè que aquest pressupost és realista i jo li puc assegurar que no i li posaré el mateix exemple que vostè ha exposat amb l'hipoteca. Qui més qui manco té una casa a mitges amb el banc, la majoria segurament dels que som aquí ens hem fet una casa perquè hem anat a demanar doblers al banc i durant una temporada és a mitges, mentre la puguem emprar nosaltres molt en tenim d'assegurat. Però en els comptes de la casa sabem que hi ha aquella hipoteca, els pressuposts no reflecteixen les hipoteques que hi haurà, sí que hi són a altres conselleries o a empreses del Govern, però no hi són en els pressuposts de Salut. Per tant, les hipoteques de moment tampoc ens en podem fiar.

I de l'Hospital de Son Dureta, l'any que ve la primera pedra. Això serà el gran guany, tenim un projecte a punt d'adjudicar la construcció i es conformaran amb la primera

pedra del nou Hospital de Son Dureta l'any que ve? Per favor, Sr. Munar.

I ja per acabar aprofitaré per contestar una cosa que ha dit la consellera i jo no tenia torn de rèplica. La consellera ha assegurat que el conseller d'Hisenda no li llevarà els 14 milions del 2% del fons de contingència. La veritat és que a mi m'agradaria que fos així i m'haurà d'explicar com ho fa, a veure si aquesta enginyeria financera que ha dit que fan amb els doblers, també haurà de ser una enginyeria legal per poder-se botar allò que es va aprovar ahir a l'articulat dels pressuposts.

Gràcies.

-Aprofitaré per beure, ja que no menjam, el mateix brou a (...)-

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

No hem dinat encara.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Munar, ja li vaig dir en comissió que aquests pressuposts són clarament insuficients i fins i tot, vostè també ho va dir en comissió, la Sra. Consellera i jo ho tornaré a repetir. Vostè va dir ni més ni manco i està en el *Diari de Sessions*, "amb aquest pressupost d'un 2,3% poca cosa podria fer Sra. Consellera..." i efectivament.

No surt absolutament res, ni infraestructures, ni hospitals, no surt més i ja ho he dit abans, que allò que ja va començar el pacte de progrés i ara sí que tenim el Batle d'Inca... A l'Hospital d'Inca vàrem posar les veritats, la pedra a l'agost. Però l'Hospital d'Inca i vostè s'asseia en el meu costat, el costat de l'ex-president Antich, quan es va pressupostar a principis del 2002 i el vàrem convidar, tot el pressupost per fer l'hospital de la comarca d'Inca. Ara és veritat varen posar la pedra i em varen convidar perquè el pacte de progrés va fer possible que això fos una realitat i no com anteriors governs del PP que es feien fotos i deien que en 15 dies licitarien l'obra, se'n recorda de la Sra. Celia Villalobos? I no convoca absolutament res. I em sap molt de greu parlar de Son Dureta perquè jo he assistit a moltes posades de pedra i els tenia per aquí, la darrera convidada de la Sra. Cirer i de Romay Becaria per posar la primera pedra. Ara ja diuen el Sr. Matas el juliol no havia de perdre ni un minut, però ara ja diuen que la posada de la primera pedra serà l'any que ve. I a més, s'omplen la boca de consens i de què tothom... i jo avui he llegit a tots els mitjans de comunicació que ni els veïnats del Secar de la Real i surt un capellà, que em sembla que és del Sagrat Cor i que diu que de cap de les maneres vol l'hospital allà, surt Son Espanyol, surt Son Sardina, totes les zones rústiques i vostès no han

consensuat res amb la societat civil, que són els que diuen sí està bé o no està bé.

Ara clar, com que vostès tenen majoria i la feta és que no es consensua absolutament res, això sí fotos pel pacte de la sanitat totes les que vulguin. Respostes als documents que tots els grups li hem enviat, Sra. Consellera, no ha contestat a ningú. I dir-li que desgraciadament amb aquest pressupost tan insuficient i tan esquitit, no tindrà cap possibilitat ni una, ni de signar convenis, ni per pagar Son Llätzer, ni per pagar Manacor, ni per renovar material a Son Dureta, ni a Ca'n Misses, ni a Menorca, res. Cada gerent des del dia que el Sr. Conseller d'Hisenda va fer els seus pressuposts, tothom, tots els gerents, inclosos els de Primària, tots sabien quin era el pressupost i això que tan va menysprear l'any passat, han tengut un any per poder-ho esmenar i han seguit exactament igual. El pressupost és fil per randa el que hi havia abans.

Jo Sr. Munar, li he de dir que la veritat. Accept el seu bon to, la veritat és que fins i tot, hem gaudit d'una bona rialla i això que jo segueixc sense menjar i només em tocarà un entrepà. M'agradaria que fessin, ja que en comissió així es va dir que acceptaven i que amb la majoria d'esmenes presentades estaven d'acord que n'agafassin alguna, perquè, la veritat és que rebutjar-ho tot és una pèrdua de temps i és una estafa a la societat i als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Té la paraula el Sr. Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Amb sinceritat, en música hi ha una cosa que és genial, que és el *tempus*, i el *tempus* fa que si tu poses un 33 a 45 revolucions, sincerament és impresentable. Hi ha la totalitat i la globalitat. A la totalitat he de donar el suport que vostè li diu adulació, ho respect, però no ho entenc així, davant el dubte d'alguna de les persones que eren aquí de la confiança de la nostra consellera, jo li he volgut abocar tota la nostra confiança, i vostè ho ha entès com a adulació, em sap greu però continuu pensant i dient el que he dit abans. Per tant, quan entrem a la globalitat vos parlaré del pacte i vos avanç que vos plantejaré una probable proposició no de llei per al pròxim curs parlamentari en referència al pacte de la sanitat i a més vos acceptaré una transacció precisament al Grup Socialista en un tema en el qual, com en molts d'altres, coincidim plenament.

Però també he de dir que no he notat que hi hagi cap discrepància en el diagnòstic del problema, tots coincidim en quins són els diagnòstics, tenim una visió distinta del tractament, i a mi això no em fa por, vostès tenen un tractament dels problemes econòmics i nosaltres en tenim un altre, i jo no som capaç, i vos he de demanar disculpes, d'explicar-me millor. Em deia el nostre Hble. Conseller d'Hisenda, "no vos preocupeu de Son Dureta i de la primera pedra!, vos ho tornaré a explicar. Si posen la primera pedra enguany, aquest hospital es fa de la forma que té prevista la conselleria, no hem de pagar una sola pesseta fins que no ens lliurin l'hospital, per tant no

n'hem de menester cap de doblar dins el pressupost d'enguany, ho heu entès, a això? No hem de menester cap doblar perquè l'hospital es faci. Una.

Al meu respectadíssim diputat d'Esquerra Unida, vostè em parla de privatització, no confongueu la ciutadania, mentre un ciutadà amb la seva tarjeteta sanitària pugui anar a ser atès a qualsevol lloc en qualsevol condició, no privatitzam la sanitat, privatitzaríem la sanitat si aquest senyor se n'anà i hagués de pagar o si hagués de pagar un plus. Per tant no privatitzam absolutament res.

I en relació amb el tema que em demanava la Sra. Diputada del PSM, de les vacunes, li he de dir que aquesta possibilitat d'augmentar la dotació no és més que, una altra vegada, un signe d'intel·ligència de qui ho ha previst, per dos motius que vostè entendre: un, perquè en aquests moments no estam encara en condicions de quantificar les persones recent nascudes que hauran debutat aquests anys darrers, perquè vostè sap que el problema de la immigració, avui, és un problema real; i dos, perquè hi ha possibilitat que determinades vacunes que fins ara estan encara en discussió, el sistema nacional de salut, a través del consell interterritorial, ens proposàs una nova vacuna que nosaltres, si fos el cas, acceptaríem. Per tant, no és més que una previsió.

En definitiva els dic, el diagnòstic, segons veig, és més o menys el mateix, les qüestions fonamentals en el meu parer estan resoltes, el que no es podria resoldre i vostès ho detecten naturalment amb la seva intel·ligència, que no es podrien executar les infraestructures, aquestes infraestructures amb el sistema que, jo no ho sé explicar millor, però segur que el conseller d'Hisenda vos ho explicaria i vos convenceria, és absolutament factible dur-les a terme. I el Govern del president Matas al qual dona suport el Grup Parlamentari Popular complirà les seves promeses, com és una norma des que el Partit Popular existeix. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Munar. Aquesta presidència vol informar a la Sra. Aina Salom i a tots els diputats que encara no hagin dinat, que aquí baix hi ha un menú especial per a tots vostès.

Passam al debat núm. 15 de globalitat, amb la resta d'esmenes del debat núm. 14, Salut i Consum. En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat. Té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Com que tenim poques esmenes i és molt tard i també ens toca anar a dinar, intentaré ser molt curt.

La 4229 demana una partida ben modesta, amb una esmena d'afectació, per dotar la plataforma sociosanitària d'Eivissa i Formentera d'uns mitjans bàsics. M'explic, aquesta plataforma

està fent una feina que en molta mesura és substitutòria de la que haurien de fer els serveis públics sanitaris o sociosanitaris i ho fa d'una manera absolutament voluntarista i pensam que se'ls hauria de dotar d'uns mínims mitjans.

La 4226 és l'únic que feim a consum. Deia abans el portaveu del Partit Popular que es fa poca referència a consum, la veritat és que els pressupost també hi fan poca referència, poquíssima. Estam d'acord amb esmenes que presenten altres grups parlamentaris, que s'obren noves oficines, però clar, la pujada que hi ha al pressupost es menja a base d'un nou alt càrrec, a la passada legislatura el tema dels alts càrrecs era terrible, ara ja no ho és tant, i bé, que es destinassin aquí. Però el que nosaltres volíem remarcar en aquest moment és que les subvencions a associacions de consumidors que fins ara anaven augmentant de manera progressiva, pressupost rera pressupost, en aquest queden congelades, per una banda, i, per l'altra, desapareixen, per tant volem intentar mantenir el mateix ritme.

I tenim tres esmenes a les tres grans infraestructures, bé, unes no tan grans, però en fi, a les illes, on hi ha unes necessitats de noves infraestructures sanitàries molt importants ni que no estan cobertes o en les quals hi ha partida oberta o no hi ha res, de menor a major, l'Hospital de Formentera, amb partida oberta o partida simbòlica, però que es molt important que es faci. I, per cert, tot ens ho resolen des que hi ha el PP, però al principi d'aquesta legislatura passada, quan la sanitat era competència de Madrid, l'INSALUD es negava en rodó que hi hagués hospital a Formentera. Alguna cosa hem avançat.

Demanam que hi hagi una partida concreta, demanam que hi hagi una altra partida concreta per al centre de salut, el tercer, d'Eivissa ciutat, que crec que són 5 euros, i, evidentment, amb això no es fa molta feina i, em perdonaran, però jo crec que un nou Son Dureta, si no s'hi posa finançament, no es farà. En tot cas, el farà una empresa privada, tal vegada el conseller d'Hisenda ens ho pot explicar millor, però una empresa privada que recuperarà la inversió més el finançament que farà, evidentment, i això o bé ho cobrarà explotant-ho directament o bé estan disposats, vostès, a hipotecar el pressupost d'aquesta comunitat autònoma d'una manera impressionant i per un temps indefinit, el dèficit que s'han trobat ara no seria res devora la hipoteca que vostès deixarien; o si no és negoci privat, no n'hi ha més, i quan siguin capaços d'explicar-ho, ja ens ho explicaran. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. En segon lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en el present debat. Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Procuraré ser breu, però aquí estic més còmoda que allà, amb els papers, problemes de vista em fan venir aquí.

De fet, el debat aquest ja el vàrem tenir l'altre dia, i és una miqueta repetició del que hem tengut abans. Nosaltres feim una

sèrie d'esmenes d'afectació on demanam que els pressuposts contemplin, garanteixin que realment dins el 2004 començaran obres com el centre de salut de Vila a Eivissa, l'ampliació del Canal Salat a Ciutadella, l'inici de l'Hospital de Formentera o la primera fase de Son Dureta.

Trobam que no ens podem acostar amb aquesta primera pedra. Jo comprenc que el Sr. Munar defensi els pressuposts, que ell ho tenguí molt clar, però nosaltres no podem entendre, si està tan clar aquest sistema de finançament ni dins les xifres ni dins les memòries en surt res, de com es finançaran aquestes coses. Per tant, se'ns fa una mica difícil creure, i ja li he explicat que jo, la fe, la deix per a altres temples.

Una altra esmena que hem presentat demana que, per primera vegada, la sanitat pública d'aquestes illes compti amb un servei d'al·lèrgiologia, que a la sanitat, els nostres ciutadans tenguin especialistes amb al·lèrgies per ser atesos, que no n'hi ha dins la sanitat pública, simplement demanam això.

I després, finalment, hi ha tot un conjunt d'esmenes que no relataré, que són les que fan referència a evitar que el 2% del fons de contingència afecti aquelles partides destinades a salvaguardar la sanitat pública i la salut dels ciutadans. Només recordar que la salut és un dret universal, que els drets dels ciutadans es converteixen en obligacions per a l'administració i que no ens sembla ni coherent ni just, ho hem dit moltes vegades i encara ho tornarem a dir a altres bandes, que es retalli un 2% d'aquests drets dels ciutadans per gastar-los en no sabem ben bé què. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Té la paraula la Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, gràcies pel dinar que ens espera a tots els que hem estat defensant aquí la sanitat pública. Gràcies, senyores i senyors diputats. El PSIB-PSOE hem presentat 59 esmenes i, per cenyir-me al poc temps de tenc, vull exposar agrupant-les per temàtiques.

En primer lloc, el capítol 1 és totalment insuficient, a no ser que es faci reconversió de personal; a més a més, s'ha de tenir en compte un fet que és que l'increment del 2,6% sobre el pressupost de l'any 2003, això són els acords d'homologació que representaren una pujada en el mes de juny de l'any 2003, però atenció, per què l'any 2004 hauran de pagar aquesta homologació sencera i no la tenen comptabilitzada, no hi són als pressuposts. D'on sortiran els doblers? No sé si se n'han adonat, jo el que crec és que els ha faltat eficàcia pressupostària.

Al capítol 2 també fan falta doblers per a partides que no es troben pressupostades, per fer possible afrontar tots els convenis, amb l'hospital de Son Llätzer, l'hospital de Manacor, renovació de material a Can Misses, a Son Dureta, a Menorca. Convendria que això s'explicàs i s'avisàs, tant als sindicats com als professionals. I, per una altra banda, no val que diguin que ara es fa els contractes programes perquè, tal i com he dit, tots els gerents, des que el conseller d'Hisenda va fer públics els

pressuposts d'aquesta comunitat autònoma, saben cada gerent el que tindrà al dia següent al seu pressupost per dur endavant hospitals, centres, primària, etc., etc., de totes les Illes.

Tercer. Primària, no hi ha, no s'hi constata cap plantilla ni per a ampliacions ni tampoc per fer centres nous, i si fan alguna cosa serà perquè aquest pacte de progrés que tant critiquen va deixar signat un crèdit amb el Banc de Sabadell de 3.500 milions de pessetes per fer conjuntament amb tots els ajuntaments centres de salut. Val la pensa que s'aprenquin quines condicions tenim socials i demogràfiques en aquesta comunitat autònoma. Per això fa falta pressupostar quantitats adequades i no aquesta quantitat mísera que contribuirà molt poc a solucionar tots els problemes que tenim. L'única partida que puja, això sí que vull que també que dir clar, són els concerts amb entitats privades. Puja, senyores i senyors diputats, un 16%, què els sembla, una casualitat, això? Més coses.

A la compareixença de la Sra. Conselleria dia 13 de novembre del 2003, la consellera de Salut, he dut el *Diari de Sessions* perquè els ho llegiré textualment, diu: "Hem augmentat el pressupost per a la investigació prop d'un 34% sense comptar l'assignació pressupostària que té assignada la Fundació Mateu Orfila", això diu. I jo els dic, aquest pressupost d'aquesta direcció general, d'avaluació i d'acreditació, enguany, per al 2004, és de 892.000 euros, i queda la Sra. Consellera tan tranquil·la. Miri, l'any 2003, la Direcció General d'Avaluació i Acreditació va tenir un pressupost d'1.222.149 euros i tampoc no estava finançada la Fundació Mateu Orfila. Però miri fins on arriben les seves ineptituds, i li parl d'ineptituds perquè no vull pensar que diuen mentides, ja que hi ha 330.000 euros menys el 2004 que el 2003 dins la Direcció General d'Avaluació i Acreditació.

Però desglossem aquesta partida, les dades són molt negatives. A capítol 1 té 124.000 euros menys, menys; el capítol 2 queda igual que el 2003; i al capítol 4 vostès pressuposten 205.000 euros menys que l'any passat, accions noves, zero, cap, ni una. Però anem a la partida de la Fundació Mateu Orfila, és la mateixa que l'any passat, o sigui, 120.000 euros, ni més ni menys, ni un euro més. Jo deman, com desenvoluparan l'Institut de ciències de la salut?, un centre que, per exemple, la Sra. Consellera no va esmentar a la seva compareixença, li ha explicat això al Sr. Rector de la Universitat de les Illes Balears? Li ha explicat també que dins aquesta partida a la presidència d'associació de Trasplantament de ronyons també hi ha una desinversió? No ho crec. I a l'Escola de comares, li ha fet saber que no disposarà de pressupost per a l'any 2004?, perquè no és cert, com va dir en comissió la Sra. Consellera, que els increments eren del 34%, l'augment és zero, és realment una cinquena part de l'any passat. Mirin-s'ho, sumin i veuran com estic dient la veritat.

Amb aquesta partida, jo em deman si el que vostès volen fer és incrementar l'I+D de la nostra comunitat, què pensa el conseller d'Economia, Hisenda i Innovació? LI ho dic perquè des de la Direcció General d'Innovació, amb la partida 42001, s'hi consigna una quantitat de 9.000 euros, cap a l'ib-salut, supòs que aquesta partida no voldrà dir que serà la pujada en investigació i recerca, perquè si és així, 9.000 euros, estam, senyores i senyors, ben arreglats.

I després recordar-los, saben que de la recerca, saben que de la innovació, s'incrementa la productivitat de la nostra economia? Saben que un dels problemes estructurals que té aquesta comunitat autònoma és que, i ho ha dit el centre de recerca de Sa Nostra, que fa falta més innovació i més recerca? En conclusió, tot aquest pressupost, d'aquesta direcció general, es troba disminuït, com he dit, en una cinquena part en relació amb l'any 2003. No sé d'on treuen el del 34%. Per això, senyores i senyors hem presentat aquestes 59 esmenes parcials, per fer més raonable l'execució d'aquest pressupost sanitari i cobrir demandes socials que reclama la societat.

Moltes de gràcies. I me'n vaig a dinar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Té la paraula el Sr. Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Jo també seré greu, perquè maldament la meua capacitat de suportar l'hipoglucèmia és elevada, començ a estar tocat.

Referent que abans era una confiança absoluta a la consellera, ara em toca la globalitat. Dins la globalitat Esquerra Unida ens parla de consum, ja ho vaig dir a la comissió anterior, jo com dels que mai no m'ha sabut greu, fins i tot estic orgullós, perquè som un demòcrata convençut, quan el president Antich era el president de la meua comunitat, era el meu president; quan la Sra. Salom era la consellera d'aquí on jo feia feina, era la meua consellera i, per tant, les qüestions que jo crec que s'han fet molt bé, i una d'elles és el tema de les juntes arbitrals, s'han fet bé i, per tant, nosaltres simplement les hem d'acabar d'enllestir, i pensam, honradament, que el que tenim és suficient per acabar-les d'enllestir, precisament perquè la feina feta és molta.

Referent a les noves infraestructures, ho hem debatut abans, no els vull avorrir, no em sé expressar millor, efectivament si vostè veu que una infraestructura x que es fa comptes posar en marxa l'any que ve no hi ha el pressupost adequat, i jo li dic que això es farà com, per exemple, a la Conselleria d'Educació, amb un programa nou, específic per a infraestructures, és la meua paraula contra la seva capacitat de creure'm, i jo entenc humanament que vostès no em creguin, però jo he de creure, ho han d'entendre també, el meu govern, perquè no puc defugir d'aquesta realitat absolutament evident i transcendent.

També vos vull esmentar que reflexionem tres segons respecte que és un govern que fa sis mesos que debuta i que, per tant, aquesta operació financera de *renting* o del que li vulguem dir, no està absolutíssima estructurada sobre un paper com per dur-los a les seves senyories, que seria absolutament inadmissible no fer-ho d'una forma adequada, correcta, amb *tempus* i en forma, però no dubtin que això està en procés, que es farà i que esper que resolgui els seus dubtes, entenc que molt correctes.

La diputada del PSM parlava també del tema de les infraestructures. Li responc, tema d'al·lèrgiologia, una proposta molt intel·ligent, tan intel·ligent que probablement

ningú més que jo la pot entendre, per qüestions personals, per tant, enhorabona, li vull dir que estam tant d'enhonabona que això està inclòs dins el programa específic del Servei Balear de la Salut, implosionar als hospitals, en aquest cas als de referència, que en un temps curt es pugui posar en marxa aquesta unitat. És la paraula del meu director general del Servei Balear de la Salut, de qui, sincerament, no puc dubtar.

En referència a la Sra. Salom, conec les seves preocupacions que esdevenen d'un sentiment, si em permet la petita frivolitat, de bona mare, quan una persona ha parit una cosa, naturalment, té un sentiment de protecció tan fort que pateix perquè qualche cosa no vagi bé. Jo la vull tranquil·litza, la qüestió de l'homologació que vostè va començar, s'acabarà, s'acabarà, entre d'altres coses, perquè és una qüestió absolutament inevitable, perquè amb els nostres professionals hi hauria un greuge comparatiu i perquè defugir d'això seria gairebé il·legal. Per tant, es farà, però es farà amb els *tempus* necessaris, perquè vostès saben que totes les coses en aquest món, menys la mort, són negociables. Per tant, no dubtam de la capacitat de negociació dels nostres responsables de gestió i estic segur que en aquest tema s'arribarà a un acord.

Els temes de personal, la Sra. Salom sap, i ho dic sense cap acritud, li ho dic probablement per la seva excessiva generositat, quan varen venir les transferències hi havia 150 places que venien dotades per Salut que se n'anaren a altres conselleries. Jo crec que aquesta possibilitat que en aquests moments es pugui reestructurar això, seria un petit baló d'oxigen per al nostre propi sistema de salut, com ho degué ser a les conselleries on va arribar aquest petit *aguinaldo* en forma de capítol 1.

En referència a les infraestructures, ja ho he dit. En el tema de la investigació, estic tant d'acord amb el que diu la Sra. Salom que li propòs, si hi ve a bé, una transacció concreta en el que és l'esmena de substitució que presenta a la secció 18, centre de cost 18501, programa 413A, subcontracte 44245; vostès proposen una aportació de 200.000 euros més, nosaltres estam en condicions, per demostrar aquest gest que jo crec que és imprescindible per iniciar qualsevol tipus de pacte i qualsevol tipus de confiança mútua, he demanat que em deixin almenys aquest gest, i tant la consellera com el conseller d'Hisenda ens donen aquesta alternativa, aquesta esmena de substitució que causaria baixa a la Secretaria General Tècnica, concretament al programa 411A, subconcepte 6400, 411 Secretaria General Tècnica, el subconcepte seria projectes d'inversió immaterial que està dins aquesta secretaria general, passar-lo directament precisament a la Fundació Mateu Orfila per una xifra de 50.000 euros, a més dels pressupostats. Aquest és el gest que crec que es mereix la Sra. Diputada, el seu grup i la resta dels companys. Vostè ja em contestarà. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Munar. Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

No sé si és que no ho he entès bé. Què ha dit, 200.000 euros o 50.000 euros, perquè ...

EL SR. PRESIDENT:

50.000.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Sí, 50.000.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Bé. A mi em passa un poquet com al PSM, que no era realment el que nosaltres volíem, però com que menys és res, acceptam aquesta transacció i ben arribats siguin els 50.000 euros.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Senyores i senyors diputats, continuam. Passam al debat 16 de totalitat, secció 19, Conselleria de Treball i Formació i secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears. En primer lloc, passam a la defensa de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, a les seccions incloses en el present debat. Té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Treball i Formació. Presentam aquesta esmena a la totalitat, com hem presentat les altres, per discrepàncies amb alguns dels elements de fons i d'enfocament, no tant en funció, lògicament, de discrepar de la totalitat de les partides ni dels capítols, perquè seria absurd, la gran majoria s'assemblen com una gota d'aigua a una altra, a les que hi havia fa poc temps que jo conec bé, per tant, seria absurd. Plantej l'esmena des d'aquesta òptica.

Voldria començar per expressar-li dues o tres preocupacions, o quatre, abans d'entrar. Per una banda, és veritat que el pressupost del Consell Econòmic i Social es manté pràcticament igual, creix unes dècimes, nosaltres li presentam una esmena de la qual ja en parlarem en el proper punt de creixement d'aquest pressupost, però a mi el que em preocupa és que es pugui entrar dins un sistema de subvaloració del Consell Econòmic i Social que consider que és una de les conquestes importants del pacte de progrés d'abans. Es va començar fent canvis un tant arbitraris al principi de la legislatura, sense consultar a qui corresponia, etc., hem vist lleis en aquest parlament que no han passat per dictamen del Consell Econòmic i Social, no han passat pel Consell Econòmic i Social els decrets que, segons la llei que es va aprovar la legislatura passada, han de passar, i en aquests moments queda un poc com paper banyat. I darrerament m'ha arribat la notícia que la vicepresidenta s'ofereix per negociar un reglament de funcionament i que el consell sigui viu. M'he posat a tremolar, perquè quan hi ha una llei que deixa clar per què serveix el Consell Econòmic i Social o per què serveix qualsevol cosa i es fa un reglament, ja sabem qui va dir *hagan*

ustedes las leyes, que yo haré los reglamentos, Romanones. Per tant, esper que aquest reglament no sigui per llevar paper sinó per donar-li el que li correspon.

També sé que s'ha aprovat el decret d'empreses d'inserció laboral, definitivament, crec no estar equivocacat, és així, no? Per tant, bé, saludar aquesta mesura i felicitar el conseller per haver tengut la valentia d'un paquet de mesures que es varen tirar totes per avall, ell aconseguir que aquesta mesura anàs endavant perquè és molt positiva per a aquest sector de la nostra economia, però ara cal posar-hi doblers suficients, i jo no els veig en aquest pressupost, perquè clar, si és el mateix que abans, que no hi havia decret i després de tota una sèrie de coses que s'han fet, ara és el moment de pegar el bot, i no es veu el bot per cap banda.

Tampoc no puc opinar sobre el tema de l'economia social, tenint en compte que dins el pressupost no s'especifica què hi haurà o què no hi haurà, jo aprofit aquesta intervenció per encoratjar-lo que també es pegui un bot important en aquest terreny. Nosaltres durant la legislatura passada vàrem passar pràcticament de 12 milions de les antigues pessetes a quasi 300 en aquest tema, i no de bades es va triplicar el nombre de cooperatives, societats laborals, etc., etc., que hi ha a la nostra comunitat autònoma. Esper, per tant, que això també es noti en els pressuposts futurs.

I un altre element de preocupació seria el tema dels fixos discontinus. Ja li ho vaig dir a la compareixença dels pressupostos, ja duim sis mesos, no s'ha reunit la comissió de l'article 32 del REB per parlar d'aquest tema, no s'ha fet una reunió amb Madrid per explicar quina és la plataforma pactada per sindicats, patronals i administració a la Mesa de diàleg social el mes de febrer d'enguany, i se'ns diu que es farà; d'entrada s'ha creat una comissió d'experts per reinterpretar l'acord que ja hi havia. També em preocupen les reinterpretacions d'experts d'acords presos per agents socials, perquè l'acord és molt clar; si té algun dubte digui-m'ho i jo li explicaré els tres full que ho diuen, i amb aquest acord el que s'hauria de fer seria anar a negociar a Madrid i no *seguir mareando la perdiz*.

En el que respecta als pressuposts més en concret, per una banda he de plantejar que és evident que creixen en aquests pressuposts les aportacions que vénen d'Europa, i també respecte d'Espanya, de Madrid, a través del Pla FIP, però ens preocupa una baixada dels fons propis de la comunitat autònoma precisament en polítiques d'ocupació, baixa devers 8 punts l'aportació pròpia de la comunitat autònoma en temes de polítiques d'ocupació, es passa d'un 50,74% a un 42,4%. Jo crec que tot això, després d'haver centrat la campanya electoral del Partit Popular en bona part en la plena ocupació, treball per a tots, etc., etc., en els primers pressuposts amb què ens trobam hi ha una baixada de vuit punts en polítiques actives d'ocupació, evidentment compensades amb el que ve d'Europa i el que ve del FIP, però no es tracta d'això, del que es tracta és del que posam aquí per demostrar la voluntat política que tenim de fer coincidir els nostres programes amb els pressuposts.

Ens preocupa la supressió del programa que s'havia posat en marxa de col·laboració amb la Inspecció de Treball, d'ajuda i de personal, per facilitar les deficiències que aquesta

inspecció de Treball té a les nostres illes; hi havia un acord que ajudava en aquest sentit i que queda també suprimit en aquests pressupostos.

Ens preocupa de forma molt important la baixada en salut laboral en aquests pressupostos, una baixada del 45,6% en salut laboral, després que durant aquesta legislatura s'han multiplicat per 20 els fons en salut laboral: s'ha passat de 20 milions de pessetes a més de 400 milions de pessetes durant els quatre anys, durant la legislatura, i en el primer pressupost del seu govern baixa a quasi la meitat aquest fons, quan acaba d'aparèixer la notícia a la premsa fa dos dies que en els nou primers mesos d'enguany, del 2003, dels quals si em permet, afectuosament, sis me'ls atribueix, dels nous, els altres tres no, baixa un 17% la sinistralitat laboral a les nostres illes. Per tant continua l'índex de decreixement de la sinistralitat laboral. És el moment d'apuntalar aquest tema, és el moment de tenir inventiva, és el moment de veure què s'ha de fer. Vostè em va dir en el seu moment, i m'imagín que m'ho tornarà a dir, que no es va gastar tot el que es va pressupostar en aquest tema; clar, és que per multiplicar per 20 en quatre anys grinyola fins l'Administració, els mateixos agents socials, tothom no té l'estructura adequada perquè això engoli i funcioni. Davant aquest fet què s'ha de fer?, baixar la despesa o posar oli als mecanismes perquè això funcioni i es tiri endavant? Jo crec senzillament que aquest seria el camí adequat i que no seria de rebut que això es mantengués.

Sobretot si tenim en compte que el capítol de publicitat i propaganda, que depèn de la Secretaria General Tècnica, s'apuja un 559%. Concretament de 39.779 euros es passa a 262.374 euros. Evidentment hi ha elements de ficar dins la direcció general capítols que estaven xapats a altres bandes... -Uf!, ja s'està acabant, això.

I per una altra banda també em preocupa que en relacions laborals baixi l'assignació, per cert que el diputat portaveu del Partit Popular a la comissió em va acceptar una esmena en aquesta direcció que si es manté aquesta acceptació això es pal·liaria; per tant ja retiraria part, la meitat de l'argumentació en aquest sentit, però em preocupa el tema de fons, perquè aquests doblers van a parar al capítol 4 de Secretaria General Tècnica en lloc dels capítols corresponent de Direcció General de Treball. Això vol dir ni més ni manco que són uns doblers d'arbitri directe de la conselleria i que per tant es donen a qui es considera més adequat donar-los, i per tant entrem dins un tema de filosofia que a mi em preocupa molt, no per part de la seva conselleria sinó en general de tot el Govern, que és passar de temes de dret a temes assistencials, a temes de fer favors, d'ajudar, de promoure i no d'acceptar que existeixen uns drets perquè els agents socials tenen tots els drets del món a tenir el que els correspon, com els partits polítics dins la democràcia, com qui sigui.

I per últim, perquè veig que això ja està encès, en el que respecta al SOIB li he de dir que em preocupa, ens preocupa al nostre grup, que la xarxa pública que es va intentar anar posant en marxa de serveis d'orientació es mantengui. Sé que per ara l'ordre que ha sortit manté pràcticament la xarxa, però no sé de cara al 2004, quan hagin de sortir les noves ordres, de quina forma es reestructurarà el tema del servei d'orientació i probablement tendrem ocasió de parlar-ne en aquesta cambra,

perquè ja me n'encarregaré jo a través d'algun mecanisme que em permeti poder discutir del tema, però d'entrada els punts d'informació laboral ja comencen a flaquejar, comencen a flaquejar perquè estaven finançats meitat i meitat per la Conselleria de Treball i per la Conselleria de Benestar Social a través de la Direcció General de Joventut, que eren els punts d'informació juvenil, i en els pressuposts d'enguany en aquesta conselleria aquest capítol desapareix, la qual cosa significa que els ajuntaments han de posar una part, i encara no està inventat que els ajuntaments posin un doble de competència que no és seva; massa feim en demanar-los el favor de col·laborar en una tasca que a mi em sembla absolutament important, que és aquesta xarxa territorialitzada del món laboral i que dins el municipi les polítiques laborals deixin de ser "maries" per començar a ser polítiques també en majúscules, però home, donem-los les "peles" perquè puguin adoptar aquest tema, no fem que a sobre surti de les arques municipals.

Moltes gràcies, i disculpi, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. En segon lloc passam a la defensa de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en el present debat, per la qual cosa té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bé, necessàriament ens haurem de repetir, ja que intervenim darrere un expert com és el Sr. Rosselló, que va fer crec que una bona gestió al davant d'aquest tema.

De totes maneres jo voldria distingir amb una justificació aquesta esmena a la totalitat de caràcter conceptual, i una altra més de caràcter pressupostari.

La primera és que, encara que pensam que no és una decisió personal seva, sinó que és una decisió presa com a partit polític, és el moment de reprovar els canvis que hi ha hagut dins el Consell Econòmic i Social llevant la participació d'algunes entitats i persones amb la pretensió que podien ser d'ideologia contrària al Partit Popular. Pensam que el Consell Econòmic i Social precisament és un fòrum de debat i de participació i que a qualsevol govern li interessa que allà es puguin contrastar idees, perquè en poden sortir estudis, es poden sortir consultes, i sobretot en pot sortir una participació ciutadana que tots hauríem d'encoratjar. Per tant serveixi aquesta esmena a la totalitat per recriminar els canvis, que al nostre entendre encara no s'han justificat, dins el Consell Econòmic i Social.

En segon lloc és un pressupost que aparentment és semblant a l'any passat si miram les xifres globals. Crec que pràcticament no hi ha una evolució que podríem dir d'estancament. Però es produeix una situació: el Sr. Rosselló ha dit que hi ha un increment de la participació de fons europeus i de fons estatals, i clar, vostès per poder cofinançar aquests recursos han hagut de retallar els programes que pràcticament estan finançats amb fons propis, i què ha patit? Ha patit el programa de salut laboral, que el 2003 tenia una dotació

de 2.371.162 euros, i el 2004 cau ni més ni manco que a 1.288.000 euros, és a dir, parlam d'una baixada d'1.050.000 euros. El fet que no es gastàs íntegrament jo compartesc el criteri del Sr. Rosselló: segurament som una de les comunitats autònomes on hi ha hagut un increment de la sinistralitat laboral més important, segurament perquè tenim un pes molt important del sector de la construcció i que aquests darrers anys el sector de la construcció ha tengut una sobreactivitat que segurament ha forçat les empreses a anar a allò que s'anomena escarada, i a vegades sense prevenir suficientment el perill d'accidents laborals. Han començat a disminuir els accidents mortals, crec que s'ha fet una feina de pedagogia molt important dins les empreses i entre les treballadores, però no pensam que s'hagi de baixar la guàrdia, perquè únicament amb la prevenció aconseguir salvar vides, cosa que ha de ser un primer objectiu.

Baixa també el programa de relacions laborals de 4.125.000 euros a 3.575.000, és a dir, una baixada de 550.000 euros, i baixa lleugerament el programa d'ocupació i d'inserció laboral. Per tant pensam que amb aquests pressuposts difícilment podrà complir els objectius que s'havia fixat l'anterior govern en totes aquestes qüestions.

I la veritat no veim que hi hagi realment possibilitats de continuar alguns dels programes que estaven en marxa. Quan dins comissió parlàrem de la manca de pressupost per finançar els punts d'inserció laboral, d'informació laboral, perdó, pensem que segurament viurem un cicle on ens creixerà l'atur, tot i que possiblement continuarem creant ocupacioneta és molt possible que ens augmentin les borses d'aturats, ens haurem d'avesar a conviure amb el fet que la nostra economia continuarà creixent si no hi ha conflictes a nivell internacional que ens perjudiquin, i a la vegada, però, també ens creixeran les borses d'atur perquè encara hi ha l'afecta crida, vénen contingents d'immigrants, i seria molt important mantenir, augmentar els punts d'informació laboral. Clar, vostè ens va dir que pensava que aquests punts s'haurien de cofinançar amb els ajuntaments. Jo crec que a no ser el que tengui molta afinitat política i els posin la pistola al cap, difícilment els ajuntaments avui estan per assumir noves despeses, sobretot quan el compliment de reducció d'imposts a nivell estatal es fa a costa d'administracions que no són l'Administració central, es fa a costa de rebaixar impostos transferits a les comunitats autònomes o als ajuntaments, en aquest cas l'impost d'activitats econòmiques, que per a la majoria d'ajuntaments ha suposat un impacte pressupostari molt negatiu i no estan en condicions de compartir despeses competència del Govern de les Illes Balears.

I finalment voldria dedicar uns moments a parlar d'un tema que pareix tabú en aquesta comunitat autònoma, que és la formació i els cursos de formació. Jo comprenc que per als agents socials és complicat gestionar els cursos de formació. Ara jo, amb l'experiència d'aquests anys passats m'he trobat que cada vegada que rebia algun col·lectiu empresarial, especialment dels sectors industrials, sectors industrials de la construcció però també de serveis, quan els demanàvem quin problema tenien la resposta inevitablement era la mateixa. Sempre, primer problema, necessitat de treballadors formats, tot i que mai com en els darrers anys havíem destinat tants de recursos a la formació, bàsicament perquè el fons social

europèu ha suposat unes dotacions econòmiques molt importants en temes de formació. Ara, curiosament, quan acudeixen a les convocatòries públiques els agents socials i fins i tot empreses privades que també tenen accés a aquestes convocatòries públiques, inevitablement veim que la pràctica totalitat de cursos es destinen a administració, informàtica, idiomes, etc.

Clar, si aquí un dels objectius, com a mínim de l'anterior govern, era impulsar la diversificació econòmica i donar un suport decidit als sectors industrials, i aquí encara tenim i aquests anys hi ha hagut un increment important del sector del calçat, en altra mesura del sector de la bijuteria, el sector agroalimentari, un sector emergent amb força ha estat el del disseny i la moda, o el dels fabricants de productes informàtics, clar, aquestes indústries emergents es trobaven amb el problema que hi ha hagut una fagocitació del mercat de treball, que hi ha hagut una fuga o una captació de treballadors cap al sector serveis i cap al sector de la construcció, i les fàbriques necessiten treballadors formats, i ningú no fa cursos per formar gent per anar a tallar pell, o per anar a dissenyar noves formes en el sector del calçat, etc.

Aposta jo l'instaria, Sr. Conseller, i accepti amb tota la meua modèstia aquest consell, a intentar incentivar a les convocatòries públiques els cursos que realment siguin necessaris per crear treballadors, persones formades dins els sectors industrials i alguns sectors de serveis que també tenen dèficit de formació. Aquesta seria una manera jo crec que fins i tot en aquest moment més necessària que les mateixes subvencions o els incentius en aquests sectors, perquè realment hi ha una vertadera necessitat de treballadors formats.

I res més. Esperam les seves respostes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Finalment es passa a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a les seccions incloses en el present debat, per la qual cosa té la paraula la Sra. Carme Garcia.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, a mi m'agradaria començar per dir que el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena a la totalitat d'aquesta conselleria i que nosaltres ens basem en el que pensem que és el mercat de treball i que hauria de ser el mercat de treball, o el mercat de treball que nosaltres voldríem per a les Illes Balears. Deixin-me fer només una diagnosi curta del mercat del treball en la qual jo intento ser el més objectiva possible.

Li he dit alguna vegada, i també li vaig dir en comissió, que amb les xifres de treballadors d'alta, i treballadors de baixa, i taxes d'atur, és molt fàcil fer demagògia, que amb les xifres fins i tot a vegades és més fàcil de fer demagògia que amb les pròpies paraules. Per tant no serà aquest el meu objectiu i estic segura que, les xifres que donaré, fins i tot el conseller les compartirà.

Sabem que tenim una comunitat autònoma amb força gent treballant, tenim fins a 390.000 treballadors donats d'alta a la Seguretat Social, les últimes xifres tancades d'un any sencer, la majoria, la major part cotitzen com a treballadors per compte d'altre, però hi ha una part d'aquests treballadors que són treballadors autònoms, i una petita part que cotitzen al règim agrari. Un 10% d'aquests treballadors estan donats d'alta i són estrangers; la meitat d'ells són de la Unió Europea i l'altra meitat són de fora de les fronteres de la Unió Europea. Però com vostè sap, no tenim xifres, però sabem que la realitat és que hi ha un munt de treballadors que sense estar d'alta a la Seguretat Social estan treballant i que en la majoria de casos són especialment dones, especialment dones que treballen al servei domèstic, especialment dones que treballen en el que es diu serveis a la família.

Tenim la taxa d'activitat més alta d'Espanya, el 60% de les persones en edat de treballar treballen. La jornada laboral està per sobre de les 1.800 hores. La taxa d'activitat femenina està 20 punts per sota de la masculina, és a dir, un 20% menys de dones treballant que d'homes, i la taxa d'atur més baixa d'Espanya, no la més baixa però de les més baixes d'Espanya. Però també tenim l'índex de temporalitat més alt, i per tant la precarietat en la seva feina, juntament amb una diagnosi del que està passant amb els estudis, que és que els al·lots tenen índex de fracàs i d'abandonament dels estudis molt important.

I després una qüestió que també crec que és molt important a l'hora de fer la diagnosi és que durant els anys que hem crescut econòmicament en aquesta comunitat autònoma, i alguna consellera del Govern ha dit que, bé, es vanagloriava d'aquest creixement, tenim xifres, sabem que aquest creixement no ha repercutit per igual a totes les persones que viuen o treballen a les Illes Balears, i que les diferències de renda no només s'han mantingut sinó que en alguns casos s'han eixamplat.

En resum, diríem que a Balears treballa molta gent, que probablement, com deia el Sr. Sampol, en necessitem més per treballar en el futur, que treballen més els homes que les dones, que es treballen moltes hores a l'any, i que aquestes moltes hores a l'any es treballen durant una època de l'any, i que el creixement que s'està produint en aquestes illes no repercuteix a tothom per igual.

Per tant, vista aquesta anàlisi nosaltres pensam que el pressupost de la comunitat autònoma en matèria de Treball i Formació no respon a les necessitats dels treballadors, no respon a les necessitats de les empreses, no millora la qualificació professional del nostre capital humà, i no té com a centralitat del mateix una qüestió important aquí, però també important des de la política que regeix la Unió Europea, que és la conciliació de la vida familiar i laboral.

El pressupost de la Conselleria de Treball i Formació formalment creix, però creix un 3%, és a dir, que si hi acumulem la inflació no té creixement real. Té, excepte petites excepcions que han estat difícils de trobar, té els mateixos objectius i les activitats que tenia el pressupost de l'any 2003, que és una qüestió curiosa, donat que la política de treball, com deien alguns que m'han precedit, va ser la centralitat del discurs agressiu del Partit Popular a les eleccions, i en canvi

quan tenen l'oportunitat de fixar objectius i activitats nous no ho fan. Per tant escriuen els objectius i les activitats mateixos que tenia l'anterior govern a l'hora d'efectuar la política. Redueix el pressupost de salut laboral, disminueix un 1% prou significatiu el Pla d'ocupació i d'inserció laboral, disminueixen també els programes de gestió de relacions laborals, s'incrementa la Direcció General de Formació amb la gestió dels fons del programa operatiu del fons social europeu, però no tant com s'incrementen els ingressos, i no hi ha territorialització de la despesa, és a dir, desapareix un concepte que s'havia introduït els últims tres anys d'obligar a programar segons cada illa.

El SOIB, el Servei d'Ocupació de les Illes Balears, incrementa el seu pressupost un 12% però també ho fan els ingressos que té. L'increment que té el Servei d'Ocupació de les Illes Balears és bàsicament de capítol 1 i 2, i ho podríem entendre si això fos per l'obertura, per exemple, de noves oficines, que podem coincidir en el fet que la seva distribució al llarg de tot el territori, especialment a Mallorca, no és la més adequada, però no hi ha les inversions que justifiquin que hi hagi més personal o més despesa corrent.

I tampoc no hem trobat alguns hams electorals, algunes promeses electorals que s'havien fet respecte dels centres nacionals de formació o algunes qüestions més que van ser requerides en comissió i que en comissió se'ns va dir que no, encara que després en premsa s'ha desmentit aquesta situació.

Crec que el més important de la Conselleria de Treball i Formació no són en si els nombres, que estan poc definits i també s'ha contestat poc a les preguntes que s'han fet, sinó que crec que el problema de la Conselleria de Treball i Formació és un problema de definició política. El concepte que tenim al darrere són qüestions polítiques potents. Es va fer una feina molt important, sobretot de consens i de tirar endavant polítiques que van costar molts d'esforços de converses i de diàleg, sobretot amb agents socials i amb les patronals, amb les associacions empresarials, i per tant nosaltres hem d'exigir aquest esforç. Hem de pensar que el gener de l'any 2000 se signava el primer pacte per l'ocupació de les Illes Balears, quan l'entrada en el govern va ser quasi com vostè. Per tant no podem fer menys que exigir-li els mateixos esforços i la mateixa capacitat de feina que vam tenir nosaltres des del Govern.

Li he de dir que ha insistit en les seves compareixences el Sr. Conseller que la coordinació dels temes de treball i formació estan en matèria de Vicepresidència. Nosaltres creiem que això és un error polític molt important perquè el treball i la formació són qüestions transversals. De fet les polítiques d'ocupació no es pot dir que siguin polítiques verticals, sinó que les polítiques d'ocupació haurien de ser prioritat a totes les conselleries, i així actuava l'anterior equip de govern i jo crec que era la manera adequada d'actuar. Això i que és necessària la coordinació d'altres polítiques formatives; estic parlant de la formació permanent, de la formació al llarg de la vida que durant la passada legislatura va tenir la seva centralitat en el Consell Balear de Formació Professional i que en aquests moments, pel que diu el conseller d'Educació, pel que ha dit vostè fins ara en compareixença, no sembla que dugui el mateix camí. Per tant hem de reivindicar la centralitat de la formació

i que aquesta estigui coordinada, que no és només una política social sinó que és molt més que una política social, sobretot en una comunitat autònoma on el fracàs escolar o l'abandonament dels estudis és important. Això vol dir que els al·lots, els joves, poden recuperar en algun moment de la seva vida un nivell formatiu a través d'altres tipus de formació que no sigui la formació reglada.

No hi ha definició del que vol fer amb el Servei d'Ocupació de les Illes Balears. Li ha dit el Sr. Rosselló que al llarg d'aquesta legislatura esperem tenir ocasions de plantejar-li qüestions en aquest parlament que ens permetin saber què en pensa, d'aquesta qüestió, però ja hi ha hagut suficients compareixences com perquè vostè tingui una definició al respecte. L'única cosa que sabem és que creu que vol mantenir la seva col·laboració amb els ajuntaments per fer la informació laboral, però vol que els ajuntaments paguin. Ja li vaig dir en comissió que no és aquest, em sembla que no és aquest el pacte local de què parlava el Partit Popular, es tracta de donar més competències als ajuntaments finançades, no de donar-los més competències que no són seves, que són competències només de gestió, i que a més els facin aportar doblers per poder-les mantenir.

Hauríem d'exigir garanties de participació dels agents econòmics i socials. He dit que aquesta era una qüestió transcendental a l'hora de dissenyar les polítiques i també d'executar-les perquè, com li hem dit, en alguns casos també executen aquestes polítiques.

No ens ha explicat què pensa fer amb el pacte per l'ocupació. L'únic que han dit, l'única referència que tenim, i consta així en el *Diari de Sessions*, és que cal reformular-lo perquè vostè va dir textualment una cosa així com que la realitat de les Illes ha canviat perquè ha canviat el govern de les Illes. Jo no crec que les realitats canviïn només perquè canviï un govern; en tot cas el Govern té molts d'anys de fer feina per fer canviar la realitat, justament al contrari. Però ja que vostè va fer aquesta explicació se suposava que algunes iniciatives, alguns objectius nous havia d'incorporar en el pacte per l'ocupació.

I lligat al pacte per l'ocupació hauríem de defensar i ens hauria d'explicar què pensa dels pactes locals d'ocupació. Una de les qüestions que retornen i rendabilitzen els cursos que es fan, la formació que es fa, és negociar-los des del territori, i això lliga amb el fet que a la seva conselleria no existeixi territorialització de les seves despeses, és a dir, que no sabem quin compromís té respecte de cada una de les illes de com gastar els doblers. El que li vull dir perquè s'entengui és que si vostè lliga la formació que fan sindicats, patronals, agents sense ànim de lucre, entitats sense ànim de lucre, privats, si vostè els lliga a una única taula de negociació a nivell local, estic segura que hi haurà menys cursos d'informàtica, com li deia el Sr. Sampol, i probablement més cursos lligats a la realitat de les necessitats, i també li ho agrairan, estic segura que li ho agrairan sobretot els agents socials i econòmics de les illes petites, de les illes menors. No sé si a Mallorca hi estaran tant d'acord.

No li recordaré que té pendent i que dona llargues quan li ho demanen, la posició del Govern respecte dels fixos

discontinus i sobre la comissió de fixos discontinus que va lligada al règim especial de Balear. I tampoc no li demanaré, perquè crec que hem de fer que la realitat del mercat va lligat al que s'anomenen les conques d'ocupació, és a dir, aquell àmbit territorial en el qual els treballadors treballen o estan disposats a treballar. I per tant en algun moment hauria de començar a parlar d'aquests temes i ens hauria de dir què en pensa; en tot cas, en el pressupost que vostè ha presentat no està definit, ni tampoc a les compareixences o per les coses que ens ha contestat al que nosaltres li hem demanat.

En definitiva, Sr. Conseller, nosaltres el que cerquem és que a les Illes Balears hi hagi millor qualitat de feina. Aquest objectiu és un objectiu compartit, almenys a nivell teòric, estic segur per vostè i per l'equip de govern que vostè té, però que s'hauria de concretar en què hi hagués més llocs de feina, però especialment per a aquelles persones que tenen majors dificultats per tenir-los, que aquests llocs de feina fossin més estables, que tinguessin en compte la igualtat d'oportunitats, que hi hagués més qualificació professional, imprescindible també per produir més i de millor qualitat i que hi hagi una centralitat de polítiques de conciliació de la vida familiar i laboral.

I per tot açò, Sr. Conseller, li hem presentat una esmena a la totalitat. En tot cas, aquesta esmena a la totalitat no significa que no ens trobi, com he dit i com seguiré mantenint, com a col·laboradors en el cas que vulgui posar en marxa alguns dels aspectes que serveixin per aconseguir aquests objectius que jo he exposat.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. García. Té la paraula el conseller de Treball i Formació, el Sr. Guillem de Olives.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem de Olives i Olivares):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El Sr. President m'ha demanat si podia concretar un poc el tema, jo crec que el clima que hi ha avui aquí, a la sala, coincidim, després de les dades que ens ha donat la responsable del PSOE, coincidim en les dades. L'únic que li voldria recordar és que les dades que tenim avui són conseqüència de la història de la qual també vostès són partícips, i la (...) que tenim avui és part de la història.

No entraré en discussió damunt aquest tema, sí contestaré més que res la problemàtica, la disconformitat que hi ha respecte del que és el pressupost, i sí li voldria explicar principalment el tema del nomenament del CES. O sigui el CES per a nosaltres és un organisme de participació, és un tema molt important per al Govern; mantenim el pressupost que tenia i mantenim la funció que té el CES; consideram que és un punt de trobada, un punt d'estudi i, a més, els dictàmens que fan crec que són acceptats per tothom. I no es fa una subvaloració del

CES, sinó simplement s'ha fet una aplicació del que diu la normativa, la competència per fer el nomenament és del Govern i el Govern el que fa és nomenar els seus representants, no que el sector digui qui és el seu representant.

Respecte dels dictàmens, el CES té competència per fer uns dictàmens determinats; hi ha assessories jurídiques del mateix CES que a qualsevol de vostès els podran fer l'informe de què és el que és competència i quin dictamen han de fer.

Respecte del que són els decrets d'empresarització, realment els que va aprovar el pacte de progrés, el Decret d'empresarització l'únic que nosaltres vam fer va ser ratificar aquest acord i està avui en vigor. Nosaltres el que volem és estudiar aquest decret i posar-ho en marxa a través d'una ordre respectiva.

L'economia social és un tema important per a nosaltres, perquè al final el tema de l'economia social són empresaris i al mateix temps són treballadors i la conselleria, al final, en el tema d'economia social ho podria considerar com a una situació equivalent. Nosaltres estam tant amb els empresaris com amb els treballadors i l'economia social està formada per empresaris i treballadors al mateix temps.

Respecte del fixos discontinus, el tema del REB, vostès me demanen per què no s'ha fet encara la reunió a Madrid. Vostès van tenir quatre anys pendants de fer una reunió i no es va fer, ni tan sols varen realitzar una reunió. Nosaltres estam sis mesos i crec que farem aquesta reunió, tindrem un grup d'experts que ens faran la proposta i una vegada que tinguem aquesta proposta, doncs no dubtin que tindrem la reunió corresponent que està prevista i farem la comissió.

Els pressuposts que nosaltres tenim, com bé saben els que han comparegut aquí, és un pressupost que té unes partides que moltes són transferències de l'Estat o de fons socials europeus. Nosaltres el que hem fet és mantenir, des del Govern, un pressupost per mantenir aquesta importància de la Conselleria de Treball i del SOIB. I del que sí ens hem adonat i això ho vaig manifestar a la comissió corresponent, és que teníem una execució respecte d'alguns fons que no eren els fons socials europeus en què l'execució era molt reduïda. Efectivament, aquesta execució respecte del que són transferències de Madrid per a actuacions pròpies finalistes, tant la conselleria com el SOIB el que estaven executant no arribava a un 60%, fora del tema de formació.

Respecte de la supressió del programa d'inspecció de treball que me plantegen i critiquen que s'elimini aquest programa, m'ha causat molta estranyesa perquè, per una banda, diuen que nosaltres suplim les qüestions que són competència de l'Estat en el tema de policies turístiques, i per aquesta banda diuen que hem de pagar per unes competències que són de l'Estat, o sigui hi ha una discordança respecte del que manifesten; per una banda, diuen que la policia turística correspon a l'Estat, i ara resulta que la inspecció de treball nosaltres l'hem d'aplicar i l'hem de pagar amb fons propis, és una cosa un poc estranya.

Respecte de la baixada de salut laboral, realment el que es va plantejar a la comissió no els ha fet reflexionar, no han

acceptat l'esmena, nosaltres hem estudiat el que tenien vostès en els pressuposts de la conselleria; i efectivament estaven dotant els pressuposts d'una quantia elevada que durant l'exercici pressupostari després desdotaven i s'anava davallant aquesta quantia i al final s'estava executant, doncs no el que havien pressupostat, sinó s'estava davallant en una quantia bastant important. El que sí puc manifestar aquí és que el compromís nostre en aquest moment hi ha una dotació pressupostària pel tema de salut laboral, el tema de prevenció de riscos laborals i salut laboral és una qüestió que no només l'hem plantejat des de la comissió, dels diferents partits de l'oposició, sinó que també nosaltres hem fet algunes reunions amb els agents socials, també ens han plantejat aquesta qüestió i és un compromís personal d'aquest conseller que les partides que vostès estant manifestant que són excessives, que estan a la secretaria general tècnica, que són uns 620.000 euros, d'aquesta partida es farà dotació durant l'exercici pressupostari per a temes de salut laboral. I així mateix, el mateix que havien fet, que era arrossegar tot el tema de publicitat que hi havia dins la conselleria a una única partida per tenir un control del tema de la publicitat, que podien controlar perfectament, hi ha 120.000 euros que tenien pressupostats l'any passat, que també es dedicaran al tema de publicitat del que és salut laboral, que és precisament el que vostès tenien l'any 2003. Açò és un compromís que nosaltres anirem dotant durant aquest exercici aquestes partides que executa (...) i quedarà constància en acta per a aquesta compareixença.

Respecte a relacions laborals, efectivament, nosaltres el compromís, i així ha quedat constància a l'esmena que s'accepta, són 400.000 euros que estan destinats precisament al que són agents socials. Els vull recordar que de la conselleria, el que havia fet, havia fet una dotació econòmica per als agents socials, que és una dotació econòmica que és per pagar el servei d'assistència que fan els agents socials, tant patronals com sindicats. Nosaltres en aquests moments posam 400.000 euros, vostès els record que l'any passat tenien una dotació pressupostària, també la varen desdotar i només van treure una convocatòria per a sindicats, i van eliminar la dotació que hi havia prevista per a les patronals. Nosaltres, dins el capítol 1 i dins el capítol 2, hem hagut d'agafar partida pressupostària i treure la convocatòria que ha sortit ara i s'ha adjudicat.

Respecte del tema del SOIB, sí li vull comentar que nosaltres el tema del SOIB és una qüestió prioritària per a nosaltres i tan prioritària és que, des del que és el SOIB s'ha arribat a un conveni ja aprovat per la Generalitat Valenciana, pel qual ens van cessió d'ús del programa informàtic de València. Consideram que és un tema molt important perquè sí que ens permet establir el model de gestió clar que donarà credibilitat al SOIB, ens donarà resposta als empresaris davant les ofertes de feina; permetrà associar al SOIB algun servei real i eficaç d'ocupació útil per als demandants d'ocupació; liderar el mercat laboral com a servei públic d'ocupació, eliminant la dispersió i el funcionament autònom, autàrquic que provoca la ineficàcia. Avui en dia les diferents entitats col·laboradores tenen una base de dades que no estan entre ells relacionades; amb aquest programa qualsevol ajuntament, qualsevol entitat col·laboradora tindrà accés a la base de dades, qualsevol ciutadà podrà entrar a Internet per introduir-se les dades, podrà accedir a la xarxa i això ens millorarà la gestió del servei públic d'aquestes illes.

I a més d'açò, també ens permetrà fer una feina conjunta, organitzada, que estarà sota un mateix criteri de gestió, tant la xarxa pública com les entitats col·laboradores, els agents socials, els ajuntaments, podran utilitzar aquest sistema informàtic, aquest sistema de gestió i ens donarà un gran servei per aconseguir que els empresaris puguin obtenir amb facilitat els treballadors i els treballadors puguin donar als empresaris quines són les seves característiques.

Quant al tema de punt d'informació laboral, la compareixença que va tenir aquest conseller a la comissió, sí que va fer després reflexionar respecte del que es va plantejar de quin seria el sistema. Nosaltres mantendrem el PILS i el PILS el mantendrem al cent per cent, i dic al cent per cent perquè si tenim la possibilitat que la nostra aportació com a obres de serveis generals pugui ser del cent per cent. Precisament no es crea, es crea una feina específica dins un ajuntament, el que és la partida econòmica d'aquesta persona que pugui ocupar es podrà subvencionar al cent per cent. O sigui, jo havia manifestat que seria el 80%, però realment, si es pressuposa una quantia aquesta és la quantia del personal i sí podria ser el cent per cent, per la qual cosa, imagin que tots els ajuntaments quan sàpiguem que hi ha possibilitats de tenir contractats informadors laborals per una quantia del cent per cent, normalment crec que tots podrem ampliar els punts d'informació laboral.

Ja li he comentat el tema de l'ocupació i la inserció, hi ha una reducció però nosaltres suplirem aquesta reducció del tema d'ocupació i inserció aprofitant els fons que fan la transferència des de Madrid, perquè hi ha unes partides que no s'estaven utilitzant i nosaltres realment, amb aquesta visió que hi ha una execució reduïda del 60 o del 50%, respecte de partides determinades que són importants, que quedaven com a romanents de tresoreria i s'incorporaven a l'any següent i significa que Madrid ens envia menys quantia, menys milions d'euros, aquesta quantia ens podrà servir per complir aquesta finalitat que és l'ocupació i inserció.

Respecte de la formació, és un tema que és importantíssim pel que és la conselleria, les seves partides són molt importants. I sí vull manifestar que la responsabilitat de la formació, el que estava comentant el Sr. Sampol, és responsabilitat d'aquelles entitats que avui tenen contracte-programa; són partides molt importants els consells insulars, els agents socials, totes aquelles entitats, patronals, sindicats, que són els que firmen els contractes-programes, i avui hem pogut firmar la renovació del contracte-programa que és per un any més, aquestes entitats són les que al final formulen i presenten els cursos que s'han de fer. Realment nosaltres hem traspassat la responsabilitat i s'ha fet durant tres anys anteriors, que els contractes-programa, que és el 70% de la formació que es dona en aquestes illes, es fa a través de les administracions públiques i dels agents socials. Han passat tres anys, efectivament s'han gastat unes partides molt grossos de formació i aquesta crítica la podríem fer de tres anys en vista enrera, perquè el que han fet i els contractes-programa no han programat més cursos que el que estava manifestant el Sr. Sampol.

Nosaltres estam d'acord amb el plantejament que ha fet, nosaltres anam a fer uns canvis damunt aquesta política de formació. Tenim el Pla FIP, són 10 milions d'euros; del Pla FIP

nosaltres hem vist que les empreses no coneixen quins tipus de cursos es poden realitzar dins el Pla FIP. En aquest moment estam fent un estudi de tots els cursos per traspasar quins són els cursos que es poden fer del Pla FIP, s'estan fent ja animadors turístics que no es feien. Nosaltres varem comprovar que animadors turístics en aquestes illes era una deficiència molt important, s'havia fet un seminari organitzat per l'anterior equip de govern, en col·laboració amb la cadena Sol, i dins el Pla FIP tots aquells cursos que s'havien presentat per animadors turístics han estat subvencionats, perquè és un criteri que hi havia una manca d'animadors turístics; duen comunitaris fora de les illes per fer animadors turístics; hem de formar els nostres treballadors per a feines que s'estan demandant i han donat a la darrera convocatòria del Pla FIP, tots els cursos d'animadors turístics que s'havien presentat s'han donat. És un estudi que es fa des del Pla FIP, que és una possibilitat, i tots els cursos que estiguin fora del que s'està fent normalment també es fa. Ara, hi ha un any de renovació de pactes locals, les entitats que han firmat els pactes locals, avui han firmat el Consell Insular de Menorca, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, havia firmat ja el Consell de Mallorca; també hi ha una responsabilitat per part dels consells insulars amb els agents socials, patronals i sindicats per programar els cursos que es realitzaran durant l'any 2004. Crec que aquí és un bon moment per plantejar aquesta qüestió i que els responsables de cada entitat també puguin tenir aquesta sensibilitat que s'obrin a nous cursos.

El tema de la territorialització de les despeses, nosaltres precisament el que he comentat ara, es territorialitzen les despeses en formació, s'estan territorialitzant des del punt de vista que hi ha contractes-programes, hi ha un Consell Insular de Menorca, ja hi ha una territorialització del que és la despesa en temes de formació; hi ha el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, hi ha l'Ajuntament d'Eivissa, s'està territorialitzant per a les illes i el que nosaltres hem fet és eliminar el límit que s'establia com a màxim de possibilitat de demanar cursos, precisament per possibilitar que es pugui fer més d'aquest límit, era un límit màxim, nosaltres l'hem deixat obert perquè es pugui fer fins i tot més del límit màxim. Aquí la responsabilitat també, aquesta responsabilitat no la du només el Govern sinó que també demanam i creim que tant el Consell Insular de Menorca o els agents socials també podran fer aquesta territorialització. Està feta i amb els contractes-programes queda garantida.

Els fixos discontinus és un tema que ens preocupa a tots, és un problema principal pel tema de l'economia, tal com ha plantejat la representant del PSOE. És una situació d'estacionalitat de sis mesos, és més del 81% del PIB, 60% està dedicat al turisme. Nosaltres el que intentam des del Govern és obrir aquest tipus d'activitat a més mesos; farem feina perquè aquesta desestacionalització es produeixi i el tema dels fixos discontinus no dubti que el plantejarem, intentarem treure una proposta que sigui acceptable a la Mesa que està prevista a la Llei de règim especial.

No me voldria estendre més, crec que els he contestat el principal, les discordances que nosaltres teníem respecte, comentava això del SOIB, hi ha un increment del 12%, efectivament de personal, s'havien oblidat en el capítol de l'any passat d'incorporar tot el personal que estava en el CODEFOC

i per aquest motiu sí hi ha una incorporació important dins el capítol 1 del SOIB, perquè tot el personal, 52 persones que feien feina al SOIB, havien estat oblidades i no estaven consignades pressupostàriament. I el capítol 2 simplement és el manteniment de les noves oficines, que havien estat contractades per convalidació, saltant els procediments legals, i que nosaltres, per evitar que fossin tancades, dons hem convalidat i mantenim els contractes de lloguer que s'havien produït.

Respecte del Centre Nacional de Formació, ja he manifestat, fins i tot públicament, que nosaltres una il·lusió és fer un Centre Nacional de Formació d'aquest conseller precisament que es pogués realitzar a Menorca. Tenim el problema que encara no està signat un conveni de col·laboració amb el Ministeri de Defensa, per tant no hi ha una consignació pressupostària de la conselleria, no obstant saben que si hi ha un conveni, després s'ha de fer tot el que és la formació de projectes i a més tenim una partida econòmica, transferida de l'INEM, que sí podria respondre al que és la dotació i equipament d'aquest centre.

Quant al pacte d'ocupació hem fet ja reunions amb la vicepresidenta, que actuava en aquesta reunió; hem mantingut reunions amb els agents socials. La nostra intenció és fer un pacte per l'ocupació, un pacte del que seria la situació econòmica de Balears, que pogués contemplar no només temes de treball sinó també d'altres conselleries on es puguin marcar quines són les línies econòmiques que es faran per part del Govern en col·laboració amb els agents socials.

La participació política, tant dels agents socials com de patronals i sindicats, la consideram prioritària. Per aquest motiu, ja li he comentat que segurament nosaltres el que farem és que amb una dotació actual destinada a aquesta participació dels agents socials, intentarem fer una dotació posterior per garantir la seva participació i complir els nostres compromisos que si ells són assessors i assisteixen aquest Govern doncs el que han de tenir són unes dietes per assistències.

Simplement, crec que amb açò els he contestat, no he volgut entrar en el tema global perquè al final seria repetir la intervenció que vam tenir a la comissió i crec que els he contestat les qüestions que s'havien plantejat, que eren les discordances del que hi havia als pressuposts.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller li vull donar la meua felicitació per la seva intervenció, crec que és un exemple de com hauria de ser la vida parlamentària. Feim un debat fa dues setmanes o un mes

a la comissió, es discuteixen tota una sèrie de temes i dels temes que es discuteixen a la comissió vostè n'ha recollit quatre d'importants. Per tant, crec que aquest és el tarannà que s'hauria de tenir i li asseguro que amb mi pot comptar per aquest tarannà tot el que faci falta. Miri, respecte del tema, tarannà que no és un tarannà, això és el tarannà, el tarannà no és només el to, perquè amb el to es pot; depèn, jo de vegades m'empreny un poc i me pas i els que me coneixen ho saben, i per això me provoquen i perd tots els arguments; me referesc a discutir temes concrets, polítics, dir si s'està d'acord o no, i si s'està d'acord canviar-los. Per exemple, introduir els 120 milions aquests en salut laboral, de publicitat, que acaba de dir; l'esmena de relacions laborals que vàrem presentar nosaltres; el programa informàtic de València, jo que, des d'aquesta tribuna, he acusat moltes vegades el Govern del Partit Popular de valencianització, perquè no estic d'acord amb molts dels aspectes, precisament el model de servei públic d'ocupació que hi ha a València me pareix exemplar. Per això, nosaltres hi vàrem anar i vàrem tenir contactes i vàrem aprendre moltes coses, i per això si agafen aquest model enhorabona, és un bon encert i és una bona idea. I si els punts d'informació laboral per als pressuposts de Presidència no li quadren i no ho poden cobrir i ho cobreixen vostès al cent per cent, doncs també enhorabona, sense cap dubte, i no me costa res venir aquí a reconèixer que aquest seria el camí entre una oposició i un govern per anar treballant.

Altres coses, clar, lògicament, fins i tot li admetré una altra cosa: *touché* amb el tema de la policia turística i la inspecció de treball, efectivament, jo he defensat aquí avui de matí que no s'havien de pagar despeses que depenen de Madrid, i ara li deman a vostè que pagui vostè despeses de la inspecció de treball que també pertoquen a Madrid. Per tant, efectivament; ara, com que jo conec les deficiències de la inspecció de treball d'aquí me costa molt no dir amollem qualche cosa perquè almenys això funcioni, sobretot quan fa referència a salut laboral, amb la importància que això té.

Respecte del CES, els nomenaments no es varen cobrir com toca, es varen canviar els representant de la Unió de Pagesos, el representant del GOB, diversos representants sense consultar, sense reunir tot el sector. Evidentment, el nomenament és del Govern, però s'ha de consultar el sector i no es va fer, i qualche cosa deu passar perquè avui de matí la plenària del CES ha aprovat una resolució que ha enviat al Govern, que la rebran demà, on es queixa de què se'l fa no res, que no passen pel CES els decrets i els projectes de llei que corresponen. Això s'ha aprovat avui de matí, ho acab de constatar per telèfon mentre vostè contestava. Per tant, qualche cosa passa i així com li dic allò altre li dic això, perquè sigui veritat que el CES jugui el paper que toca l'ha de jugar i els decrets, les lleis, tota la normativa que tenguí qualche cosa a veure amb temes econòmics, socials i laborals, que és quasi tot, ha de passar pel CES segons la llei. Si vostès fan un reglament que diu que d'això menys i d'això menys, doncs, com he dit abans, tal vegada quedarà en no res, però això és el que hauria de passar.

Respecte de la territorialització no m'estendré perquè se m'encendrà això d'un moment a l'altre, supòs que la Sra. Carme després li explicarà millor, no és exactament el que vostè ha dit, és que s'asseguin taules a Eivissa, a Menorca, a la

comarca de Llevant; i sap on trobarà el primer problema, Sr. Conseller, si vol posar en marxa això? A les cúpules dels agents socials, que volen negociar això a nivell interinsular i no volen que es discuteixi per baix. D'això parlem, i clar, quan a Capdepera o a Manacor es reuneixen Comissions Obreres, UGT, la PIME, la CAEB, el grup Deixalles, el grup no sé què, el grup tal que està fent inserció laboral i analitzen quines són les necessitats, quasi poden dir quants aturats hi ha a la zona, quins projectes s'han de fer i quins temes de formació, surt molt aferrat al terreny el que s'hauria de fer; quan es discuteix amb els secretaris generals a Palma, s'està pensant més en l'estructura, i no m'allarg perquè no vull parlar més del que toca, perquè tampoc no he de ser políticament incorrecte.

Respecte del REB i dels fixos discontinus, han passat sis mesos, jo cada vegada que surti li recordaré i ja està, i tan amics com sempre. Però no me digui que nosaltres amb quatre anys, perquè jo he arribat a anar a Madrid i quan he arribat a l'aeroport de Madrid m'han telefonat de la conselleria d'aquí que s'havia suspès la reunió, m'he fet una foto davant la porta del ministeri i he tornat. O sigui, a mi no se m'ha volgut rebre a Madrid per part del ministre Sr. Zaplana i al conseller anterior a mi, el Sr. Eberhard Grosske no se'l va voler rebre durant quatre anys per parlar del tema. Bé, això té a veure amb una cosa que desborda els pressuposts per suposat d'aquesta conselleria i que té a veure amb política general, però és així.

Els fons finalistes que venen de Madrid, no se gasten tots. Si vostè els aconsegueix gastar tots el convit a un sopar. Perquè aquí el primer que hauríem de discutir és si Madrid s'assabenta que quan es fan fons finalistes hi ha realitats laborals diferents a cada banda i que a l'hora de destinar això s'hauria de pensar més, s'hauria de descentralitzar molt més aquest assumpte. I tal vegada t'endossen un paquet amb base, que està bastant encotillat i ves a veure tu com els gastes tots. Per tant, hi ha un problema d'entendre la política laboral excessivament dalt a baix, que això també és necessari canviar.

I respecte dels temes de salut laboral en general, a pesar del que s'ha dit, evidentment jo no puc estar d'acord amb el que diuen aquests pressuposts; no puc estar d'acord amb el que s'ha dit damunt aquest tema, no hi estaré damunt aquest tema. Avui de matí mateix he fet una esmena al Sr. Rodríguez petitíssima damunt el tema, ni tan sols això s'ha recollit. Prenguin-se seriosament el tema de la salut laboral en el Govern i tendran tot el nostre suport, però prenguin-s'ho seriosament, que continuem essent, a pesar de totes les dades, la comunitat autònoma amb més alt grau de sinistralitat de les illes, i Espanya el país d'Europa amb el nivell més alt de sinistralitat de tota Europa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pere Sampol, del PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, crec que hem aproximat postures en alguns temes, ara, la nostra obligació des d'aquí és insistir

allà on tenim diferències, a veure si amb una segona tanda n'aproximam algunes més.

Crec que ja és irreversible perquè per la frase que vostè ha dit hi ha una concepció radicalment distinta del que és el Consell Econòmic i Social; vostè, bé, no ho he posat entre cometes, però m'ha vingut a dir que el Consell Econòmic i Social el nomena el Govern i que no són representants dels sectors. Naturalment que el Consell Econòmic i Social el nomena el Govern, perquè així està establert, però crec que el Govern ha de tenir cura que tots els sectors estiguin representats, encara que algun representant d'un sector pugui parèixer que políticament no té massa afinitat amb el Govern. D'això en depèn una qüestió tan important com que hi hagi un debat plural o no i com que els informes que fa el Consell Econòmic i Social siguin informes independents i com a tals siguin útils per al Govern. Ara, si vostès volen un Consell Econòmic i Social dòcil, que estigui al servei del Govern, mirin, el tendran, però no complirà realment la funció ni la filosofia que ha inspirat els distints consells econòmics i socials que s'han creat. I des d'aquest punt de vista nosaltres l'instauraríem que, amb el temps, té tres anys i busques per endavant, corregís aquesta situació, i tots els sectors, socials i econòmics, s'hi sentissin representats.

Sr. Conseller, vostè, crec que és el primer debat que tenim, crec que tenim un debat polític, no sé si d'alçada o no, però crec que tenim un debat correcte, que contrastam idees i jo faria vots per mantenir aquesta bona harmonia, confrontació d'idees amb respecte a les persones, ara, li pregaria una cosa i és que en el futur no insulti la nostra intel·ligència. Si no es va reunir la comissió del REB per debatre el tema dels fixos discontinus, com tantes altres comissions, li asseguro que no va ser culpa del Govern de les Illes Balears, perquè, si vostè repassa les actes del Consell de Govern, si repassa acords del Parlament, diaris de sessions i fins i tot la correspondència normal de distintes conselleries, trobarà desenes de peticions de reunions. I jo crec que fins i tot per damunt les diferències polítiques entre els governs, les relacions institucionals no han d'estar emmarcades per partidisme, perquè, al final, mirin, hi ha hagut unes forces polítiques que varen perdre unes eleccions, però hi ha hagut uns ciutadans que durant quatre anys hi han perdut més que aquestes forces polítiques, perquè tal vegada hi ha unes persones que han tingut uns problemes laborals, que en el futur tendran uns problemes de pensions baixes, etcètera, perquè, senzillament, el Govern de l'Estat no va voler posar fil a l'agulla a intentar resoldre aquesta situació. Per tant, li pregaria, i jo mantendré aquest to a tota la legislatura, que no ens digui que no ens varem voler reunir o que no en sabérem, i dos no es reuneixen si un no vol, i n'hi va haver un que no es va voler reunir. I que consti que dins les comissions hi posaren un membre del grup parlamentari de l'oposició, precisament perquè ens ajudassin que les comissions del REB es reunissin. Naturalment, l'ajuda va ser ben poca.

Igualment, tot d'una es posen a la defensiva quan feim una anàlisi política, quan jo he parlat dels temes de formació, d'entrada li he dit mira ha parlat d'un tema tabú, un tema tabú perquè jo sé les dificultats que comporta per als agents socials, siguin les patronals empresarials o siguin els sindicats fer la formació que jo he defensat aquí. Naturalment que els cursos de formació no vull dir que siguin inútils, el que vull dir és que

hi ha hagut una saturació de cursos d'informàtica, d'administració, d'idiomes i que hi ha un dèficit de cursos en el sector industrial. Ara jo entenc que és molt més fàcil muntar una sala amb 10 ordinadors i és molt més fàcil trobar un professor d'informàtica o d'idiomes, que no muntar un taller amb maquinària que és costosa i amb uns professors que tenen feina a les fàbriques perquè les fàbriques les se rifen als bons professionals. Per això li deia, des d'una experiència, que això s'ha d'incentivar, que és necessari incentivar a la nova convocatòria.

Naturalment que els agents socials han fet el 70% de la formació entre administracions públiques i agents socials a través de contractes-programes i seguir amb la convocatòria pública i que això era culpa de l'anterior Govern. Bé, no ho emporto ho recordin, clar que era així, ara d'allò que es tracta és d'evolucionar i d'allò que es tracta és corregir situacions, és a dir, jo mai diré que el Govern anterior ho va fer tot bé i en tot cas en aquell moment degué fer allò que era possible amb la preparació que tenien els agents socials. Ara avui crec que al Govern li hem d'exigir un poc més i als agents socials els hem d'exigir un poc més, perquè recursos n'hi ha hagut i n'hi ha moltíssims, fins com a mínim duri aquest període europeu. Del fons socials n'hi ha hagut i del FORCEM? No ho sabem i el propi conseller de Treball, segur que vostè no sap el que toquen a les Illes Balears del repartiment del FORCEM que es fa a nivell d'Estat perquè això és el secret més ben guardat de la corona. Ara que recursos per a formació n'hi ha a balquena i per tant, haurien de ser una miqueta exigents. Ho entengui des d'una autocrítica que feim nosaltres mateixos i si vol agafar la nostra experiència millor per a vostè i si no faci el que trobi.

En tot cas li reiter, tan si mantenim bones relacions...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista la diputada Sra. Garcia i Querol.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, el que vostè diu de què les dades són part de la història. Bé jo ja li he dit que les dades es poden llegir de moltes maneres. Però miri el Sr. Felipe González, que es veu que va ser una persona molt important perquè és mencionada moltes vegades per part del Grup Popular cada vegada que troben necessari criticar la política socialista mencionen en Felipe González, quan va entrar a governar l'any 82 en aquest país hi havia un 24% d'atur. Açò era una tasca de Govern per davant, un 24% d'atur, sense mencionar els altres indicadors. Bé doncs això forma part de la història? Sí, però també formarà part de la història el discurs que vostès varen fer per guanyar les eleccions, el discurs en què varen afrontar les eleccions i aquest discurs després també s'ha d'assumir per part del Govern.

I és veritat que uns conseller tenen un talent i d'altres consellers en tenen un altre. Però la política d'ocupació és responsabilitat de tots els que s'asseuen en aquest banc de color

blau i és una cosa que ja li he dit. I que vostè va mencionar en comissió i ara ha passat per sobre, que les tasques de coordinació les tenia la vicepresidenta del Govern. I jo li insistesc en què m'ho contesti idò, que les tasques de coordinació, l'ocupació és responsabilitat seva. Vostè és menorquí, però en aquestes qüestions ha d'actuar des de la centralitat, descentralitzada si vol, però des de la centralitat de les tasques de les polítiques d'ocupació.

El Sr. Flaquer que du Turisme té moltes responsabilitat amb els llocs de feina que es creen en aquesta comunitat autònoma i com es creen aquells llocs de feina. El Sr. Conseller d'Hisenda té tota la responsabilitat sobre els fons de desenvolupament regional, sobre altres fons d'inversions europeus que es fan i que tenen molt a veure amb els llocs de feina que es creen. La senyora que governa Ordenació del Territori té molt a veure en com es creen llocs de feina i així un conseller fins a l'altre, fins arribar a la darrera consellera que s'asseu en el banc blau i trob que li toca després de nosaltres, passant pel conseller de Medi Ambient, també les polítiques mediambientals creen nous llocs de feina i són llocs de feina que no estan sotmesos a la precarietat i que són llocs de feina que no estan sotmesos a la temporalitat.

Per tant, allò que jo intentava explicar és que mereixem que la Conselleria de Treball i Formació sigui central en aquests temes i sigui la que defensi que des de tot arreu es poden fer polítiques que afavoreixin l'ocupació, o polítiques que afavoreixen que n'hi hagi menys d'ocupació i que l'ocupació sigui més dolenta. I això és el que li recordarem perquè vostès ho varen posar en el missatge i en la centralitat del missatge i necessàriament li haurem de recordar.

No insistiré més sobre la participació dels ens i sobre el Consell Econòmic i Social, crec que ja l'hem deixat bastant clar. Només recordar-li que també hi ha altres àmbits de participació en els que vostè hi tindrà responsabilitat, la mesa de diàleg social i el Consell Balear de Formació.

4 anys sense fer una reunió de fixos, que aquí ja li han dit bastant com va la cosa. Es clar que no hi ha reunions si un no vol. De totes maneres vostè porta 6 mesos i ja li direm quines coses fa i quines no fa. Tenim 4 anys per endavant per recordar-li a veure quantes vegades es reuneix la comissió mixta de fixos discontinus i quantes iniciatives du endavant. Bé ara són promeses ja ho veurem. Tenim temps, no tenim pressa.

Ha fet un conveni perquè li cedeixin... bé, ens planteja que el Servei d'Ocupació de les Illes Balears és una qüestió important per a vostè i ens planteja que el primer és fer un conveni amb la comunitat valenciana. Jo coincidesc que és un bon projecte de servei d'ocupació, però també n'hi ha d'altres a Espanya que també eren bons projectes de servei d'ocupació. En qualsevol cas vostè té un programa informàtic, em sembla molt bé, és la primera base de l'eficiència. No sé si per a una comunitat autònoma que diu que base la seva competitivitat amb la inversió en noves tecnologies anar a buscar tecnologia a una altra comunitat autònoma és el més adequat sobretot, supòs i esper que la comunitat valenciana no els hagi cedit el programa informàtic a canvi de la Copa Amèrica. Esper que no sigui així. En tot cas és el mínim d'eficiència que se li ha de requerir a una comunitat autònoma com la nostra.

En qualsevol cas això és el que menys m'important. És a dir, el que necessitam saber del Servei d'Ocupació és quants punts d'informació hi haurà, en quines competències de gestió tendran les entitats locals i consells insulars, si participaran en la gestió, com compartiran les oficines amb l'INEM i com gestionarà les fonts de conflicte que això suposa i totes les qüestions que hi haurà per endavant. Supòs que a l'esmena a la globalitat ja m'ho dirà, però jo he entès que m'acceptat una esmena, no? He entès que vostè està d'acord amb allò que varem defensar en comissió, que als ajuntaments se'ls ha de pagar el 100% dels punts d'informació laboral i si això he entès, supòs que no tindrà cap inconvenient en votar a favor de l'esmena que hem presentat des del Grup Socialista.

Vostè ha dit que la formació no es fa bé perquè la responsabilitat està en mans del contracte programa. Però Sr. Conseller, si la territorialització dels contractes programa no és el mateix, no és el mateix. Miri, a Menorca només hi ha un contracte programa, el gestiona el consell insular i els ajuntaments, però a Eivissa n'hi ha dos, un al consell insular i un a l'Ajuntament d'Eivissa. No és el mateix, allò que jo li estic dient és que els contractes programa, en el cas de Menorca, en el cas d'Eivissa, en el cas de Mallorca, gestionen els fons que tenen, punt, els que la Conselleria de Treball li donen al consell insular, els que la Conselleria de Treball li dona a aquell ajuntament, els que la Conselleria de Treball li dona a la mancomunitat corresponent, però només aquells. I aquells fons es sotmeten a aquest fi, a la consideració de sindicats i patronals, però només aquells. Després UGT, Comissions, PIME i CAEB gasten els seus fons com volen, sense territorialitzar i aquests 3 últims anys això no era així perquè la Conselleria de Treball els obligava a programar cursos a Menorca, a Mallorca, a Eivissa i a Formentera. I vostè ha llevat aquesta territorialització i jo crec que això és una qüestió que es pot entendre perfectament.

I a més el que jo li dic és que per garantir l'eficiència d'aquest fons, Pla FIB, Pla de formació, tots els plans que vostè vulgui haurien de passar per una única mesa de negociació, encara que com que no li vull llevar les competències, encara, podria seguir gestionant-les vostè, però que passi per una única taula de negociació i lligada als pactes locals que són els que coneixen la realitat del territori. No torni dir que el Pla FIB que no s'executa, veuran quin èxit té gestionar el Pla FIB. El Pla FIB el problema que té és que té uns requeriments molts alts i molts pocs fons. Per tant, és molt difícil programar coses diferents a la informàtica i als cursos d'idiomes que requereixen molt poques instal·lacions.

En qualsevol cas jo l'anim i trobarà tota la meva col·laboració per aconseguir programar altres qüestions que són igualment importants...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garcia Querol, vagi acabant per favor.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Ja acab. Bé dir-li que ha tret tard totes les normatives, Sr. Conseller és una cosa que vostè no ha fet menció. Totes les normatives han sortit tard, algunes d'elles han deixat sense

cobertura laboral durant un, dos, o tres mesos algunes persones i sobretot, el que és més important, sense atenció als ciutadans dels serveis que s'estaven prestant.

Ha començat en ralenti, jo l'anim perquè es posi les piles i a veure si el proper any totes aquestes qüestions que avui li plantejem les tenim ja aclarides. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. I per tancar la qüestió té la paraula l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem de Olives i Olivares):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Els fons finalistes que vénen de Madrid queda demostrat que depèn de la gestió que es faci, queda demostrat que quan es fan les escoles tallers s'esgoten els fons, queda demostrat que quan es fa una bona gestió, quan es fa una gestió amb entitats o amb ajuntaments i se'ls explica quines coses poden fer amb els fons finalistes es presenten projectes i aquests projectes es duen endavant i es fa una bona gestió, com s'ha fet a les escoles taller, cosa que nosaltres també hem fet la segona convocatòria i s'han esgotat.

Nosaltres tenim la il·lusió i a més tenim el convenciment que el Sr. Rosselló em convidarà a un sopar.

Respecte a salut laboral ja li he explicat que nosaltres tenim la consciència de què la salut de la prevenció de riscos laborals és un tema molt important, farem dotació i es podrà comprovar en aquest Parlament que es fan les dotacions corresponents i que l'execució final en els pressuposts del 2004 serà superior a la de l'any 2003, tot i que nosaltres durant aquests 6 mesos hem executat més del 60 i busques per cent del pressupost del 2003, que quasi varen esgotar més del 90% d'allò que havia quedat de romanents que havien pressupostat 2.300.000 a data d'entrada nostra hi havia 1.600.000, en aquests moments li puc comentar que dins allò que és el pressupost que està destinat a (...) més del 90% està en execució.

En el tema del CES, el Sr. Portaveu del PSM, jo no hagués fet aquestes manifestacions perquè al final sembla que si el CES..., hi ha una sèrie d'entitats que estan representades i sembla que està menyspreant a allò que són la patronal i els sindicats i a més està despreciant a una sèrie de representats d'entitats que dir que no són representatives i crec que aquests representants d'entitats que avui estan en el CES són també representatives d'allò que és la societat de les Illes Balears.

El tema de fixos discontinus. Jo no he vist dins de la conselleria i tal vegada resulta que està dins un arxiu, no he vist cap proposta d'allò que es presentava per part de l'anterior Govern de solució al tema de fixos discontinus. No he vist cap tipus de proposta. M'agradaria si hi ha alguna cosa que estigui plantejada perquè la poguéssim estudiar, no l'he trobada, tal vegada està en un arxiu i m'agradaria si tenguessin una proposta, què allò que anaven a la reunió a Madrid per saber quines propostes presentaven.

Sí li puc manifestar Sr. Sampol que des de la conselleria som conscients de què nosaltres hem d'assumir una responsabilitat. Nosaltres des d'allò que és la Direcció General de Formació en aquest moment estam plantejat a Educació la possibilitat de fer cursos directament des de allò que la conselleria, la Direcció General de Formació en coordinació amb Educació vol utilitzar els equipaments públics, que són públics, que són de Formació Professional i que les entitats puguin utilitzar aquests establiments que són equipaments públics, arribar a un acord amb ells perquè les entitats puguin fer cursos i no s'hagi de gastar més doblers en allò que són nous equipaments, quan avui en dia hi ha uns equipaments que estan en marxa, que tenen una dotació i que es pot millorar. Aquesta és una política que es farà des de la Direcció General de Formació, s'està també incentivant allò que és l'Institut de Qualificacions i la utilització d'aquests equipaments jo consider i consideram des de la conselleria que si és un equipament públic s'ha de poder utilitzar igual que un poliesportiu, igual que qualsevol instal·lació pública.

Respecte l'ocupació la portaveu del PSOE, segurament no m'he explicat bé. Nosaltres assumim que la política d'ocupació és de la conselleria i l'únic que li havia manifestat i tal vegada em vaig explicar malament, és que des de Vicepresidència s'estava coordinant una comissió específica tot el tema d'exclusió social, la política d'ocupació és de la Conselleria de Treball, Vicepresidència allò que està coordinant són les diferents conselleries respecte a allò que és el tema d'exclusió social.

Les relacions laborals tenim molt clar que no només és el CES, també hi ha la Comissió Balear de Formació, la mesa de diàleg social i precisament aquesta partida que nosaltres hem comentat que es dona als agents socials i que està acceptada com a esmena, és precisament per l'assistència d'aquests agents socials a la sèrie d'entitats en les que es formen part.

Respecte el Servei d'Ocupació. Realment allò que avui tenim en el sistema Tauró i a més aquest projecte que ja havia passat (...) Europa i que tenia el suport de fons europeus que és l'XL, lligarem aquests dos projectes, farem un sistema de gestió d'allò que és l'ocupació a les Illes Balears i en les que podran participar totes les entitats locals, els consells, els agents socials i en el seu moment tenim la il·lusió de què el conseller de la Generalitat valenciana que ens ha fet totes les gestions per poder arribar a un acord en la cessió d'aquest programa de gestió, que és un model per allò que hi ha a Espanya, pugui venir a presentar i les convidarem perquè puguin comprovar el seu funcionament perquè és espectacular.

A més de la visita que comentava que sabia que havia fet l'anterior conseller de Treball, nosaltres varem visites a Galícia i a Catalunya. Galícia i Catalunya en aquest moment han renunciat a fer un programa propi i segurament assumiran el tema, bé la gestió del tauró valencià perquè s'han donat compte que no podrien aplicar aquest sistema de gestió d'ocupació el mes de març, no tenien un programa que els pogués funcionar i segurament agafaran el programa de la Generalitat de València.

El tema de la territorialització ens preocupa, hem fet fins i tot gestions, li puc dir que a Menorca del Pla FIP hi havia una

adjudicació de 180.000 euros a la primera convocatòria; hem fet gestions amb les entitats que donen aquests cursos de Pla FIP i li puc dir que la segona convocatòria a Menorca va doblar la quantia, va arribar a 380.000 euros en el que és el Pla FIP.

Per tant, el que li comentava abans és un tema també de voluntat de gestió, de posar-se en contacte amb les entitats que han de fer després aquesta idea de formació i nosaltres en aquest tema sí que estam molt preocupats perquè veim que el tema de formació, la joventut d'aquestes illes, estadístiques, les que comentava la portaveu del PSOE, la joventut s'incorpora molt prest al món laboral, no continua la seva formació i nosaltres tenim la responsabilitat de suplir aquesta deficiència i aquesta gent jove que entra en el mercat de treball sense una formació, durant la seva època de treball s'ha de fer que tenguí aquesta formació que han abandonat.

I simplement, he vist a la seva compareixença, que era la prèvia a aquest plenari, he vist el seu interès que tenguéssim un traspàs de competències per part del consell en el tema de l'ocupació. Va tenir la seva oportunitat per fer aquesta incorporació a les competències dels consells la Llei de consells, no es va fer i en aquest moment difícilment es podrà fer una transferència, el que seria una llista compartida. Nosaltres volem col·laborar totalment amb el consell i amb les altres entitats a fer una bona gestió en el món laboral i estam sempre oberts a aquesta col·laboració.

I res més, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn en contra, té la paraula el representant del Grup Parlamentari Popular, l'Hble. Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que davant el tarannà que ha tenguut el debat d'avui no crec que sigui molt oportú per la meua part, al marge de fixar la posició, sigui molt oportú incidir en el que ja han dit tant el conseller com els distints portaveus de l'oposició. Tan sols dir que, com és lògic, rebutjarem les esmenes aquestes a la totalitat, principalment perquè nosaltres sí creim en el pressupost que ha fet el conseller; creim que són uns pressuposts que venen donats un poc per la situació actual; no les consideram ni molt menys uns pressuposts d'estancament; sí podríem considerar que són uns pressuposts que segueixen la línia de l'any anterior, això no ho negarem.

Sí que és molt important també el que ha avançat el conseller referent al tema de salut labora, que si bé és cert que la partida disminueix en un poc més d'1 milió d'euros, si tenim en compte la reducció que hi va haver cap al mes de juny, i va quedar en 1.300.000 euros, i les perspectives que té de poder incrementar i suplir aquesta partida al llarg del 2004, mantenir a finals del 2004 o fins i tot superar la quantitat que s'hauria donat al llarg del 2003. En aquest sentit, consideram que els recursos que té aquesta conselleria són suficients en aquests

moments per satisfer les necessitats d'aquesta secció de Treball i Formació.

I en aquest sentit, dir-li al Sr. Conseller que té tot el suport del Grup del Partit Popular i la veritat, no sé si m'he quedat sorprès o no, però el tarannà que hi ha hagut en aquest debat me sembla que s'hauria d'estendre a la resta de debats i de comissions d'aquest Parlament.

Res més, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús del torn de rèplica el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds?

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, molt breument, senzillament per dir que nosaltres mantindrem l'esmena a la totalitat en funció que, a part del tarannà com aquí s'ha dit, el que hi ha són les realitats, i ara ve un punt següent que són les esmenes i de les deu esmenes que presentam nosaltres se'ns recull una, la qual cosa vol dir que no hi ha tants de punts d'acord, si després no ens posam d'acord amb les esmenes. Això no vol dir que no sigui positiu, jo destacaria que el positiu és discutir dels problemes polítics que tenim i evidentment no coincidir, perquè si coincidíssim no estaríem aquí cadascú al seu partit, evidentment. I cercar solucions en la mesura del possible, això és el positiu, això és al que no estam acostumats aquests sis mesos; mentre sigui un pim pam foc, de si els quatre anys, els setze anteriors, no sé què no sé quants, doncs molt bé, ens divertim tots molt aquí, perdem el temps i no feim debat polític, que és pel que ens ha elegit el poble, els ciutadans i les ciutadanes. Ara, evidentment, una cosa és això i una altra és després posar-se d'acord amb les coses, i prova d'això és que, desgraciadament, amb les esmenes concretes no ens posam d'acord i a la vegada és evident que tenim tot un any per davant per constatar després què és el que s'ha fet i què és el que no s'ha fet.

De la mateixa forma que no me repeteixin vostès que el 2003, en el mes de juny, hi havia tal cosa, tal despesa gastada i al final està completa, perquè el 2003 és complet. I si el Sr. Conseller ara me diu, ha dit abans, que el 90% del pressupost de (...) a hores d'ara està pràcticament executat, doncs és una excel·lent notícia, del qual, ara què hem de discutir? Si els doblers varen sortir exactament després de juliol o abans de juliol? El que és evident és que s'ha gastat el 90% del fons de (...) durant el 2003 i ja veurem el que passa el 2004.

Però, per suposat, la mà oberta a discutir dels problemes polítics, a discutir acceptant que cadascú té una visió diferent, però que tenguí una visió diferent no vol dir que estigui boig o que no sàpiga de què parla, que és com de vegades estam acostumats a discutir en aquest plenari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula la representant del Partit Socialista, Sra. García Querol.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Sr. President, a més dels diputats del PP, els del PSOE també som honorables o no? Perquè aquí som senyors nosaltres i allà són honorables, o sigui, crec que hauria de revisar tot el guió de la sessió.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, no es preocupi que aquestes vacances repassaré el protocol. Li deman disculpes si no li he donat el tractament que vostè tan (...) es mereix.

Té la paraula l'Hble. Sra. Diputada.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, només dir que, a més del to tan agradable que hem tingut amb la discussió d'aquesta conselleria i que evidentment no estam d'acord amb les polítiques, sí cal dir que tenen davant de vostès un equip, un conjunt de persones que formen part d'un grup en el qual no estam d'acord amb les polítiques que vostès duen, però sabem i actuem amb la responsabilitat política que cal davant un tema tan important com l'ocupació. I a mi no me trobaran fent demagògia amb aquests temes, cosa que sentir-ne n'he sentit molta, i cadascú és responsable de les paraules i de les formes de fer de cadascú.

Sí que són uns pressuposts d'estancament i per tant no puc estar d'acord amb vostès. Incrementen els ingressos i no incrementen les despeses, no incrementen més que el mínim per arribar just just al que incrementa la inflació, i per tant això demostra que el Govern no li ha donat l'impuls que tocava a aquestes polítiques. I veurem a l'hora de liquidar el pressupost, que és una cosa vostès són molt experts a dir, idè veurem a l'hora de liquidar els pressupost com s'han executat aquests pressuposts i on s'han gastat els doblers i com se'ls han gastat. Serà molt difícil fer i arribar a quotes d'eficiència d'aquests últims quatre anys quant a despesa de formació i quant a despesa de polítiques actives d'ocupació, crec que serà molt difícil. En qualsevol cas, els anim i encara que els fons no són, els recursos vostè diu que són suficients, jo li dic que els recursos en aquesta matèria mai no són suficients.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Hble. Sra. Diputada. En torn de contrarèplica, té la paraula l'Hble. Diputat del Grup Parlamentari Popular Sr. Tadeo Florit.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Només dos matisos. Quan jo me referia al tema del tarannà que hi havia hagut, donava per suposat que no hi havia un acord, però bé, és el que ha dit el portaveu d'Esquerra Unida, que amb el

tarannà és per on es pot anar, segons un tarannà o l'altre, aproximant les postures.

Referent al tema de salut laboral, l'únic que vull dir és que si en el 2003, si comparam el pressupost 2004-2003 referent a aquest programa, hi ha una davallada d'un 46,6%. Però després d'haver-hi hagut una retallada abans del canvi de govern, que va davallar de 2.300.000 euros a 1.700.000, davalla a un 23%. I després, matisant el que diu el Sr. Conseller, que destinarà més quantitats a salut laboral, pensam que queda bastant, no queda diguem el 46% en aquest moment.

Després, referent a la representant del PSOE, dir-li que pot considerar que són uns pressuposts d'estancament, ho pot fer, és lliure per fer-ho, nosaltres consideram que no i senzillament, per sort o per desgràcia, són uns pressuposts que han hagut de ser aquests a causa de la situació que han heretat.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam al debat número 17, de globalitat, resta d'esmenes del debat número 16, Treball i Formació. En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el present debat. Per la qual cosa i per un temps de cinc minuts, té la paraula l'Hble. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem presentat deu esmenes que ja varem discutir en comissió i que, resumint i anant ràpid, la 4202 té com a objectiu incrementar l'aportació al Consell Econòmic i Social, que nosaltres consideram un tema prou important.

També, la 4205, pensam un increment al TAMIB, tema del qual no se n'ha parlat aquí, però sense cap dubte està donant un resultat excel·lent amb el tema de la negociació i de la intermediació; sobretot s'ha avançat a nivell de relació individual, no fins i tot de relació de treballadors globalment amb empreses, sinó de treballadors individuals, la qual cosa és un bot molt important donats els últims anys i que convé continuar impulsant. És un model, a més, un model d'intermediació molt guapo, que fa uns anys que es va posar en marxa, en temps del Govern del Partit Popular, encara que és una idea que va iniciar-se el temps de la segona República per part del ministre de Treball Largo Caballero. Per tant, m'interessa molt que s'incrementi aquesta partida per a aquest instrument.

La partida 4204, l'esmena 4204, perdó, que planteja, és una d'afectació i que va en la línia del que he dit a la meva intervenció inicial damunt el tema d'economia social, especificar quina quantitat aniria a formació en economia social.

La partida 4206, d'increment en relacions laborals i als agents socials, que, segons tenc entès, a la comissió es va dir que aquesta era la que s'acceptava.

L'esmena 4137, que té com a objectiu també increment en els temes d'agents socials.

La partida 4138, que està destinada a un dels elements fonamentals, major increment de finançació al Pla de xoc contra la sinistralitat i que és fruit del debat que hem tengut fins ara aquí.

La partida 4203, també fa referència a la meua intervenció inicial, un programa específic de suport a empreses d'inserció laboral. La 4186 és un tema que vostès han dit que no contempen, nosaltres no coincidim, teníem un projecte diferent en aquest sentit que era un increment de les oficines del SOIB perquè consideram que es juga un paper molt positiu a mesura que es descentralitza, des que vàrem rebre les transferències a principis del 2002 fins a finals del 2002 vàrem crear 4 oficines noves, a Formentera, Sant Antoni, Alcúdia, que ajuden, crec jo, i s'hauria de caminar cap a aquesta descentralització. Probablement les que estan situades a Palma no estan territorialment ben situades, estan pèssimament totes centrades i haurien d'estar amb una altra visió, per tant, pensam que hi hauria d'haver una partida en aquesta direcció.

L'esmena 4185 va en la línia d'ajudes als ajuntaments avançar en tota aquesta idea de l'encomana de gestió de serveis, el segellat, per exemple, que té a veure amb el punt d'informació i en incrementar tota aquesta tasca, crec que aquesta és una idea excel·lent, que els treballadors de Capdepera que siguin a l'atur puguin anar a posar el segell a Capdepera sense haver-se de desplaçar a Manacor, és una idea que ens sembla bona i que entra dins aquesta línia de la descentralització del servei d'ocupació que crèiem nosaltres que era la línia que vàrem iniciar.

I la 4127 posa més despesa al sistema informàtic integral, probablement aquesta seria la que tendria menys sentit després del que s'ha dit en aquesta tribuna, encara que una cosa és que hi hagi el projecte que pugui venir de València i l'altra és que s'ha de pagar igualment, per tant tal vegada farà falta *echar mano* de més doblers per poder dur-ho a terme.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En segon lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses en el present debat. Té la paraula, per cinc minuts, l'Hble. Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Una primera esmena és de caràcter insular per a un projecte que hi havia un protocol ja signat entre l'Ajuntament de Maó, que cedia un solar al Consell de Menorca, que hi havia de destinar part de fons FEDER, la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Treball. Posar d'acord dues conselleries més dues institucions, un consell insular i un ajuntament, no és fàcil, es va signar un protocol d'intencions per tal de fer un centre integrat per a la formació de persones adultes a Menorca. És una vertadera demanda

social, hi va haver una recollida de firmes, una vertadera petició ciutadana, perquè hi ha més de 2.000 alumnes que gaudirien d'aquestes instal·lacions, ja sigui per fer formació ocupacional, per formació reglada inicial o per formació de caràcter permanent, aleshores feim una afectació i el que volem és la continuació d'aquest projecte que suposam que al conseller des de Menorca ja li han fet arribar aquesta reivindicació.

La resta d'esmenes són coherents amb els arguments que hem defensat a la nostra esmena a la totalitat. Per una part, destinariem una quantitat a millorar els pressuposts, supòs que si el conseller depengués d'ell la'n acceptaria, per tal d'augmentar la quantitat destinada a convenis amb entitats per fomentar la salut laboral. I en el tema de formació, amb coherència amb el debat que hem tengut, també proposam destinar unes partides finalistes a convocatòries específiques de cursos de formació al sector industrial, una mitjançant empreses privades, i l'altra mitjançant la col·laboració amb els ajuntaments.

I després ja per acabar intentaríem afectar recursos, aquí no significa un augment de dotació pressupostària, sinó que ja dins el que són les inversions immaterials previstes als pressuposts, afectar una quantitat per a la integració en el món laboral de discapacitats i de majors de 45 anys, una altra per incentivar iniciatives empresarials que creïn llocs de treball per a dones i finalment per a la formació i integració dels joves al món del treball. Pensam que amb aquest conjunt d'esmenes es completarien uns pressuposts que s'ha dit que són continuïstes, però que tenien unes mancances especialment en el que era salut laboral, i ja afectaríem uns recursos concrets per a les necessitats de formació especialment en el sector industrial i de cara a la integració dels col·lectius més necessitats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Finalment, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a la seccions incloses en el present debat. Per això té la paraula, per cinc minuts, l'Hble. Sra. Carme Garcia i Querol.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. La primera esmena que ha presentat el Grup Socialista és una esmena que va produir un debat en comissió i després es va resoldre per la premsa, ja està bé, si almenys va servir perquè aquesta esmena fes posicionar l'equip de govern davant els mitjans de comunicació i que quedés constància pública de quina era l'opinió, ja està bé. Però, en qualsevol cas, vostès reconeixien que un objectiu específic de la conselleria, als objectius i activitats, era que per a l'exercici 2004 es facin les accions encaminades a la creació d'un centre nacional de formació professional ocupacional de la mar i aeronàutica a les Illes Balears, i que nosaltres sabíem, perquè el Sr. Aznar es va encarregar de dir que aquest centre era (...) Per tant, la nostra primera esmena era relació a la construcció d'aquest centre i, a pesar que vostès han dit que ho faran, no tenen més remei perquè, tal com vaig dir en comissió, vostès

tenen els doblers que van venir amb la transferència de l'INEM, de les competències de l'INEM, vostès tenen el lloc, perquè és patrimoni nacional i perquè el Sr. Aznar ja havia decidit que es feia allà i també tenen el projecte, perquè el govern sortint el va deixar fet, el projecte respecte del centre nacional de formació professional, i a més tenen l'avantatge que probablement som una de les poques comunitats autònomes, i jo m'atreveria a dir que l'única, que no té un centre nacional de formació a les seves illes. Per tant, ho tenen tot a punt, així haurien de posar doblers ja en el pressupost del 2004 perquè això, a més de tenir-ho pagat, ingressat, els doblers ja els tenen ingressats i pagats per part de l'INEM i per tal de construir-lo, a més haurien de tenir una partida per al 2004 per començar a posar-lo en marxa.

Tal com hem dit a la nostra intervenció per a la defensa de l'esmena a la totalitat, creiem que les actuacions de la conselleria han d'anar lligades al pacte per a l'ocupació i, per tant, afectem els recursos corresponents per poder posar de manifest que creiem que tots els doblers que es gastin en aquesta comunitat autònoma al respecte de treball i de formació haurien d'anar lligats al concepte que significa la col·laboració entre entitats, la col·laboració amb agents socials i econòmics i també els compromisos que fa el Govern i que posa de manifest, que van més enllà dels mateixos compromisos que concerta amb la resta de la societat.

Hem fet una esmena per incrementar els fons de formació, el conseller des de la conselleria s'ha reiterat en moltes ocasions que el Govern de les Illes havia -no em podran contestar- gastat més, i que vostès tenen ara un forat a cobrir. I és veritat, el Govern de les Illes va gastar molt en formació la passada legislatura, i nosaltres el que feim és una esmena perquè continuï gastant el que ha de gastar, que són molts doblers i no tots serien suficients. És a dir, que hi hagi més aportació de la comunitat autònoma, ja que els han incrementat els ingressos provinents del Fons Social Europeu o almenys això diuen en el pressupost d'ingressos, que també hi hagi major aportació pròpia de la comunitat autònoma.

Hem presentat tres esmenes relatives que el Pla integral de formació es faci, el que es fa a través dels ajuntaments, el d'empreses i el d'entitats sense ànim de lucre, es faci lligat als pactes locals d'ocupació, i crec que he explicat suficientment per què era necessari que els pactes locals tenguessin protagonisme en la programació de les accions de formació i de polítiques actives d'ocupació.

Hem mantingut també, durant el debat de la totalitat, la necessitat de la territorialització dels fons, crec que ja ha quedat suficientment explicat i per tant mantenim esmenes al respecte que una part de la despesa de la conselleria es faci a Menorca, una part es faci a Eivissa, una part es faci a Formentera, que aquests compromisos estiguin adscrits al document de pressuposts del Govern.

Hem presentat una esmena perquè el Govern posi en marxa el centre integral de formació a Menorca, una iniciativa del govern anterior, del consell i de l'ajuntament que pretén aglutinar tota la formació permanent que era també una qüestió que hem posat damunt la taula durant l'esmena a la totalitat. Crec que no hi ha cap centre al qual la globalitat de totes les

actuacions en matèria de formació sigui única. Per tant, el plantejament nou que en un únic centre de formació es pogués fer formació reglada per a adults, formació contínua i formació ocupacional, donava la imatge física i l'oportunitat, també del moment, que els mateixes persones poguessin entrar i sortir, de veritat, dels tres sistemes de formació. És cert que aquest centre pot estar finançat amb els fons FEDER, però també és cert que no pot existir aquest centre si no existeix el protagonisme de la formació ocupacional i, per tant, el lideratge d'aquesta iniciativa s'ha de dur des de la Conselleria de Treball.

Hi ha una esmena que jo consider aprovada pel que ha dit el conseller a l'esmena a la totalitat, jo la consider aprovada, de pagament del cent per cent dels punts d'informació laboral, i esperaré que es manifesti el Partit Popular al respecte.

Demanem tres agències de col·locació dependents del consell insular, no les competències de treball per als consells, no, jo no demanava això a la compareixença, tal vegada se'm va entendre molt malament o se m'ha llegit molt malament, el que demanava es que es posés en marxa una altra figura d'intermediació laboral, com són les agències de col·locació i que a les Illes Balears, que jo recordi, de memòria, en tenen Palma i Calvià, i que s'incorporin amb aquesta figura d'intermediació els tres consells insulars. Això és el que jo demanava, i això no és una transferència de competències, sinó que és una transferència de gestió, en tot cas.

I també demanàvem quatre centres a les Illes, a Menorca, Eivissa, Palma i Inca, on fossin tractats de forma global també la recerca de treball i la recerca de treballadors, la possibilitat de fer un currículum per a una feina o la possibilitat d'aprendre a contestar entrevistes de feina, és a dir, totes aquelles habilitats necessàries per dirigir-se a buscar una feina i a trobar una feina de qualitat. Igualment, un únic centre on es pogués tenir tota la informació al respecte de la formació i de les possibilitats de formació que existeixen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per fixar posicions i pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Tadeo Florit.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Ara arriba el moment aquell a què feia referència el portaveu d'Esquerra Unida, que deia molt bé el tarannà, però bé, no estam tant d'acord, no?

Els grups de l'oposició han presentat un total, no ho tenc exactament apuntat, d'esmenes als distints programes d'aquesta conselleria. Intentaré ser breu i les tractaré un poc en el seu conjunt.

Abans de res, intentaré fixar la posició global a totes les esmenes a excepció, que ja com vàrem avançar a la comissió, de l'esmena 4206 presentada per Esquerra Unida i Els Verds, referent a l'afectació de 400.000 euros a la dotació per a

finançament d'agents socials, que aquesta, pel que s'havia fet aquesta partida, quedarà acceptada.

Pel que fa referència al programa de la Direcció i Serveis Generals de Treball i Formació, he de dir que en principi es mantenen les línies d'ajuts existents en els anys anteriors, referent al centre integral per a la formació de les persones adultes a Menorca, és una actuació transversal amb altres conselleries, com ja vaig dir també a la comissió, i en aquest moment es considerava que no s'havia d'establir partida pressupostària.

Pel que es refereix al centre nacional de formació professional de la mar i aeronàutic a fer a Maó, Menorca, crec que ja se sap quina és la posició de la conselleria referent a aquesta esmena.

Pel que fa a les esmenes presentades al programa 315B de salut laboral, no seran acceptades, però crec que amb el debat que hi ha hagut a la totalitat, queda una mica més clara quina és la intenció de la conselleria.

Quant al programa 322B de gestió de les relacions laboral, creim que incrementar les dotacions als agents socials i al TAMIB, es podria fer i estaria bé, però també creim que en aquest moment són suficients perquè desenvolupin la seva tasca.

Pel que fa a les esmenes al programa 324A, pla integral de formació, tan sols dir que no és la intenció d'aquesta conselleria deixar afectades aquestes partides d'una manera tan concreta. De totes maneres, aquesta conselleria, si té previst el tema d'integració al món laboral dels discapacitats, dels majors de 45 anys, així com també de la dona, de polítiques d'integració al món laboral i formació i integració dels joves en el món del treball, així com altres polítiques encaminades a afavorir la integració i la inserció laboral de determinats col·lectius específics.

Quant a les esmenes presentades al programa 322D de la secció 76, referent al SOIB, en principi, la intenció de la conselleria és mantenir l'estructura existent i millorar, per donar un millor servei de qualitat als ciutadans.

En relació amb l'esmena a què feia referència la portaveu del Grup Socialista, que pensa que queda aprovada pel que havíem dit, ja li he dit que només n'aprovam una i aquesta serà rebutjada també.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS